
Bibeln dag för dag

Hela Bibeln som du läser på ett år !

Oktober

1 oktober

St. Thérèse av Lisieux: "Också ett litet barn kan sprida blommor för att ge doft åt tronsalen med blommorna; också ett litet barn kan sjunga den stora Kärlekens sång med sin höga diskant. Det ska bli mitt liv: att sprida blommor – att inte missa något enda tillfälle för en liten uppoffring, här ett leende ansikte, där ett vänligt ord, alltid göra de obetydligaste sakerna helt riktigt och för kärlekens skull."

Jesaja 58–59

Rätt fasta och sabbat

58 1Ropa ut det så högt du kan,
låt din röst ljuda som en hornstöt,
förkunna för mitt folk deras brott,
för Jakobs ätt deras synd.
2Dag efter dag söker de mig
och vill lära sig följa mina vägar.
Likt ett folk som handlar rättfärdigt
och inte har övergett sin Guds lag
ber de mig om regler för vad som är rätt
och älskar att nalkas Gud.
3"Ser du inte att vi fastar?
Märker du inte hur vi späker oss?"
Ni sköter era sysslor på fastedagen,
ni driver på era drängar,
4ni fastar under bråk och gräl
och skändliga slagsmål.
Som ni fastar i dag
blir inte er bön hörd i höjden.
5Är det en sådan fasta jag vill se:

en dag då man späker sig,
hänger med huvudet som ett strå,
ligger i säck och aska?

Kallar du det fasta,
en dag som behagar Herren?

6Nej, detta är den fasta jag vill se:
att du lossar orättfärdiga bojor,
sliter sönder okets rep,
befriar de förtryckta,
krossar alla ok.

7Dela ditt bröd med den hungrige,
ge hemlösa stackare husrum,
ser du en naken så klä honom,
vänd inte dina egna ryggen!

8Då bryter gryningsljuset fram för dig,
och dina sår skall genast läkas.

Din rättfärdighet skall gå framför dig
och Herrens härlighet gå sist i ditt tåg.

9Då skall Herren svara när du kallar,
när du ropar säger han: "Här är jag."

Om du gör slut på allt förtryck hos dig,
hot och hån och förtal,

10om du räcker ditt bröd åt den hungrige
och mättar den som lider nöd,
då skall ljus bryta fram för dig i mörkret,
din natt bli strålande dag.

11Herren skall alltid leda dig,
han mättar dig i ödemarken
och ger styrka åt benen i din kropp.

Du skall bli som en vattenrik trädgård,
en oas där vattnet aldrig sinar.

12Dina uråldriga ruiner skall byggas upp,
gångna släktens grunder skall du sätta i stånd.

Du kommer att kallas

"den som murar igen rämnorna",

"den som gör det nedrivna beboeligt".

13Om du inte kränker sabbaten,
inte sköter dina sysslor på min helgdag,
om du kallar sabbaten en fröjd,
helgad åt Herren och värd att ära,

om du ärar den och inte utför det du brukar,
inte ägnar dig åt dina sysslor och tomt prat,
14då skall du få fröjdas över Herren,
jag skall föra dig fram över landets höjder
och låta dig leva av din fader Jakobs egendom.
Herren har talat.

Folkets synder

59 1Herrens arm är inte för svag för att rädda,
hans öra inte för dövt för att höra.

2Det är era synder som skiljer er från er Gud,
era brott får honom att vända sig bort
och inte höra.

3Era händer är fläckade av blod,
era fingrar av synd,
era läppar uttalar lögner,
på era tungor finns svek.

4Ingen anklagar någon rättvist,
ingen fäller en ärlig dom.

De förtröstar på tomhet,
deras ord är falska,
de går havande med ofärd
och föder olycka.

5De kläcker ormägg
och väver spindelväv.

Den som äter deras ägg dör,
en giftorm kläcks om de krossas.

6Deras väv duger inte till kläder,
deras verk inte att skyla sig med.

Deras gärningar bringar olycka,
våldsdåd förövar de.

7De skyndar till allt som är ont
och är snara att utgjuta oskyldigt blod.

Deras planer bringar olycka,
våld och förödelse kantar deras väg.

8Vägen till lycka känner de inte,
där de går finns ingen rätt.

De slår in på orätta vägar,

den som vandrar där finner ingen lycka.

Klagan och syndabekännelse

9 Därför är rätten långt ifrån oss,
rättfärdigheten når oss inte.

Vi hoppas på ljus men mörker råder,
på solens glans men vandrar i dunkel.

10 Vi famlar längs väggen som blindas,
famla som om vi saknade ögon,
mitt på dagen snavar vi som när det skymmer,
mitt i livet är vi som de döda.

11 Alla brummar vi som björnar,
klagar som duvor.

Vi väntar på vår rätt, men förgäves,
på räddningen, men den är långt ifrån oss.

12 Många är våra brott, det vet du,
våra synder vittnar mot oss.

Vi tänker på våra brott
och vet att vi har felat.

13 Vi har avfallit och förnekat Herren,
vänt oss bort från vår Gud.

Våld och falskhet har vi förkunnat,
viskat lögnerna vi själva tänkt ut.

14 Rätten trängs tillbaka,
rättfärdigheten stannar på avstånd,
ärligheten snubblar på torget,
redbarheten kan inte komma fram.

15 Ärligheten har gått förlorad,
den som skyr det onda blir plundrad.

Herrens hjälp till de botfärdiga

Herren såg med misshag
att det inte fanns någon rätt.

16 Han såg att ingen trädde fram
och häpnade över att ingen ingrep.
Då gav hans styrka honom seger,

hans rättfärdighet var hans stöd.

17 Han klädde sig i rättfärdighetens harnesk
och satte segerns hjälm på sitt huvud,
klädde sig i hämndens dräkt
och svepte sig i harmens mantel.

18 Med vrede lönar han sina fiender
för vad de har gjort,
han vedergäller sina ovänner,
vedergäller fjärran länder.

19 Från öst till väst skall man frukta
Herrens namn och hans härlighet,
när han kommer likt en våldsam flod
som Herrens vind driver fram.

20 Han kommer till Sion som befriare,
till dem i Jakob som upphör med sina brott,
säger Herren.

21 Detta är mitt förbund med dem, säger Herren: Min ande som fyller
dig och mina ord som jag har lagt i din mun skall alltid bli kvar hos dig
och dina barn och dina barns barn, säger Herren, nu och för evigt.

Filipperbrevet 3

3 1Alltså, mina bröder, gläd er i Herren. Att jag upprepar vad jag redan
har sagt besvärar inte mig, och er ger det trygghet.

Inte omskärelse, utan tro på Kristus

2Var på er vakt mot de där hundarna, de där skadegörarna, den där
sönderskärelsen. 3Ty omskärelsen, det är vi som tjänar Gud i vår ande
och har vår stolthet i Kristus Yeshua och inte förlitar oss på något yttre,
4fast jag för min del kunde ha rätt att göra det också. Ja, om någon tror
att han kan förlita sig på något yttre, så kan jag det ännu mer, 5jag som
blev omskuren på åttonde dagen, som är av Israels folk och Benjamins
stam, en hebré född av hebreer, i laglydnad en farisé, 6i trosiver en
kyrkans förföljare, i rättfärdighet efter lagen en oförvitlig man.

7Men allt sådant som var en vinst för mig har jag för Kristi skull kommit
att räkna som en ren förlust. 8Ja, jag räknar faktiskt allt som en förlust
jämfört med det som är långt mera värt, kunskapen om min herre
Kristus Yeshua. För hans skull har allt det andra förlorat sitt värde för

9 mig. Jag kastar det på sophögen för att vinna Kristus 9 och få leva i honom, inte med den rättfärdighet som lagen ger utan med den som kommer av tro på Kristus, den rättfärdighet som Gud ger åt dem som tror. 10 Jag vill lära känna Kristus och kraften från hans uppståndelse och dela hans lidanden, genom att bli lik honom i en död som hans – 11 kanske jag då kan nå fram till uppståndelsen från de döda.

12 Tro inte att jag redan har nått detta eller redan har blivit fullkomlig. Men jag gör allt för att gripa det, när nu Kristus Yeshua har fått mig i sitt grepp. 13 Bröder, jag menar inte att jag har det i min hand, men ett är säkert: jag glömmer det som ligger bakom mig och sträcker mig mot det som ligger framför mig 14 och löper mot målet för att vinna det pris där uppe som Gud har kallat oss till genom Kristus Yeshua. 15 Det är så vi skall tänka, alla vi fullkomliga. Och har ni en annan mening på någon punkt skall Gud upplysa er även där. 16 Men låt oss fortsätta på den väg som fört oss hit.

Paulus som föredöme

17 Ta mig till föredöme allesammans, och se på dem som lever efter det exempel vi har gett er. 18 Många – jag har ofta sagt det och säger det nu med tårar – är fiender till Kristi kors, 19 de lever så att de slutar i fördärvet, deras gud är buken och sin ära får de genom könet, dessa som bara tänker på det jordiska. 20 Vårt hemland är himlen, och därifrån väntar vi också den som skall rädda oss, herren Yeshua Kristus. 21 Han skall förvandla den kropp vi har i vår ringhet så att den blir lik den kropp han har i sin härlighet, ty han har kraft att lägga allt under sig.

2 oktober

St. Giovanni Bosco: "När du frestas, ropa på din ängel. Han är ivrigare än du på att hjälpa dig ! Ignorera djävulen och var inte rädd för honom: han darrar och flyr när han ser din skyddsängel."

Jesaja 60–61

Jerusalems kommande härlighet

60 1Res dig, stråla i ljus!

Ditt ljus är här,

Herrens härlighet går upp över dig.

2Jorden är höljd i mörker,

töcken omger folken,

men över dig skall Herren stråla,

över dig skall hans härlighet visa sig.

3Folken skall vandra mot ditt ljus,

kungar mot glansen av din soluppgång.

4Lyft blicken och se dig omkring!

Alla samlas och kommer till dig.

Dina söner kommer från fjärran,

dina döttrar bär man i famnen.

5När du ser det skall du stråla av lycka,

ditt hjärta skall bäva och bulta,

när havets skatter kommer i din ägo

och folkens rikedomar blir dina.

6Kameler i mängd skall fylla ditt land,

dromedarer från Midjan och Efa.

Från Saba kommer de alla

med last av guld och rökelse,

och de förkunnar Herrens ära.

7Kedars fårhjordar samlas hos dig,

baggar från Nevajot står till din tjänst.

Jag skall ta emot dem som offer på mitt altare

och öka mitt tempels härlighet.

8Vad är det som kommer flygande som moln,

som duvor till ett duvslag?

9Det är kustländernas fartyg som samlas

med Tarshish-skepp i täten

för att hämta dina söner från fjärran land

med allt deras silver och guld,

till ära för Herren, din Gud,

Israels Helige, som skänker dig härlighet.

10Främlingar skall bygga upp dina murar
och deras kungar stå till din tjänst.

Jag straffade dig i min vrede
men visar dig barmhärtighet i min kärlek.

11Dina portar skall aldrig stängas,
de skall stå öppna dag och natt,
så att folkens rikedomar kan föras till dig
och deras kungar ledas dit in.

12Det folk och det rike som inte tjänar dig skall gå under – folken skall
förintas.

13Libanons prakt skall föras till dig,
cypress, alm och pinje,
för att skänka härlighet åt min helgedom.
Jag skall ära platsen där mina fötter vilar.

14Bugande skall dina förtryckare komma till dig,
de som föraktat dig skall knäfalla vid dina fötter.
De skall kalla dig "Herrens stad",
"Sion som tillhör Israels Helige".

15Du var övergiven och försmådd,
ingen besökte dig,
men jag skall låta dig bli till evig stolthet,
en glädje för alla slakten.

16Du skall dia folkens mjölk,
dia kungars bröst.

Då skall du inse
att jag, Herren, är den som räddar dig,
att Jakobs Mäktige befriar dig.

17Jag ger dig guld i stället för koppar,
ger dig silver i stället för järn,
koppar i stället för trä,
järn i stället för sten.

Freden skall vara din överhet,
rättfärdigheten din fogde.

18Man skall inte mer se våld i ditt land,
förtryck och förödelse inom dina gränser.
Dina murar skall du kalla "räddning",
dina portar "lovsång".

19Solen skall inte mer vara ditt ljus om dagen
och månen inte lysa dig med sitt sken.

Nej, Herren skall vara ditt eviga ljus,
din Gud skall vara din härlighet.
20 Din sol skall aldrig gå ner
och din måne aldrig avta,
ty Herren är ditt eviga ljus,
din sorgetid är förbi.
21 Alla i ditt folk skall vara rättfärdiga,
och de skall för evigt äga landet.
De är skott som jag har planterat,
jag har skapat dem för att visa min härlighet.
22 Av den minste blir det en skara på tusen,
den ringaste blir till ett mäktigt folk.
Jag, Herren, skall låta det ske snabbt,
när tiden är inne.

Nådens år

61 1 Herren Guds ande fyller mig,
ty Herren har smort mig.
Han har sänt mig
att frambära glädjebud till de betryckta
och ge de förkrossade bot,
att förkunna frihet för de fångna,
befrielse för de fjättrade,
2 att förkunna ett nådens år från Herren,
en hämndens dag från vår Gud,
att trösta alla som sörjer
3 och ge de sörjande i Sion
huvudprydnad i stället för aska,
glädjens olja i stället för sorgdräkt,
lovsång i stället för modlöshet.
De skall kallas "rättfärdighetens träd",
som Herren planterat för att visa sin härlighet.
4 De uråldriga ruinerna skall byggas upp,
det sedan länge förfallna sättas i stånd,
man skall på nytt bygga upp förstörda städer,
som legat öde släkte efter släkte.
5 Främlingar skall valla hjordarna åt er,
era åkrar och vingårdar skötas av utlänningar.

6 Ni själva skall kallas Herrens präster,
vår Guds tjänare skall ni heta.

Ni skall leva av folkens rikedomar,
deras skatter skall tillfalla er.

7 De har fått dubbelt upp av skam,
spott och spe har kommit dem till del,
därför skall de få dubbel lott i sitt land,
evig glädje skall de få.

8 Ty jag är Herren, som älskar rättvisa
och hatar plundring och brott.

Jag är trofast och skall löna dem,
sluta ett evigt förbund med dem.

9 Deras barn skall aktas bland folken,
deras ättlingar bland alla folkslag.

Alla som ser dem skall märka
att de är ett släkte som Herren välsignat.

10 Min glädje har jag i Herren,
jag jublar över min Gud,
ty han har klätt mig i segers dräkt
och skrudat mig i rättfärdighetens mantel,
som när brudgummen sätter på sig turbanen
och bruden pryder sig med sina smycken.

11 Liksom jorden får grödan att spira
och trädgården låter sådden skjuta upp,
så låter Herren Gud rättfärdigheten spira
och äran växa inför alla folk.

Filipperbrevet 4

1 Stå därför fasta i Herren, mina kära bröder som jag älskar och längtar
efter, ni som är min glädje och min segerkrans.

Enighet, glädje och allt som kallas dygd

2 Jag uppmanar Euodia och uppmanar Syntyche att vara eniga för
Herrens skull. 3 Ja, dig också, som är en verklig vän, ber jag: hjälp dem,
ty de har kämpat för evangeliet tillsammans med mig, liksom Clemens
och mina andra medarbetare som har sina namn i livets bok.

4 Gläd er alltid i Herren. Än en gång vill jag säga: gläd er. 5 Låt alla människor se hur fördragsamma ni är. Herren är nära. 6 Gör er inga bekymmer, utan när ni åkallar och ber, tacka då Gud och låt honom få veta alla era önskningsar. 7 Då skall Guds frid, som är mera värd än allt vi tänker, ge era hjärtan och era tankar skydd i Kristus Yeshua.

8 Och så, mina bröder: det som är sant, det som är upphöjt, rätt och rent, det som är värt att älska och akta, allt som kallas dygd och allt som förtjänar beröm, ta fasta på allt detta. 9 Vad ni har lärt och tagit emot, hört och sett hos mig, det skall ni göra. Då skall fridens Gud vara med er.

Filippernas omtanke om Paulus

10 Jag har glatt mig mycket i Herren över att er omtanke om mig äntligen har kunnat skjuta nya skott. Omtanke hade ni ju förut också, men inte tillfälle. 11 Inte för att jag har lidit någon nöd. Jag har lärt mig att klara mig med det jag har. 12 Jag kan leva fattigt och jag kan leva i överflöd. Jag har verkligen erfarenhet av allt: att vara mätt och att hungra, att leva i överflöd och att lida brist. 13 Allt förmår jag genom honom som ger mig kraft. 14 Men ni skall ha tack för att ni ville bistå mig i mitt svåra läge. 15 Ni filipper vet själva att när evangeliet var nytt och jag hade lämnat Makedonien, då var er församling den enda som visade sådan gemenskap med mig att det gick att föra bok över utgiviet och mottaget. 16 Redan när jag var i Thessalonike fick jag ju hjälp från er mer än en gång. 17 Men det är inte era gåvor jag är angelägen om utan den allt rikare vinsten för er egen räkning. 18 Jag har fått vad jag skall ha och mer än det. Jag har fullt upp av allt nu när jag genom Epafroditos har fått det som ni skickade mig – en rökelsedoft, ett offer som Gud tar emot med välbehag. 19 Min Gud skall med sin härliga rikedom i Kristus Yeshua fylla alla era behov. 20 Härligheten tillhör vår Gud och fader i evigheters evighet, amen.

Hälsningar och slutönskan

21 Hälsa alla som är heliga i Kristus Yeshua. Bröderna här hos mig hälsar er. 22 Alla de heliga hälsar er, särskilt de som arbetar vid kejsarens hov.

23 Nåd från herren Yeshua Kristus åt er ande.

3 oktober

Saliga Columba Marmion: "Vore det inte respektlöst att ignorera den gudomliga Gästen som väntar på oss i tabernaklet? Han är där, verkligen närvarande, Han som var närvarande i krubban, i Nasaret, på bergen i Judéen, vid sista måltiden, på korset. Han är där, samma Kristus som helade de spetälska, stillade stormen, och lovade den goda tjuven en plats i Sitt Rike. Vi finner där vår Frälsaren, vår Vän, vår äldre Broder, i fullheten av sin allsmåktiga kraft, i dygden som alltid är fruktivande i Hans mysterier, den oändliga fullheten av Hans goda förtjänster, och den ofattbara medkänslan i Hans kärlek."

Jesaja 62–63

Jerusalems upprättelse

62 1För Sions skull skall jag inte tystna,
för Jerusalems skull inte tiga,
förrän upprättelsens morgon gryr
och hennes räddning lyser som ett bloss.
2Folken skall se din upprättelse,
alla kungar se din härlighet.
Du skall få ett nytt namn,
som Herren själv förkunnar,
3du blir en praktfull krona i Herrens hand,
ett kungligt diadem i din Guds händer.
4Du skall inte längre kallas "den övergivna",
ditt land inte längre kallas "den förskjutna",
utan du skall heta "hon som jag har kär"
och ditt land "den äkta makan".
Ty Herren har dig kär
och ditt land skall äktas av honom.
5Som när en ung man äktar en flicka,
så skall han som bygger upp dig ta dig till äkta,

och som brudgummen gläds åt sin brud,
så skall din Gud glädjas över dig.
6På dina murar, Jerusalem, ställer jag väktare.
De skall aldrig tystna, varken dag eller natt.
Ni som ropar till Herren, ge er ingen ro!
7Och ge honom ingen ro,
förrän han upprättar Jerusalem
och hela jorden sjunger dess lov.
8Herren svär vid sin högra hand,
vid sin starka arm:
Aldrig mer skall jag ge din säd
som föda åt dina fiender,
främlingar skall inte dricka ditt vin,
det som du har arbetat med.
9Nej, de som bärgar säden skall äta den,
och de skall prisa Herren,
de som skördar vinet skall dricka det
på mina heliga förgårdar.
10Fram, fram genom portarna!
Bana väg för folket!
Bryt väg, bryt väg,
röj undan alla stenar!
Höj ett fälttecken för folken!
11Herren förkunnar över hela jorden:
Säg till dotter Sion:
Se, din räddare kommer.
Sin segerlön har han med sig,
de han vunnit går framför honom.
12De skall kallas "det heliga folket",
"de som Herren befriat",
och du skall heta "den man söker sig till",
"staden som aldrig blir övergiven".

Herrens hämnd på de främmande folken

63 1"Vem är han som kommer från Edom,
från Bosra i röda kläder,
som praktfull i sin dräkt
går fram med väldig kraft?"

Jag är den som förkunnar rättfärdighet,
den som har makt att rädda.
2"Varför är din dräkt så röd,
dina kläder som en vintrampares?"
3Jag har ensam trampat vinpressen,
ingen från folken hjälpte mig.
Jag trampade dem i min vrede,
stampade dem i min harm.
Saften stänkte på mina kläder,
hela min dräkt blev fläckad.
4Jag hade bestämt en hämndens dag,
befrielsens år var inne.
5Jag såg mig om, men ingen kom till hjälp,
jag häpnade över att ingen gav mig stöd.
Då gav min styrka mig seger,
min vrede blev mitt stöd.
6Jag trampade folken i min vrede,
krossade dem i min harm.
Jag lät deras blod flyta på marken.

Herrens godhet mot Israel i forna dagar

7Jag vill förkunna Herrens kärlek,
prisa Herren för allt han gjort för oss,
allt det goda han gjort för Israels folk
i sin barmhärtighet och sin stora kärlek.
8Han sade: De är ju mitt folk,
barn som aldrig sviker.
Därför blev han deras räddare 9i all nöd.
Det var inget sändebud, ingen ängel
utan han själv som räddade dem,
det var han som befriade dem
av kärlek och medömkan.
Alltid i gångna tider
lyfte han upp dem och bar dem.
10Men de trotsade honom
och bedrövade hans heliga ande.
Han förvandlades till deras fiende,
och han stred mot dem.

11Då tänkte hans folk på gångna tider:
Var är han som drog upp ur vattnet
herden för sin hjord?
Var är han som ingöt
sin heliga ande i hans bröst,
12han som lät sin härliga makt
gå vid Moses högra sida,
han som klöv havet framför dem
och skapade sig ett evigt namn,
13han som förde dem genom djupen?
Som hästen på heden
gick de fram utan att snava.
14Likt boskap på väg ner i dalen
fördes de av Herrens ande.
Så ledde du ditt folk
och skapade dig ett härligt namn.

Israels klagan

15Blicka ner från himlen,
från din heliga och härliga boning.
Var är din lidelse och din kraft?
Din ömhet och barmhärtighet vägrar du mig.
16Du är ju vår fader,
Abraham vill inte veta av oss,
Israel erkänner oss inte.
Du, Herre, är vår fader,
alltid har du hetat vår befriare.
17Varför låter du oss gå vilse
och överge dina vägar, Herre,
varför gör du våra hjärtan hårda,
så att vi inte fruktar dig?
Ändra dig för dina tjänares skull,
de stammar som är din egendom.
18Varför får gudlösa beträda din helgedom,
våra fiender trampa omkring i ditt tempel?
19Det är som om du aldrig varit vår härskare,
som om ditt namn inte hade utropats över oss.

Judasbrevet

Hälsning

1 Från Judas, Jesu Kristi tjänare, Jakobs bror, till de kallade som är älskade av Gud fadern och bevarade åt Yeshua Kristus. 2 Barmhärtighet, frid och kärlek åt er i allt rikare mått.

De falska lärarna skall drabbas av domen

3 Mina kära, i min stora iver att skriva till er om vår gemensamma frälsning känner jag mig tvungen att sända er en maning att kämpa för den tro som en gång för alla har anförtrotts de heliga. 4 Bland er har det nämligen nästlat sig in några människor som för länge sedan blev förutbestämda för domen. De är gudlösa och missbrukar vår Guds nåd till ett liv i utsävningar och förnekar vår ende härskare och herre, Yeshua Kristus.

5 Jag vill påminna er, ni vet ju redan allt detta, om hur Herren först räddade sitt folk ur Egypten men sedan dödade dem som inte trodde. 6 Och tänk på de änglar som inte slog vakt om sin höga ställning utan övergav sin rätta hemvist: dem håller han förvarade i underjorden med eviga bojor fram till domen på den stora dagen. 7 Tänk också på Sodom och Gomorra och deras grannstäder, som på samma sätt som änglarna bedrev otukt och onaturligt umgänge: de straffades med evig eld och är ett varnande exempel.

8 Ändå betar sig dessa svärmare likadant. De skändar kroppen, de förnekar högre makter och de smädar himmelska väsen. 9 Ärkeängeln Mikael tillät sig inte att fördöma djävulen med smädelser, när han tvistade med honom om Moses kropp, utan sade: "Måtte Herren tillrättavisa dig." 10 Dessa människor däremot smädar det som de inte vet något om, och det som de kan av naturen, liksom de oskäligen djuren, det förstör de sig själva med. 11 Ve dem! De har slagit in på Kains väg, de ägnar sig som Bileam åt villfarelser mot betalning, de går under som Korach genom sitt trots.

12 De är blindskär, dessa som utan att skämmas deltar i era måltider och bara tänker på sig själva. De är moln utan regn som drivs förbi av vinden. De är träd utan frukt om hösten och uppräckta med rötterna, dubbelt döda. 13 De är vilda havsvågor med sina skändligheter som skumkrön. De är kometer som det djupaste mörker väntar på för evigt. 14 Om dessa människor profeterade Henok i den sjunde generationen efter Adam: "Se, Herren kommer med sina tusentals heliga 15 för att sitta till doms över alla människor och straffa alla gudlösa för alla deras gudlösa handlingar och allt det oerhörda som dessa gudlösa syndare har sagt mot honom." 16 De knotar, är missnöjda och lever efter sina begär. De är stora i orden samtidigt som de smickrar dem som de kan ha nytta av.

I väntan på Kristi ankomst

17 Men ni, mina kära, skall komma ihåg vad som förutsades av vår herre Jesu Kristi apostlar. 18 De sade till er: "I den sista tiden skall det uppträda hädare som drivs av sina gudlösa begär." 19 Det är just de som vållar splittring, dessa som är alltigenom jordiska, utan ande.

20 Men ni, mina kära, skall bygga ert liv på er allra heligaste tro under bön i helig ande. 21 Håll er kvar i Guds kärlek och se fram mot att vår herre Yeshua Kristus skall förbarma sig och ge er evigt liv. 22 Somliga, sådana som tvivlar, skall ni ha förbarmande med 23 och rycka ur elden och rädda, men andra skall ni förbarma er över med fruktan, i avsky till och med för deras av kroppen nersölade kläder.

Slutord

24 Han som kan skydda er från fall och ställa er inför sin härlighet, fläckfria och jublande, 25 den ende Guden som har räddat oss genom vår herre Yeshua Kristus, hans är härligheten, storheten, styrkan och makten, före all tids början, nu och i all evighet, amen.

4 oktober

St. Franciskus av Assissi: "Heliggör dig själv och du kommer att heliggöra samhället".

Jesaja 64–66

Bön och syndabekännelse

64

1 O att du slet itu himlen och steg ner,
så att bergen bävade inför dig,

2 som när elden bränner upp riset,
som när elden får vattnet att koka!

Fienden skulle lära känna ditt namn
och folken darra inför dig

3 när du utförde underverk
som vi inte väntade oss

4 och aldrig förr hade hört om.

Inget öra har hört, inget öga har sett
någon annan gud än dig gripa in
för dem som hoppas på honom.

5 Du tar dig an dem som med glädje gör det rätta,
dem som följer dig och tänker på dig.

Fast du vredgades syndade vi.

[---]

6 Vi har alla blivit som något orent,
en nersölad dräkt är all vår rättfärdighet.
Vi vissnar alla som löv,
och likt vinden sveper våra synder bort oss.

7 Ingen åkallar ditt namn,
ingen vaknar upp och håller sig till dig.

Du har dolt ditt ansikte för oss
och utlämnat oss åt våra synder.

8 Men du, Herre, är vår fader.
Vi är leran och du har format oss,
vi är alla ett verk av din hand.

9 Låt inte din vrede rasa, Herre,
minns inte för evigt våra synder.
Se på oss, vi är alla ditt folk.

10 Dina heliga städer har blivit öken,
Sion har blivit öken,
Jerusalem ligger öde.

11 Vårt heliga och härliga tempel,
där våra fäder prisade dig,

har förtärts av eld,
det käraste vi hade är skövat.
12 Kan du ändå vara överksam, Herre,
skall du tåga och plåga oss så?

Avgudadyrkarnas straff

65

1 Jag hade svar åt dem som inte frågade mig,
låt mig finnas av dem som inte sökte mig.
"Här är jag, här är jag!" sade jag
till ett folk som inte åkallade mitt namn.
2 Ständigt har jag räckt ut händerna
mot ett tredsande folk,
som vandrar den orätta vägen
och följer sina egna planer,
3 det folk som öppet kränker mig hela tiden.
De förrättar offer i trädgårdar
och tänder offereld på tegelaltaren.
4 De håller till i gravkammrar
och tillbringar natten på lönnliga platser,
de äter fläsk och lagar soppa på orent kött.
5 De säger: "Håll dig undan, rör mig inte,
min helighet kan smitta!"
Sådana är som rök i min näsa,
som en ständigt brinnande eld.
6 Det står upptecknat inför mig,
jag tiger inte förrän jag har vedergällt dem
7 för deras och deras faders synder, säger Herren.
De tände offereld på bergen
och smådade mig på kullarna.
Nu får de plikta för vad de gjort,
vedergällningen skall drabba dem.

De trognas lön och de trolösas straff

8 Så säger Herren:
Så länge det finns saft i druvorna säger man:

"Kasta dem inte, det finns kvar av det goda!"

Likadant skall jag göra med mina tjänare,
jag skall inte förkasta dem alla.

9 Jag skall låta Jakob få ättlingar
och ge Juda en arvinge till mina berg.

Mina utvalda skall äga landet,
mina tjänare får bo där.

10 För mitt folk som söker mig
skall Sharon bli till betesmark för fåren
och Akors dal till viloplats för boskap.

11 Men ni som överger Herren
och glömmer mitt heliga berg,
ni som dukar bordet för Gad
och blandar vinet åt Meni,

12 er skall jag utlämna åt svärdet,
ni måste alla böja knä för att slaktas.

Ty jag kallade men ni svarade inte,
jag talade men ni lyssnade inte,
ni gjorde det som var ont i mina ögon,
valde det som misshagade mig.

13 Ja, så säger Herren Gud:

Mina tjänare skall äta, ni skall hungra,
mina tjänare skall dricka, ni skall törsta,
mina tjänare skall glädjas, ni skall blygas,

14 mina tjänare skall jubla av lycka,
men ni skall gråta av sorg
och jämra er i förtvivlan.

15 Det namn ni lämnar efter er
skall mina utvalda bruka som en förbannelse,
när de önskar att Herren Gud skall döda någon.

Men mina tjänare skall få ett nytt namn,

16 och den som önskar sig välsignelse i landet
skall bruka det som en välsignelse.

Den som svär en ed i landet
skall svära vid Gud, den trofaste.

Löfte om förlåtelse och framtida lycka

De lidanden som varit är glömda,

jag ser dem inte längre.

17 Nu skapar jag en ny himmel och en ny jord.

Det som varit skall man inte mer minnas,
inte längre tänka på.

18 Nej, gläd er och jubla för evigt
över det som jag skapar.

Jag skapar om Jerusalem till jubel
och dess folk till glädje.

19 Jag skall jubla över Jerusalem
och glädjas över mitt folk.

Där skall inte mer höras gråt och klagan,
20 där skall aldrig mer ske att spädbarn dör
eller att gamla inte får leva sin tid ut.

Den dör ung som dör hundraårig,
den som inte blir hundra anses förbannad.

21 De skall bygga hus och bo i dem,
odla vingårdar och äta deras frukt.

22 Det de byggt skall inte bebos av andra,
det de odlat inte ätas av andra.

Alla i mitt folk skall bli gamla som träden,
mina utvalda får njuta frukten av sin möda.

23 De skall inte arbeta förgäves
och föda barn till en snar död,
ty de är ett släkte som Herren välsignat,
de och deras ättlingar.

24 Då skall detta ske:

Innan de ropar svarar jag dem,
medan de ännu talar bönhör jag dem.

25 Vargen och lammet betar tillsammans,
lejonet äter hö som oxen.

Och jord är ormens föda.

Ingenstans på mitt heliga berg
sker något ont eller vrångt,
säger Herren.

Sann och falsk gudsdyrkan

Himlen är min tron
och jorden min fotapall.
Vad för ett hus kan ni bygga åt mig,
vad för en viloplats?
2 Allt detta har mina händer gjort,
allt detta är mitt, säger Herren.
Den ödmjuke och förkrossade tar jag mig an,
den som bekymrar sig om mitt ord.
3 Man slaktar tjurar och dräper människor,
man offrar får och bryter nacken av hundar,
man skänker matoffer och frambär svin,
offrar rökelse och hyllar avgudar.
De har valt att gå sina egna vägar
och njuter av sina vidrigheter.
4 Därför har jag valt att gå hårt fram
och låter dem drabbas av det de fruktar.
Ty jag ropade men ingen svarade,
jag talade men de lyssnade inte,
de gjorde det som var ont i mina ögon,
valde det som misshagade mig.

Herrens räddning och vedergällning

5 Hör Herrens ord,
ni som bekymrar er om hans ord.
Era bröder som hatar er
och stöter ut er för mitt namns skull,
de säger:
"Må Herren visa sin makt,
så att vi får se er glädjas."
Men de skall stå där med skam.
6 Hör larmet från staden,
hör dånet från templet,
dånet när Herren vedergäller
sina fiender för vad de gjort.
7 Innan värkarna kommit föder hon,
innan smärtorna börjat får hon en son.
8 Vem har hört något sådant,
vem har sett något liknande!

Kan ett land födas på en dag,
ett folk bli till på ett ögonblick?
Ja, Sion föder sina barn
så snart som värkarna börjar.
9 Skulle jag låta fostret tränga fram
och sedan hindra födelsen? säger Herren.
Skulle jag som låter födelsen ske
stänga moderlivet? säger din Gud.
10 Gläds med Jerusalem,
jubla över henne,
alla som älskar henne.
Dela hennes glädje,
alla som har sört över henne.
11 Då kan ni dia er mätta
och finna tröst i hennes famn,
suga och njuta
hennes tunga bröst.
12 Så säger Herren:
Jag leder lycka till henne som en flod,
folkens skatter som en forsande ström.
Hennes barn skall bli burna i famnen
och bli gungade på knäet.
13 Som en mor tröstar sitt barn,
så skall jag trösta er.
I Jerusalem skall ni finna tröst.
14 När ni ser det skall era hjärtan glädjas,
era kroppar få nytt liv som det friska gräset.
Herrens tjänare skall lära känna hans makt,
fienderna hans vrede.
15 Se, Herren kommer i eld,
hans vagnar är som en stormvind.
Han släpper lös sin glödande vrede,
straffar med lågor av eld.
16 Ja, med eld och svärd
straffar Herren alla människor,
många skall dräpas av Herren.
17 De som helgar och renar sig
för att gå in i trädgårdarna,
[---]
de som äter svinkött, kräldjur och råttor,

de skall alla gå under, säger Herren.

Alla folk skall samlas i Jerusalem

18 Jag kommer för att samla alla folk och alla språk. De skall komma och se min härlighet. 19 Jag skall göra ett tecken bland dem och sända dem som överlevt till de andra folken, till Tarshish, Put och Lud, till Meshek, Tuval, Javan och de fjärran kustländerna, som inte har hört om mig och inte har sett min härlighet. De skall förkunna min härlighet bland de andra folken. 20 Och de skall föra alla era bröder från folken som en offergåva till Herren, på hästar och vagnar, i kärror, på mulåsnor och kameler, till mitt heliga berg, Jerusalem, säger Herren, så som Israels folk för sina offergåvor i rena kärlek till Herrens tempel. 21 Även bland dem skall jag välja några till präster och leviter, säger Herren.

22 Liksom den nya himmel och den nya jord som jag skapar skall bestå inför mig, säger Herren, så skall er ätt och ert namn bestå.

23 Nymånadsdag efter nymånadsdag, sabbat efter sabbat skall alla människor komma och tillbe mig, säger Herren.

24 Man skall gå ut och beskåda liken efter dem som förbröt sig mot mig: maskarna i dem skall aldrig dö och elden aldrig slockna. Den synen blir en fasa för alla.

Efesierbrevet 1

1 Från Paulus, genom Guds vilja Kristi Jesu apostel, till de heliga som bor i Efesos och som lever i tron på Kristus Yeshua. 2 Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Yeshua Kristus.

Inledande lovprisning

3 Välsignad är vår herre Jesu Kristi Gud och fader. Han har välsignat oss med all den andliga välsignelse som genom Kristus finns i himlen, 4 liksom han före världens skapelse har utvalt oss i honom till att stå heliga och fläckfria inför sig i kärlek. 5 Han har förutbestämt oss till att få söners rätt genom Yeshua Kristus och förenas med honom – det var hans viljas beslut – 6 till pris och ära för den nåd som han har skänkt oss med sin älskade son. 7 I honom och genom hans blod har vi friköpts och fått förlåtelse för våra överträdelser – så rik är den nåd 8 med vilken Gud har låtit all vishet och klokhet flöda över oss. 9 Och han har yppat sin viljas hemlighet för oss, det beslut om Kristus som han hade fattat från början 10 och som skulle genomföras när tiden var inne: att sammanfatta allting i Kristus, allt i himlen och på jorden. 11 I honom har vi fått vår arvslott, förutbestämda därtill av honom som låter allt ske efter sin vilja och sitt beslut: 12 vi skall vara Gud till pris och ära, vi som redan på förhand hade satt vårt hopp till Kristus. 13 I honom har också ni, sedan ni hört det sanna ordet, evangeliet om er frälsning – i honom har också ni, sedan ni kommit till tro, fått den utlovade heliga anden som ett sigill. 14 Den är en borgen för vårt arv, att Guds folk skall bli friköpt och Gud få pris och ära.

Tack till Gud och förbön

15/16 Jag upphör därför aldrig att tacka Gud för er när jag nämner er i mina böner, sedan jag nu har hört om er tro på herren Yeshua och er kärlek till alla de heliga. 17 Jag ber att vår herre Jesu Kristi Gud, härlighetens fader, skall ge er en vishetens och uppenbarelsens ande som låter er få kunskap om honom. 18 Må han ge ert inre öga ljus, så att ni kan se vilket hopp han har kallat oss till, vilket rikt och härligt arv han ger oss bland de heliga, 19 hur väldig hans styrka är för oss som tror – samma oerhörda kraft som han med sin makt 20 lät verka i Kristus när han uppväckte honom från de döda och satte honom på sin högra sida i himlen, 21 högt över alla härskare och makter och krafter och herravälden, över alla namn som finns att nämna, såväl i denna tiden som i den kommande. 22 Allt lade han under hans fötter, och honom som är huvud över allting gjorde han till huvud för kyrkan, 23 som är hans kropp, fullheten av honom som helt uppfyller allt.

5 oktober

St. Faustina Kowalska: "Jag vill bli fullständigt transformerad i Din medkänsla och blir Din levande spegling, O Herre. Må den största av alla gudomliga egenskaper, Din ofattbara medkänsla, gå genom mitt hjärta och min själ till min nästa."

Jeremia 1–2

1 Detta är Jeremias ord. Han var son till Hilkia, en av prästerna i Anatot i Benjamins land. 2 Herrens ord kom till honom då Josia, Amons son, var kung över Juda, i hans trettonde regeringsår, 3 och då Jojakim, Josias son, var kung över Juda, och ända till slutet av det elfte året som Sidkia, Josias son, var kung över Juda. Det var det året, i den femte månaden, som Jerusalems befolkning fördes bort i fångenskap.

Profetens kallelse och uppdrag

4 Herrens ord kom till mig:

5 Innan jag formade dig i moderlivet
utvalde jag dig,
innan du kom ut ur modersskötet
gav jag dig ett heligt uppdrag:
att vara profet för folken.

6 Men jag svarade: "Nej, Herre, min Gud, jag duger inte till att tala – jag är för ung!" 7 Då sade Herren till mig:

Säg inte att du är för ung
utan gå dit jag sänder dig
och säg det jag befäller dig!
8 Låt dem inte skrämma dig,
ty jag är med dig
och jag skall rädda dig,
säger Herren.

9 Och Herren sträckte ut handen, rörde vid min mun och sade:

Jag lägger mina ord i din mun.

10 I dag ger jag dig makt

över folk och riken.

Du skall rycka upp och vräka omkull,

förstöra och bryta ner,

bygga upp och plantera.

11 Herrens ord kom till mig: "Vad ser du, Jeremia?" Jag svarade: "Jag ser en gren av ett mandelträd." 12 Herren sade: "Du har sett rätt: jag vakar

över mitt ord tills det bär frukt."

13 Herrens ord kom till mig för andra gången: "Vad ser du?" Jag svarade:

"Jag ser en kokande gryta i norr, den lutar hitåt." 14 Då sade Herren:

Från norr skall olyckan välla in

över alla som bor i landet,

15 ty nu bårdar jag upp

alla stammar från rikena i norr,

säger Herren.

De skall komma och ställa sina troner

framför Jerusalems portar,

kring stadens murar

och kring alla städer i Juda.

16 Jag skall gå till rätta med mitt folk

för all deras ondska, för att de övergav mig.

De tände offereld åt andra gudar

och tillbad ting de själva gjort.

17 Fäst upp dina kläder,

res dig och säg till dem

allt vad jag befäller dig!

Var inte förskräckt för dem,

ty då slår jag dig med skräck inför dem.

18 Se, jag gör dig i dag

till en befäst stad,

en pelare av järn, en mur av koppar,

som håller stånd mot hela landet,

mot Judas kungar och dess stormän,

mot prästerna och folket i landet.

19 De skall angripa dig,

men de skall inte besegra dig,

ty jag är med dig,

säger Herren,

och jag skall rädda dig.

Herren anklagar sitt folk för avfall och trolöshet

2 1 Herrens ord kom till mig: 2Gå och förkunna för Jerusalem: Så säger Herren:

Jag minns hur hängiven du var som ung,
hur du älskade mig som brud,
hur du följde mig genom öknen,
genom landet där ingen sår.

3Israel var helgat åt Herren,
det första av hans skörd.

Alla som åt av det ådrog sig skuld,
olyckan drabbade dem,
säger Herren.

4Lyssna till Herrens ord,
Jakobs ätt, Israels alla släkter!

5Så säger Herren:

Vad hade era fäder att förebrå mig,
eftersom de gick bort från mig,
följde det som var intet
och själva blev till intet?

6De frågade inte: "Var är Herren,
han som förde oss ut ur Egypten,
som ledde oss genom öknen,
det öde och oländiga landet,
torkans och mörkets land,
landet där ingen färdas,
där ingen människa bor?"

7Jag förde er till ett bördigt land
att njuta dess frukter och allt dess goda.
Men när ni kom dit gjorde ni mitt land orent
och min egendom till något avskyvärt.

8Prästerna frågade inte:

"Var är Herren?"

Lagens förvaltare ville inte veta av mig.
De styrande satte sig upp mot mig,
profeterna profeterade i Baals namn
och följde gudar som ingen hjälp kunde ge.

9Därför fortsätter jag att ställa er till svars,
säger Herren,
ja, även era barnbarn skall jag ställa till svars.

10Far bort till kitteernas kuster och se,
sänd någon till Kedar att undersöka
om något sådant har skett:

11har ett folk någonsin bytt ut sina gudar?

– Och de är ju ändå inga gudar. –

Men mitt folk har bytt bort sin ära
mot det som ingen hjälp kan ge.

12Häpna, himmel, över detta,
rys och bäva, säger Herren.

13Ty mitt folk har begått en dubbel synd:

de har övergett mig,
källan med det friska vattnet,
och huggit ut cisterner,
cisterner som spricker
och inte håller vatten.

14Är Israel en träl,
är han född i slaveri?

Varför blev han ett villebråd?

15Lejonen ryter och morrar mot honom.

De har lagt hans land öde
och hans städer är nerbrända,
ingen kan bo i dem.

16Ja, män från Memfis och Tachpanches
skall beta din hjässa kal.

17Detta har drabbat dig
för att du övergav Herren, din Gud.

18Men vad tjänar det till att du far till Egypten
för att dricka av Nilens vatten?

Vad tjänar det till att du far till Assyrien
för att dricka av Eufrats vatten?

19Din ondska skall dra straff över dig,
din trolöshet skall döma dig.

Besinna hur bitter din plåga blir
när du överger Herren, din Gud,
och inte fruktar mig längre,
säger Herren Gud Sebaot.

20För länge sedan bröt du sönder ditt ok,

slet av dina band
och sade: "Jag vill inte tjäna."
På alla höga kullar
och under alla grönskande träd
skrevade du och horade.
21Jag planterade dig som ett ädelt vin,
en ranka av yppersta slag.
Hur kunde du förvandlas
till en usel och främmande vinstock?
22Om du så tvättar dig med lut
och slösar med såpa,
förblir du smutsig av synd inför mig,
säger Herren Gud.
23Hur kan du säga: "Jag är inte oren,
jag har inte följt baalsgudarna"?
Betänk hur du bar dig åt i dalen,
inse vad du har gjort!
Du är ett ystert kamelsto
som löper kors och tvärs,
24som ger sig av ut i öknen
flåsande av brunst.
Vem kan tämja hennes begär?
Ingen behöver springa sig trött efter henne,
i parningstiden är hon lätt att finna.
25Akta dig, så att du inte sliter ut sulorna
och din strupe blir torr!
Men du svarade: "Lönlöst!
Jag älskar främmande gudar
och dem vill jag följa."
26Som en tjuv tagen på bar gärning
skall Israel stå där med skam,
dess kungar och stormän,
dess präster och profeter,
27de som säger till trästycket: "Du är min fader"
och till stenen: "Du födde mig."
Mot mig har de vänt ryggen,
inte ansiktet,
men i olyckan ropar de:
"Kom och rädda oss!"
28Var finns då de gudar du gjort åt dig?

Låt dem komma till din räddning i olyckan om de kan!
Dina gudar har blivit lika talrika
som dina städer, Juda.
29Varför går ni till rätta med mig?
Ni har ju alla satt er upp mot mig,
säger Herren.
30Förgäves har jag slagit era söner,
de har inte tagit varning.
Som rovlystna lejon
dräpte era svärd profeterna.
31Har jag blivit till en öken för Israel,
till ett mörkrets land?
Varför säger mitt folk: "Vi går vart vi vill,
vi kommer aldrig tillbaka till dig!"
32Inte glömmen en ung kvinna sina smycken
eller en brud sin gördel?
Men mitt folk har glömt mig
i alla tider.
33Du är skicklig att hitta vägen
när du är ute efter kärlek!
Till och med slinkorna
har lärt av dig.
34Din mantelfåll är fläckad
av blod från fattiga som var utan skuld;
de ertappades inte vid inbrott.
[---]
35Ändå säger du: "Jag är frikänd,
hans vrede mot mig har upphört."
Men jag skall ställa dig till svars
för att du påstår dig vara utan synd.
36Tror du att du så lätt
kan välja en annan väg?
Även Egypten kommer att svika dig,
som Assyrien svek dig en gång.
37 Också därifrån måste du gå
med händerna över huvudet.
Herren har förkastat dem du litat på,
av dem har du ingenting att vinna.

Efesierbrevet 2

Levande genom Kristus

2 Ni var döda genom era överträdelser och synder 2den gång ni levde i dem på denna tidens och världens vis och lät er ledas av fursten över luftens rike, över den andemakt som nu är verksam i olydnadens människor. 3Sådana var vi alla en gång, då vi följde våra mänskliga begär och handlade som kroppen och våra egna tankar ville, och av födseln var vi vredens barn, vi som de andra. 4Men Gud, som är rik på barmhärtighet, har älskat oss med så stor kärlek 5att fast vi var döda genom våra överträdelser har han gjort oss levande tillsammans med Kristus – av nåd är ni frälsta – 6och uppväckt oss med honom och gett oss en plats i himlen genom Kristus Yeshua. 7Därmed ville han för kommande tider visa den överväldigande rika nåden i sin godhet mot oss genom Kristus Yeshua. 8Ty av nåd är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det. 9Det beror inte på gärningar, ingen skall kunna berömma sig. 10Vi är hans verk, skapade genom Kristus Yeshua till att göra de goda gärningar som Gud från början har bestämt oss till.

Skiljemuren mellan judar och hedningar har rivits

11Kom därför ihåg att ni som av födseln var hedningar och kallades oomskurna av dem som kallas omskurna, med den omskärelse som utförs på kroppen av människohand, 12kom ihåg att ni på den tiden var utan Kristus, utanför medborgarskapet i Israel, utan del i förbunden och deras löfte, utan hopp och utan Gud när ni levde i världen. 13 Men nu, tack vare Kristus Yeshua, har ni som en gång var långt borta kommit nära, genom Kristi blod.

14 Ty han är vår fred, han har med sitt liv på jorden gjort de två lägren till ett och rivit skiljemuren, fiendskapen. 15 Han har upphävt lagen med dess bud och stadgar för att i sin person skapa en enda människa av de två, en ny människa, och så stifta fred. 16 I en enda kropp försonade han de båda med Gud genom korset, då han i sin person dödade fiendskapen. 17 Han har kommit med budskap om fred för er som var långt borta och fred för dem som var nära. 18 Ty genom honom kan både vi och ni nalkas Fadern, i en enda Ande. 19 Alltså är ni inte längre gäster och främlingar utan äger samma medborgarskap som de heliga och har ert hem hos Gud. 20 Ni har fogats in i den byggnad som har apostlarna och profeterna till grund och Kristus Yeshua själv till

hörnsten. 21 Genom honom hålls hela byggnaden ihop och växer upp till ett heligt tempel i Herren; 22 genom honom fogas också ni samman till en andlig boning åt Gud.

6 oktober

St. Bruno: "Genom dina handlingar visar du vad du älskar och vad du känner till."

Jeremia 3–4

3 1 Om en man skiljer sig från sin hustru
och hon lämnar honom
och gifter sig med en annan,
kan han sedan gå tillbaka till henne?
Blir då inte landet vanhelgat?
Och du som har horat med många män,
skulle du få komma tillbaka till mig?
säger Herren.

2 Lyft blicken mot de kala höjderna och se:
var har du inte vältrat dig i otukt?
Vid vägarna satt du och väntade
som en arab i öknen.
Du vanhelgade landet
med ditt horande och din ondska.

3 Regnskurarna hölls tillbaka
och inget vårregn föll,
men du var fräck som en hora
och vägrade skämmas.

4 Ändå ropar du nu till mig: "Fader!
Du var min vän när jag var ung!

5 Kan en vän vredgas för all framtid,
kan hans raseri vara för evigt?"

Så säger du, men du gjorde det onda
– och det med framgång.

Israel och Juda — två trolösa systrar

6 På kung Josias tid sade Herren till mig: Har du sett vad Israel, den avfälliga, har gjort? Hon gick upp på alla höga berg och in under alla grönskande träd och horade där. 7 Jag trodde att hon skulle vända tillbaka till mig när hon hade gjort allt detta, men hon vände inte tillbaka. Detta såg hennes syster Juda, den trolösa. 8 Hon såg också att jag försköt Israel, den avfälliga, och gav henne skilsmässobrev på grund av hennes äktenskapsbrott. Ändå blev den trolösa systemen Juda inte avskräckt utan började också hon bedriva hor; 9 hon vanhelgade landet med sitt otuktiga lättsinne och var otrogen med belåten av sten och trä. 10 Trots detta vände hennes trolösa syster Juda inte tillbaka till mig på allvar utan låtsades bara, säger Herren.

11 Herren sade till mig: Israel, den avfälliga, har visat sig mindre skyldig än Juda, den trolösa. 12 Gå och ropa ut detta budskap mot norr:

Vänd tillbaka, Israel, du avfälliga,
säger Herren,

jag skall inte se på er med ovilja,
ty jag visar mildhet, säger Herren.

Min vrede varar inte för evigt.

13 Men du måste inse din skuld,
du har satt dig upp mot Herren, din Gud,
och löpt hit och dit efter främmande gudar
under alla grönskande träd
och inte lyssnat till mig,
säger Herren.

14 Vänd tillbaka, ni trolösa barn, säger Herren. Ty det är jag som är er herre, och jag skall hämta er, en från varje stad och två från varje släkt, och föra er till Sion. 15 Jag skall ge er herdar efter mitt sinne, och de skall leda er med kunskap och visdom. 16 Och när ni då förökar er och är fruktsamma i ert land, säger Herren, skall ingen längre nämna Herrens förbundsark; ingen skall tänka på den eller minnas den, ingen skall sakna den eller göra någon ny. 17 När den tiden kommer skall Jerusalem kallas Herrens tron, och där skall alla folk samlas för att dyrka Herren i Jerusalem. De skall inte längre lyda sina onda och hårda hjärtan. 18 Då

skall Judas folk slå följe med Israels folk, och tillsammans skall de komma från landet i norr till det land jag gav era fäder som egendom.

Maning till bot och bättring

19Jag ville gärna behandla dig som en son och ge dig ett ljuvligt land som egendom, skönare än de andra folkens.

Jag trodde att du skulle kalla mig din fader och aldrig vända dig bort från mig.

20Men som en kvinna är otrogen mot sin man, så var du, Israel, otrogen mot mig, säger Herren.

21Det hörs rop på de kala höjderna, gråt och böner från Israels folk.

De har slagit in på villovägar och glömt Herren, sin Gud.

22Vänd tillbaka, ni trolösa barn, jag skall bota er från er trolöshet.

"Nu kommer vi till dig, ty du, Herre, är vår Gud.

23Fåfång var vår dyrkan på kullarna, fåfängt vårt larm på bergen.

Endast hos Herren, vår Gud, finns räddning för Israel.

24Sedan vår ungdom har skamguden slukat allt vad våra fäders arbete gav, deras fårflokar och boskapshjordar, deras söner och döttrar.

25Låt skammen bli vår bädd och vanäran vårt täcke, ty mot Herren, vår Gud, har vi syndat, vi och våra fäder, från vår ungdom till denna dag, och vi har inte lyssnat till Herren, vår Gud."

4 1Om du vänder tillbaka, Israel, säger Herren, skall du få komma tillbaka till mig, och om du tar bort dina vidriga avgudar ur min åsyn

skall du slippa att irra omkring.
2Då skall du svära vid Herren
uppriktigt, rätt och ärligt,
och folken skall välsigna sig med hans namn
och lovsjunga honom.
3Ty så säger Herren
till männen i Juda och till Jerusalem:
Bryt er ny mark,
så inte bland törnen.
4Omskär er för Herren,
skär bort era hjärtans förhud,
ni män i Juda och invånare i Jerusalem.
Annars flammar min vrede upp
likt en eld som ingen kan släcka,
för era onda gärningars skull.

Herrens straffdom: angrepp från norr

5Kungör detta i Juda,
ropa ut det i Jerusalem,
stöt i horn över hela landet,
kalla samman ett uppbåd:
Låt oss samlas i de befästa städerna!
6Höj fälttecknet! Till Sion!
Sätt er i säkerhet! Stanna inte!
Ty jag låter olyckan komma från norr
med stor förödelse.
7Lejonet har lämnat sitt snår,
folkens förhärjare är på marsch,
han har brutit upp från sitt tillhåll
för att lägga ditt land öde.
Dina städer skall bli till ruiner
där ingen kan bo.
8Så klä er i säcktyg,
klaga och jämra er!
Herrens flammande vrede
har inte vänt sig från oss.
9Den dagen, säger Herren,
skall modet svika konung och stormän,

prästerna skall slås av skräck,
profeterna stå förstummade.
10De skall säga: "Herre, vår Gud,
du har bedragit
detta folk och Jerusalem:
du lovade oss fred och trygghet –
och nu har vi svärdet mot strupen!"
11När den tiden kommer
skall detta folk och Jerusalem få höra:
En brännhet vind från öknens kala höjder
sveper ner mot mitt folk.
I den kan ingen rensa säd,
12den vind jag låter komma är starkare än så.
Nu går jag till rätta med dem.
13Se, som ovädersmoln skockar sig fienden,
hans vagnar är som en stormvind,
hans hästar snabbare än örnar.
Ve oss, vi är förlorade!
14Gör ditt hjärta rent från ondska, Jerusalem,
så att du kan bli räddad.
Hur länge skall onda tankar
bo kvar i ditt bröst?
15Hör, ett budskap har kommit från Dan,
ett olycksbud från Efraims berg!
16Förkunna för folket,
låt Jerusalem höra:
Fiender kommer från fjärran land,
deras stridsrop skallar mot städerna i Juda.
17Som vakterna kring ett fält
omringar de henne från alla håll,
ty mig har hon trotsat,
säger Herren.
18Ditt liv och dina gärningar
är skuld till detta,
allt kommer av din ondska,
allt bittert som träffar dig rakt i hjärtat.
19Mitt bröst, mitt bröst! Jag vrider mig i smärta!
Hjärtat vill sprängas, mitt inre är i uppror.
Jag kan inte tåla.
Jag hör hornstötar och stridsrop.

20 Katastrof på katastrof,
hela landet blir härjat:
plötsligt är mina hus raserade,
tälten förintade på ett ögonblick.

21 Hur länge måste jag se fälttecknen
och höra hornen larma?

22 Mitt folk är dårar,
de vill inte veta av mig.
De är barn utan allt förnuft.
De begriper sig på att göra det onda,
men att göra det rätta förstår de inte.

23 Jag ser på jorden – den är öde och tom,
på himlen – där finns inget ljus.

24 Jag ser på bergen – de skälver
och alla höjder skakar.

25 Jag ser – där finns inte en människa,
alla himlens fåglar har flytt.

26 Jag ser – det bördiga landet har blivit öken,
alla dess städer ruiner.

Detta är Herrens verk,
hans flammande vredes verk.

27 Ty så säger Herren:
Hela landet skall läggas öde,
jag skall förinta det.

28 Därför sörjer jorden
och himlen svartnar därovanför.
Jag har talat och tar inte tillbaka,
beslutat och ändrar mig inte.

29 För ryttarnas och bågskyttarnas larm
tar hela landet till flykten,
man gömmer sig bland snåren
och uppe bland klipporna.
Alla städer är övergivna,
inte en människa finns kvar där.

30 Vad tjänar det då till
att du klär dig i scharlakansrött,
pryder dig med gyllene smycken,
gör ögonen stora med smink?
Förgäves gör du dig vacker:
dina älskare föraktar dig,

de står efter ditt liv.

31 Jag hör stön som från en kvinna i födslosmärtor,
skrik som från en förstföderska.

Det är Sion – flämtande sträcker hon ut sina händer:

Ve mig! Vanmäktig är jag inför dråparna.

Efesierbrevet 3

Guds plan: evangeliet till hedningarna

3 1 Därför vill jag, Paulus, Kristi Jesu fånge för er skull som var hedningar ... 2 ni har ju hört om Guds plan med den nåd han gav mig med tanke på er; 3 genom en uppenbarelse avslöjades hemligheten för mig så som jag redan i korthet har skrivit. 4 Och när ni läser det kan ni förstå att jag har fått insikt i hemligheten med Kristus. 5 För människorna i tidigare släktled hade den inte avslöjats så som den nu har uppenbarats i anden för hans heliga apostlar och profeter: 6 tack vare Kristus Yeshua är hedningarna genom evangeliet arvingar som vi, tillhör samma kropp som vi och har del i löftet som vi. 7 Och evangeliets tjänare har jag blivit genom den nådegåva som Gud ger mig med sin kraft och styrka. 8 Jag, den allra obetydligaste av alla heliga, har fått denna nåd: att ge hedningarna budskapet om den outgrundliga rikedom som finns i Kristus 9 och att upplysa alla om planen med den hemlighet som från världens början varit dold hos Gud, som har skapat allt. 10 Nu skulle härskarna och makterna i himlarymderna genom kyrkan få kunskap om Guds vishet i hela dess mångfald. 11 Detta var den avsikt med världen som han förverkligade i och med Kristus Yeshua, vår herre. 12 Genom honom och med den tillförsikt vi hämtar ur tron på honom kan vi frimodigt nalkas Gud. 13 Alltså ber jag er att inte tappa modet när jag lider för er skull; mitt lidande är er härlighet.

Förbön för församlingen

14 Därför vill jag falla på knä för Fadern, 15 efter vilken allt vad fader heter i himlen och på jorden har sitt namn. 16 Måtte han i sin härlighets rikedom ge kraft och styrka åt er inre människa genom sin ande, 17 så att Kristus genom tron kan bo i era hjärtan med kärlek. Stå fasta och var stadigt rotade i honom, 18 så att ni tillsammans med alla de heliga

förmår fatta bredden och längden och höjden och djupet 19 och lära känna Kristi kärlek som är väldigare än all kunskap, tills hela Guds fullhet uppfyller er. 20 Han som verkar i oss med sin kraft och förmår göra långt mer än vi kan begära eller tänka, 21 hans är härligheten genom kyrkan och genom Kristus Yeshua, i alla släktled i evigheters evighet, amen.

7 oktober

St. Louis De Montfort: "Rosenkransen är en krona av rosor som vi placerar på Jesu och Marias huvuden."

Jeremia 5–6

Herrens dom över folkets synder

5

1 Gå ut på Jerusalems gator
och se er noga omkring!
Sök på torgen
och se om ni kan finna någon,
om det finns en enda som handlar rätt
och försöker leva hederligt –
då skall jag förlåta staden.

2 Också när de svär vid Herren
svär de falskt.

3 Herre, dina ögon vill se ärlighet.

Du slog dem, men de kände ingen smärta,
du krossade dem, men de vägrade ta varning.
De gjorde sina ansikten hårdare än sten
och vägrade vända tillbaka.

4 Jag tänkte: De är bara enkelt folk,
de bär sig dåraktigt åt,
de känner inte Herrens vilja,
inte sin Guds krav.

5 Nu skall jag gå till de mäktiga
och tala med dem,
de känner Herrens vilja,
sin Guds krav.

Men också dessa hade brutit oket
och slitit alla band.

6 Därför slår dem skogens lejon,
därför härjar ökenvargen bland dem,
leoparden lurar vid deras städer,
den som vågar sig ut blir sliten i stycken,
ty deras synder är många,
gång på gång har de avfallit.

7 Varför skulle jag förlåta dig?
Dina söner har övergett mig
och svurit vid gudar som inte är gudar.
Fastän jag gav dem vad de behövde
var de otrogna
och skockades i horhuset.

8 De är brunstiga, kåta hingstar,
de frustar efter andras hustrur.

9 Skall jag inte straffa dem för detta?
säger Herren.

Skall jag inte utkräva hämnd
på ett sådant folk?

10 Upp på vinbergets terrasser!
Skövla och fördärva allt!

Riv bort deras rankor,
ty de är inte Herrens.

11 De har svikit mig,
både Israel och Juda,
säger Herren.

12 De har förnekat Herren

och avvisat honom:

"Inget ont skall drabba oss,
svärd och svält skall vi slippa.

13 Profeternas tal blir till luft,
Guds ord finns inte hos dem."

14 Därför säger Herren, härskarornas Gud:
Eftersom de säger sådant
gör jag nu mina ord i din mun till eld,
och detta folk skall bli veden som förtärs.

15 Mot er, israeliter, sänder jag
ett folk långt bortifrån,
säger Herren,
ett urgammalt folk,
ett folk som funnits från äldsta tid,
ett folk vars språk du inte förstår,
vars tal du inte begriper.

16 Deras koger är gapande gravar,
alla är de tappra krigare.

17 De skall sluka dina skördar och ditt bröd,
sluka dina söner och dina döttrar,
sluka dina får och dina kor,
sluka dina vinstockar och fikonsträd.

Med svärd skall de förstöra de befästa städer
som du förlitar dig på.

18 Men när den tiden kommer, säger Herren, skall jag inte förgöra er
helt. 19 Och om de frågar: "Varför har Herren, vår Gud, gjort oss allt
detta?" skall du svara dem: "Eftersom ni övergav mig och tjänade
främmande gudar i ert eget land, skall ni nu få tjäna främlingar i ett land
som inte är ert."

20 Kungör detta för Jakobs folk, ropa ut det i Juda:

21 Hör detta, du dåraktiga folk
som saknar förstånd,
som har ögon men inte ser,
som har öron men inte hör.

22 Skall ni inte frukta mig,
säger Herren,
skall ni inte darra inför mig
som gjorde sanden till en gräns för havet,
en evig spärr som inte kan genombrytas:

bränningarna dånar, men förgäves,
vågorna brusar, men hejdas där.
23 Men detta folk är vrångt och trotsigt,
de lämnade mig och gick.
24 De tänkte aldrig:
"Vi måste frukta Herren, vår Gud,
han som ger regn i rätt tid,
både höstregn och vårregn,
och tryggar våra skördetider."
25 Nu har era brott rubbat denna ordning,
era synder har berövat er detta goda.
26 Ty i mitt folk finns onda män,
som fågelfångare binder de sina nät
och gillrar fällor
för att fånga människor.
27 Som korgen fylls av fåglar
är deras hus fyllda av svek.
Därför har de blivit mäktiga och rika,
28 skinande feta.
Det finns ingen gräns för deras ondska,
de dömer inte rättvist,
de driver inte den faderlöses sak till seger
och hävdar inte den fattiges rätt.
29 Skall jag inte straffa dem för detta?
säger Herren.
Skall jag inte utkräva hämnd
på ett sådant folk?
30 Fasansfulla och skrämmande ting
sker i landet.

3

1 Profeterna profeterar lögner,
och prästerna styr efter deras råd.
Och så vill mitt folk ha det.
Men vad skall ni göra
när det blir slut på detta?
6 1Sätt er i säkerhet, Benjamins stam,
bort från Jerusalem!
Stöt i horn i Tekoa,
tänd en vårdkase vid Bet-Hackerem!

Olyckan hotar från norr
och stor förödelse.

2 Sion, du vackra och bortskämda dotter,
du drabbas av ödeläggelse.

3 Mot henne kommer herdarna med sina hjordar.
De slår upp sina tält omkring henne,
tar var sitt stycke mark till bete.

4 Invig er till strid mot henne!
Kom, vi anfaller i middagssol!
För sent! Dagen är redan förbi,
kvällsskuggorna blir längre.

5 Kom, vi anfaller om natten
och förstör hennes borgar!

6 Ty så säger Herren Sebaot:
Hugg ner träd och bygg
en stormningsramp mot Jerusalem!
Ve denna lögnens stad!
Den är full av förtryck,

7 som brunnen flödar av vatten
så flödar den över av ondska.
Den genljuder av våld och plundring,
plågor och sår ser jag ständigt.

8 Ta varning, Jerusalem,
annars vänder jag dig ryggen,
annars gör jag dig till en öde trakt,
ett land där ingen bor.

9 Så säger Herren Sebaot:
Skörda en andra gång,
som från en vinstock,
dem som är kvar av Israel!

Plocka rankorna rena
som druvplockarna gör!

10 Till vem skall jag tala,
vem lyssnar på min varning?
Deras öron är tillslutna
så att de inte kan höra.

För Herrens ord har de bara förakt,
de vill inte veta av det.

11 Av Herrens vrede är jag fylld,
jag orkar inte hålla den tillbaka.

Töm ut den över barnen på gatan
och över de unga som samlas där!
Man och kvinna skall drabbas,
gamla och ålderstigna.

12 Andra skall överta deras hus,
deras åkrar och hustrur.

Ty jag lyfter min hand
mot dem som bor i landet,
säger Herren.

13 Alla, hög som låg,
vill girigt roffa åt sig.
Alla, profet som präst,
handlar svekfullt.

14 De botar skadan hos mitt folk,
men bara på ytan.

De säger "Allt är väl, allt är väl!"
men allt är inte väl.

15 De handlar skamligt och avskyvärt –
ändå känner de ingen skam,
har inte vett att blygas.

Därför skall de falla bland de fallna.

De skall störta till marken
i hemsökelsens stund,
säger Herren.

16 Så sade Herren:

Slå in på vägarna från fordom,
fråga efter de gamla stigarna,
efter den rätta vägen.

Ta den vägen, och ni skall finna vila.

Men de svarade: "Det vill vi inte."

17 Jag satte väktare över er –
lystra när hornet ljuder!

Men de svarade: "Det vill vi inte."

18 Lyssna därför, alla folk,
lägg noga märke till vad som sker med dem!

19 Lyssna, jord:

Jag låter olyckan drabba detta folk,
en följd av deras onda anslag,
ty de har inte brytt sig om mina ord
och min lag har de förkastat.

20 Vad skall jag med rökelse från Saba,
finaste kalmus från fjärran land?

Era brännoffer tar jag inte emot,
era slaktoffer behagar mig inte.

21 Därför säger Herren:

Se, jag lägger framför detta folk
stenar som de skall snava på,
far och son, granne och vän,
alla skall de gå under.

22 Så säger Herren:

Se, ett folk kommer från ett land i norr,
ett väldigt rike reser sig
vid världens bortersta hörn.

23 De bär båge och sabel,
de är grymma och utan förbarmande.

Med ett larm likt havets dån
drar de fram till häst,
rustade för strid
mot dig, arma Sion.

24 Ryktet når oss
och våra händer förlamas.

Vi grips av ångest
som en kvinna i födslosmärtor.

25 Gå inte ut på öppna fältet,
vandra inte längs vägarna,
där härskar fiendens svärd
– skräck från alla håll!

26 Mitt arma folk, klä dig i säcktyg,
kräla i aska!

Håll dödsklagan som över ende sonen,
en bitter sorgeshögtid.

Ty plötsligt är förhärjaren över oss.

Profeten skall pröva folket

27 Jag har satt dig att pröva mitt folk
som man prövar silver,
du skall granska och pröva deras liv.

28 Alla är de tredslande avfällingar,

de går med förtal,
alla är de fördärvade.
29 Blåsbälgen flåsar,
men ur elden flyter bara bly.
Smältarens arbete är förgäves:
de onda kan inte skiljas ut.
30 Värdelöst silver kallas de,
ty för Herren är de utan värde.

Efesierbrevet 4

Den andliga enheten

4

1 Jag uppmanar er alltså, jag som är fånge för Herrens skull, att leva värdigt er kallelse, 2 alltid ödmjuka och milda. Ha fördrag med varandra i tålamod och kärlek. 3 Sträva efter att med friden som band bevara den andliga enheten: 4 en enda kropp och en enda ande, liksom ni en gång kallades till ett och samma hopp. 5 En är Herren, en är tron, ett är dopet, 6 en är Gud och allas fader, han som står över allting, verkar genom allt och finns i allt.

Kristi kropp byggs upp

7 Var och en av oss har fått just den nåd som Kristus har velat ge honom. 8 Därför heter det: Han steg upp i höjden och tog fångar, han gav människorna gåvor. 9 (Att han steg upp, måste inte det betyda att han också har stigit ner i underjorden? 10 Han som har stigit ner är också den som steg upp högt över alla himlar för att uppfylla allting.) 11 Så gjorde han några till apostlar, andra till profeter, till förkunnare eller till herdar och lärare. 12 De skall göra de heliga mera fullkomliga och därigenom utföra sin tjänst och bygga upp Kristi kropp, 13 tills vi alla kommer fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds son, blir fullvuxna och når en mognad som svarar mot Kristi fullhet. 14 Vi skall inte längre vara barn och låta oss drivas omkring av alla lärovindar, inte vara lekbollar för människorna, som vill sprida villfarelse med sina bedrägliga påfund. 15 Nej, låt oss i kärlek hålla fast vid sanningen och

växa i alla avseenden så att vi förenas med honom som är huvudet, Kristus. 16 Han låter hela kroppen fogas samman och hållas ihop genom att alla lederna hjälper och stöder, med just den kraft han ger åt varje särskild del. Då växer hela kroppen till och byggs upp i kärlek.

Den gamla och den nya människan

17 Därför besvär jag er för Herrens skull: lev inte längre som hedningarna. Deras tankar är tomhet, 18 deras förstånd förmörkat, och de står utanför det liv som Gud ger därför att de behärskas av okunnighet och är förstockade i sina hjärtan. 19 Utan någon skamkänsla ger de sig hän åt utsvävningar och lever ett alltigenom orent och själviskt liv. 20 Men så är det inte med er. Ni har lärt känna Kristus – 21 såvida ni nu har hört om honom och undervisats om honom efter den sanning som finns hos Yeshua. 22 Därför skall ni sluta leva som förut; ni skall lägga av er den gamla människan, som går under, bedragen av sina begär. 23 Se till att ni förnyas i ande och förstånd 24 och att ni klär er i den nya människan, som har skapats efter Guds bild, med den rättfärdighet och den helighet som hör sanningen till.

Föreskrifter för det nya livet

25 Lägg därför bort lögnen och tala sanning, var och en till sin nästa, vi är ju varandras lemmar. 26 Grips ni av vrede, så synda inte. Låt inte solen gå ner över er vrede. 27 Ge inte djävulen något tillfälle. 28 Den som stjälar skall sluta stjäla och i stället arbeta och sträva med egna händer, så att han kan dela med sig av sitt goda åt dem som behöver. 29 Öppna inte munnen för ofruktbart prat, utan säg bara sådant som tjänar till att bygga upp där det behövs, så att det blir till välsignelse för dem som hör på. 30 Gör inte Guds heliga ande bedrövad, den är sigillet som utlovar frihetens dag åt er. 31 Gör er av med all elakhet, vrede och häftighet, med skymford och förolämpningar och all annan ondska. 32 Var goda mot varandra, visa medkänsla och förlåt varandra, liksom Gud har förlåtit er i Kristus.

8 oktober

Ven. John Henry Newman: "Renhet förbereder själen för kärlek, och kärlek konfirmerar själen i renheten."

Jeremia 7-8

Jeremias tempelpredikan

7

1 Detta ord kom till Jeremia från Herren: 2 Ställ dig i porten till Herrens hus. Där skall du ropa ut detta budskap:

Hör Herrens ord, alla från Juda som går in genom dessa portar för att tillbe Herren! 3 Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Ändra era liv och era gärningar, så skall jag bo bland er på denna plats. 4 Lita inte på lögner som "Här är Herrens tempel, Herrens tempel, Herrens tempel." 5 Men om ni verkligen ändrar era liv och era gärningar, om ni handlar rätt mot varandra, 6 om ni inte förtrycker invandraren, den faderlöse och änkan, inte låter oskyldigt blod flyta på denna plats och inte skadar er själva genom att följa andra gudar, 7 då skall jag bo bland er på denna plats, i det land som jag gav åt era fäder från urminnes tid och för all framtid. 8 Men ni litar på lögner som inte är till hjälp. 9 Tror ni att ni kan stjäla och dräpa och begå äktenskapsbrott och svära falskt och tända offereld åt Baal och följa andra gudar som ni inte känner 10 och sedan träda fram inför mig i detta hus, som mitt namn är utropat över, och säga "Vi är räddade", och sedan fortsätta med alla dessa vidrigheter? 11 Detta hus, som mitt namn är utropat över, tar ni det för ett rövarnäste? Det är det också i mina ögon, säger Herren.

12 Gå till min helgedom i Shilo, där jag förr lät mitt namn bo, och se vad jag gjorde med den på grund av mitt folk Israels ondska. 13 Och nu har ni gjort allt detta, säger Herren. Gång på gång har jag talat till er, men ni har inte lyssnat, jag har ropat på er, men ni har inte svarat. 14 Detta hus, som mitt namn är utropat över och som ni förlitar er på, och denna plats, som jag gett åt er och era fäder, skall jag därför behandla så som jag behandlade Shilo. 15 Jag skall kasta er bort ur min åsyn så som jag kastade bort alla era bröder, hela Efraims släkte.

Falsk och sann gudsdyrkan

16 Du skall inte be för detta folk, inte komma med klagan och förböner och inte vädja till mig, jag kommer inte att lyssna på dig. 17 Ser du inte vad de gör i Judas städer och på Jerusalems gator? 18 Barnen samlar ved, fäderna tänder eld och kvinnorna knådar deg för att baka offerkakor åt Himladrottningen, och de utgjuter dryckesoffer åt andra gudar för att förtreta mig. 19 Men är det till förtret för mig? säger Herren. Är det inte till förtret för dem, till skam för dem själva? 20 Därför säger Herren Gud: Se, min vrede och mitt raseri skall välla ut över denna plats, över människor och djur, över markens träd och jordens frukt; den skall brinna utan att slockna.

21 Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Lägg era brännoffer till era slaktoffer och ät köttet! 22 Ty när jag förde era fäder ut ur Egypten gav jag dem inte någon befallning eller något bud om brännoffer och slaktoffer. 23 Vad jag befallde dem var detta: Lyssna till mig, så skall jag vara er Gud och ni skall vara mitt folk. Vandra alltid den väg jag befäller er att vandra, så skall det gå er väl. 24/25 Men de ville inte lyssna, inte höra på mig. Era fäder lydde sina onda och hårda hjärtan. Från den dag de lämnade Egypten ända till denna dag har de gått bakåt och inte framåt. Gång på gång sände jag mina tjänare profeterna till dem, 26 men de ville inte lyssna till mig, inte höra på mig. De var styvnackade och bar sig värre åt än sina fäder.

27 Du skall säga allt detta till dem, men de kommer inte att höra på dig; du skall ropa till dem, men de kommer inte att svara dig. 28 Säg då till dem: Detta är det folk som inte vill lyssna till Herren, sin Gud, och inte ta varning. Sanningen har försvunnit, den hörs inte mer från deras mun.

29 Klipp av dig dina lockar och kasta bort dem,

stäm upp en klagosång på de kala höjderna.

Herren har förkastat och övergivit

det släkte som väcker hans vrede.

30 Ty folket i Juda har gjort det som är ont i mina ögon, säger Herren.

De har ställt upp sina vidriga avgudar i det hus som mitt namn är

utropat över, de har gjort det orent. 31 De har byggt Tofets offerplats i

Ben-Hinnoms dal. Där bränner de sina söner och döttrar. Något sådant har jag aldrig befallt och aldrig tänkt.

32 Därför skall det komma en tid, säger Herren, då det inte längre heter

Tofet och Ben-Hinnoms dal utan Dråpdalen, och man skall gräva gravar i

Tofet tills där inte längre finns någon plats kvar. 33 Ja, detta folks döda

kroppar skall bli till föda åt himlens fåglar och markens djur, ty ingen

finns som kan jaga bort dem. 34 Och i Judas städer och på Jerusalems

gator skall jag tysta alla glada röster, jubelrop och bröllopsglädje. Ja,

landet skall läggas öde.

8

1 När den tiden kommer, säger Herren, skall Juda kungars ben och dess

stormäns ben, prästernas och profeternas ben och alla Jerusalems

invånares ben hämtas fram ur gravarna 2 och spridas ut under solen,

månen och himlens hela härskara, som de älskat och tjänat och följt,

som de vänt sig till och dyrkat. De skall inte samlas ihop och begravas,

de skall bli till gödsel på marken. 3 Alla överlevande, de som blir kvar av

detta onda släkte på alla de platser dit jag fördrivit dem, skall föredra

döden framför livet, säger Herren Sebaot.

Avfall och dom

4 Du skall säga till dem:

Så säger Herren:

Om någon faller, reser han sig igen.

Om någon tar fel väg, vänder han tillbaka.

5 Men detta avfälliga folk –

varför framhärdar de?

De håller fast vid sitt svek,

de vägrar att vända tillbaka.

6 Jag har lyssnat och hört efter:

de talar inte sanning.
Ingen ångrar sin ondska
och säger: "Vad har jag gjort!"
De rusar alla blint i väg
som hästen spränger fram i striden.
7 Till och med hägern i skyn
vet sin bestämda tid,
turturduvan och svalan
vet när de skall återvända.
Men mitt folk känner inte till
vad Herren kräver.
8 Hur kan ni säga: "Vi är visa,
hos oss finns Herrens lag."
Ja, men förgäves har pennan präntat,
förgäves skrivarna!
9 De visa står där med skam,
skräckslagna fångas de i snaran.
De har förkastat Herrens ord
– vad är det för slags vishet?
10 Därför skall jag ge deras hustrur åt andra
och deras åkrar åt erövrare.
Alla, hög som låg,
vill girigt roffa åt sig.
Alla, profet som präst,
handlar svekfullt.
11 De botar skadan hos mitt folk,
men bara på ytan.
De säger "Allt är väl, allt är väl!"
men allt är inte väl.
12 De handlar skamligt och avskyvärt –
ändå känner de ingen skam,
har inte vett att blygas.
Därför skall de falla bland de fallna.
De skall störta till marken
i hemsökelsens stund,
säger Herren.
13 När jag vill skörda dem, säger Herren,
bär vinstocken inga druvor,
fikonsträdet ingen frukt,
bladen har vissnat.

14 Varför sitter vi här?

Låt oss samlas i de befästa städerna

och möta vår undergång där!

Herren, vår Gud, låter oss gå under,
han ger oss förgiftat vatten att dricka,
ty vi har syndat mot Herren.

15 Vi hoppas på fred och välgång

men lyckan uteblir,

vi hoppas på en tid av läkedom
men möter skräck.

16 Från Dan hörs hans hästar gnägga,
när hans hingstar frustar
darrar hela landet.

De kommer, de slukar
landet och allt vad där finns,
städerna och alla som bor i dem.

17 Se, jag sänder ormar mot er,
giftiga ormar,
som ingen besvärjelse hjälper mot.
De skall bita er, säger Herren.

Profetens klagan över folkets ondska

18 Obotlig är min smärta,
mitt hjärta är tungt.

19 Hör hur mitt arma folk
ropar från fjärran land:

"Är inte Herren på Sion?

Är inte Konungen där?"

Varför väckte de min vrede med sina bildstoder,
med sina främmande beläten?

20 Skörden är över, sommaren förbi,
men vi blev inte räddade.

21 Jag är förkrossad för att mitt folk är krossat,
jag är mörk av sorg, skräcken har gripit mig.

22 Finns ingen balsam i Gilead,
finns ingen läkare där?

Varför läker inte såren
hos mitt arma folk?

Efesierbrevet 5

5

1 Ta alltså Gud till föredöme, som hans älskade barn. 2 Lev i kärlek, så som Kristus har älskat oss och utlämnat sig själv för vår skull som en offergåva, ett välluktande offer åt Gud. 3 Otukt och annan orenhet eller själviskhet får det inte ens vara tal om bland er, det anstår inte de heliga. 4 Inte heller oanständigt och tanklöst eller lättsinnigt tal – sådant passar sig inte – utan bara tacksägelse till Gud. 5 Ni vet ju mycket väl att ingen kan få del i Kristi och Guds rike om han är otuktig eller oren eller självisk, alltså avgudadyrkare. 6 Låt ingen lura er med tomma ord, det är sådant som drar Guds vrede över olydnadens människor. 7 Ha därför ingenting med dem att göra.

Ljusets barn

8 En gång var ni mörker, men i Herren har ni nu blivit ljus. 9 Lev som ljusets barn – ljuset bär frukt överallt där det finns godhet, rättfärdighet och sanning – 10 och tänk på vad Herren vill ha. 11 Ta inte del i mörkrets ofruktbara gärningar. Mer än så, avslöja dem – 12 vad sådant folk har för sig i skymundan är en skam till och med att tala om. 13 Men när alltsammans avslöjas av ljuset blir det synligt, 14 för överallt där något blir synligt finns ljus. Därför heter det: "Vakna, du som sover, stå upp från de döda, och Kristus skall lysa över dig."

15 Se alltså noga upp med hur ni lever, inte som ovisa människor utan som visa. 16 Ta väl vara på den tid som är kvar, ty dagarna är onda. 17 Var därför aldrig oförståndiga, utan sök förstå vad som är Herrens vilja. 18 Berusa er inte med vin, där börjar lastbarheten, utan låt er uppfyllas av ande 19 och tala till varandra med psalmer och hymner och andlig sång. Sjung och spela för Herren av hela ert hjärta, 20 och tacka alltid vår Gud och fader för allt i vår herre Jesu Kristi namn.

Den kristna familjen

21 Underordna er varandra i vördnad för Kristus. 22 Ni kvinnor, foga er efter era män som efter Herren. 23 Ty en man är sin hustrus huvud liksom Kristus är kyrkans huvud – han som också är frälsare för denna sin kropp. 24 Och liksom kyrkan underordnar sig Kristus, så skall också kvinnorna i allt underordna sig sina män.

25 Ni män, älska era hustrur så som Kristus har älskat kyrkan och utlämnat sig själv för den 26 för att helga den genom reningsbadet i vatten och genom dopordet. 27 Ty han ville själv låta kyrkan träda fram till sig i härlighet utan minsta fläck eller skrynkla; helig och felfri skulle den vara. 28 På samma sätt är också mannen skyldig att älska sin hustru som sin egen kropp. Den som älskar sin hustru älskar sig själv, 29 ty ingen har någonsin avskytt sin egen kropp, utan man ger den näring och sköter om den så som Kristus gör med kyrkan – 30 vi är ju delarna som bildar hans kropp. 31 Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de två skall bli ett. 32 Detta rymmer en stor hemlighet, här låter jag det syfta på Kristus och kyrkan. 33 Men dessutom skall var och en av er älska sin hustru som sig själv, och hustrun skall visa respekt för sin man.

9 oktober

St. Giovanni Leonardi: "Låt Gud vara måttet på allting."

Jeremia 9–10

9

1 O om mitt huvud vore en källa
och mitt öga en brunn med tårar,
då skulle jag gråta dag och natt
över de fallna i mitt folk.

2 O om jag kunde finna

ett rastställe i öknen,
om jag kunde lämna mitt folk
och gå bort ifrån dem!
Alla är de äktenskapsbrytare,
en samling trolösa.
3 En spänd pilbåge är deras tunga.
Lögn, inte sanning,
härskar i landet.
De går från illdåd till illdåd
och mig vill de inte veta av,
säger Herren.
4 Var på vakt mot era vänner,
lita inte ens på en bror!
En bror bedrar sin bror,
vänner går med förtal.
5 Den ene lurar den andre,
de talar inte sanning.
Deras tunga är tränad i lögn.
I sin förvändhet kan de inte 6 vända om.
Övergrepp på övergrepp, svek på svek.
De vill inte veta av mig,
säger Herren.
7 Därför säger Herren Sebaot:
Jag smälter ner dem och prövar dem.
Vad skall jag ta mig till med mitt folks ondska?
8 En skarpslipad pil är deras tunga,
svek är orden i deras mun.
Den ene talar vänligt med den andre,
men i sitt hjärta lägger han försåt.
9 Skall jag inte straffa dem för detta?
säger Herren.
Skall jag inte utkräva hämnd
på ett sådant folk?

Klagosång över Jerusalem och Juda

10 Jag bryter ut i gråt och klagan över bergen,
i sorgesång över utmarkernas beten.
Ty de är förbrända, ingen färdas där,

ingen boskap hörs råma.

Himlens fåglar och de vilda djuren,

alla har flytt och är borta.

11 Jag gör Jerusalem till en ruinhög,

ett tillhåll för schakaler.

Städerna i Juda gör jag till en ödemark

där ingen kan bo.

12 Vem är så vis att han begriper detta? Vem har fått ta emot Herrens

ord och kan förklara detta? Varför är landet fördärvat, förbränt som en öken där ingen färdas?

13 Herren svarade: Därför att de har övergett min lag, som jag har

förelagt dem. De har inte lyssnat till mig och inte följt min lag 14 utan

lytt sina hårda hjärtan, de har följt baalsgudarna, så som deras fäder lärt

dem. 15 Därför säger Herren Sebaot, Israels Gud: Jag skall ge dem

malört att äta och förgiftat vatten att dricka. 16 Jag skall skingra dem

bland folkslag som varken de eller deras fäder känt till, och jag skall låta svärdet härja bland dem tills jag har förintat dem.

17 Kalla på gråterskor, sänd dem hit!

Hämta kunniga kvinnor, sänd dem hit!

18 Låt dem genast komma

och stämma upp klagosång över oss,

så att våra ögon fylls av gråt

och tårarna strömmar!

19 Hör, klagosång stiger från Sion:

"Allt är förött,

vår skam är stor.

Vi måste lämna vårt land,

vi har drivits bort från våra hem."

20 Kvinnor, lyssna på Herrens ord,

ta emot dem från hans läppar.

Lär era döttrar en klagosång,

lär varandra ett sorgekväde:

21 Döden stiger in genom våra fönster,

tränger in i våra borgar,

den rycker bort barnen från gatorna

och de unga från torgen,

22 lik av människor ligger

som gödsel på åkrarna,

som mejad säd efter slätterkarlen,

och ingen samlar upp.

Den sanna stoltheten

23 Så säger Herren:

Den vise skall inte vara stolt över sin vishet,
den starke inte över sin styrka,
den rike inte över sin rikedom.

24 Den som vill vara stolt skall vara stolt över detta:

att han har insikt och kunskap om mig,
om att jag, Herren, verkar i kärlek,
i rätt och rättfärdighet på jorden,
ty däri har jag min glädje,
säger Herren.

Yttre och inre omskärelse

25 Det skall komma en tid, säger Herren, då jag skall straffa alla som är omskurna: 26 Egypten, Juda, Edom, ammoniterna, Moab och alla ökenborna med håret klippt vid tinningarna. Ty alla hednafolk är oomskurna, och hela Israels folk har oomskurna hjärtan.

Herren och avgudarna

10

1 Hör det ord som Herren talar till er, Israels folk.

2 Så säger Herren:

Ta inte efter andra folk,
bli inte skrämde av tecknen på himlen,
som skrämmar de andra folken.

3 De gudar folken skräms av är tomhet,
stockar man huggit i skogen.

Hantverkare har yxat till dem

4 och prytt dem med silver och guld.

De måste fästas med hammare och spik

för att inte ramla omkull.

5 De liknar fågelskrämmor på ett gurkfält,
de kan inte tala,
de måste bäras, de kan inte gå.

Frukta dem inte,
de kan inte göra något ont –
och något gott kan de heller inte göra.

6 Ingen är som du, Herre,
du är stor, stort och mäktigt är ditt namn.

7 Vem måste inte frukta dig, folkens konung,
ty fruktan tillkommer dig.

Bland folkens alla visa,
bland alla deras kungar
finns ingen som du.

8 Alla är de enfaldiga dårar,
fostrade av tomheter – idel trä,

9 hamrat silver, skeppat från Tarshish,
och guld från Ufas,
alltihop ett verk av snickare och guldsmeder,
skrudat i violett och purpurrött,
tillverkat av konstförfarna män.

10 Men Herren är en verklig Gud,
en levande Gud, en evig konung.
För hans vrede bävar jorden,
folken uthärdar inte hans raseri.

11 Så skall ni säga till dem: De gudar som inte gjort himmel och jord
skall försvinna från jorden, och de skall inte finnas kvar under himlen.

12 Han har gjort världen med sin kraft,
grundat jorden med sin visdom
och med sin klokhet spänt upp himlen.

13 När hans stämma ljuder brusar himlens vatten,
han får regnmoln att stiga vid världens ände,
han låter blixtar ljunga och regnet falla
och sänder ut vindar från sina förråd.

14 Alla står där i sin enfald, de förstår ingenting,
guldsmeden har svikits av sin gudabild:
hans beläten är bländverk,
det finns inget liv i dem.

15 De är tomhet, löjeväckande ting.
I hemsökelsens stund förintar de.

16 Sådan är inte han, Jakobs andel,
ty det är han som har skapat allt,
och Israel är hans egen stam,
Herren Sebaot är hans namn.

Förödelse och fångenskap hotar

17 Tag era bylten! Bort ur landet,
ni som bor i en belägrad stad!

18 Ty så säger Herren:
Denna gång slungar jag i väg
dem som bor i landet.

Jag skall ta itu med dem
och krama musten ur dem.

19 Ve mig, jag är krossad,
mitt sår kan inte läkas.
Och jag trodde att detta
var en plåga jag kunde bära.

20 Mitt tält är förstört,
alla mina tältlinor avslitna.
Mina barn har lämnat mig,
de finns inte mer.

Ingen finns kvar att resa mitt tält
och spänna upp mina tältdukar.

21 Herdarna var enfaldiga,
de sökte inte Herren.

Därför har de misslyckats
och hela deras hjord är skingrad.

22 Något hörs. Det kommer närmare!
Ett väldigt dån från landet i norr.
Judas städer skall läggas öde,
de skall bli tillhåll för schakaler.

En bön av profeten

23 Jag vet, Herre, att människan
inte bestämmer över sin väg,
att vandraren själv inte styr sina steg.

24 Tukta oss, Herre, men med rättvisa,
inte i vredesmod, så att du förgör oss.
25 Töm din vrede över de andra folken,
de som inte känner dig,
över de stammar
som inte åkallar dig,
ty de har slukat Jakob och förintat honom,
lagt hela landet öde.

Efesierbrevet 6

6

1 Ni barn, lyd era föräldrar för Herrens skull, det är er skyldighet. 2 Visa aktning för din far och din mor; det är det första bud som följs av ett löfte: 3 så att det går dig väl och du får leva länge på jorden. 4 Och ni fäder, reta inte upp era barn, utan fostra och vägled dem efter Herrens vilja.

5 Ni slavar, lyd era jordiska herrar ärligt och uppriktigt och med respekt och fruktan så som ni lyder Kristus. 6 Var inte inställsamma ögontjänare, utan var Kristi tjänare som helhjärtat gör Guds vilja. 7 Tjäna villigt och glatt, det gäller ju Herren och inte människor. 8 Ni vet att var och en som gör något gott får sin lön för det av Herren, vare sig han är slav eller fri. 9 Och ni som har slavar, handla på samma sätt mot dem och använd inga hårda ord. Ni vet ju att de och ni har samme herre i himlen, och han tar inte hänsyn till person.

Guds rustning

10 Hämta nu styrka hos Herren, av hans oerhörda kraft. 11 Ta på er Guds rustning, så att ni kan hålla stånd mot djävulens lömska angrepp. 12 Ty det är inte mot varelser av kött och blod vi har att kämpa utan mot härskarna, mot makterna, mot herrarna över denna mörkrets värld, mot ondskans andekrafter i himlarymderna. 13 Ta därför på er Guds rustning, så att ni kan göra motstånd på den onda dagen och stå upprätt efter att ha fullgjort allt. 14 Stå alltså fasta, spänn på er sanningen som bälte och klä er i rättfärdighetens pansar 15 och sätt som skor på era

fötter villigheten att gå ut med budskapet om fred. 16 Håll ständigt trons sköld framför er, med den skall ni få den Ondes alla brinnande pilar att slockna, 17 och grip frälsningens hjälm och Andens svärd, som är Guds ord. 18 Gör det under åkallan och bön, och be i er ande varje stund. Därför skall ni hålla er vakna och aldrig tröttna i er bön för alla de heliga. 19 Be också för mig att orden läggs i min mun och att jag talar frimodigt när jag bär fram hemligheten i evangeliet, 20 vars sändebud jag är i min fångenskap. Be att jag förkunnar det så frimodigt som jag bör.

Slutönskan

21 För att ni skall veta hur det står till här och hur jag har det kommer Tychikos, min käre broder och trogne medhjälpare i Herren, att berätta allt för er. 22 Jag sänder honom till er just för att ni skall få veta hur det är med oss och få uppmuntran av honom.

23 Frid och den kärlek som hör tron till åt er, bröder, från Gud fadern och herren Yeshua Kristus. 24 Nåd åt alla som älskar vår herre Yeshua Kristus i hans oförgänglighet.

10 oktober

St. Daniele Comboni: "Missionärer måste förstå att de är stenar i jorden som kanske aldrig kommer att synas men som kanske kommer att vara grunden för en omfattande ny byggnad."

Jeremia 11–12

Det brutna förbundet

11

1 Detta ord kom till Jeremia från Herren: 2 Tala till männen i Juda och invånarna i Jerusalem. 3 Säg till dem: Så säger Herren, Israels Gud: Förbannelse över den som inte lyder de förbundsvillkor 4 som jag ålade era fäder då jag förde dem ut ur Egypten, ut ur smältugnen. Jag sade: Ni skall lyda mig och rätta er efter allt det som jag befäller er. Då skall ni vara mitt folk och jag skall vara er Gud, 5 och då skall jag hålla den ed jag svor: att ge era fäder ett land som flödar av mjölk och honung, det land som i dag är ert.

Jag svarade: Det skall ske, Herre.

6 Herren sade till mig: Förkunna allt detta i Judas städer och på Jerusalems gator: Lyd förbundsvillkoren och rätta er efter dem! 7 Gång på gång, från den dag jag förde era fäder ut ur Egypten och ända till denna dag, har jag varnat dem och sagt: Lyd mig! 8 Men de ville inte lyssna och hörde inte på mig; alla följde de sina onda och hårda hjärtan. Då lät jag dem drabbas av allt det jag sagt i dessa förbundsvillkor, som de vägrat uppfylla trots min befallning.

9 Herren sade till mig: Jag vet att männen i Juda och invånarna i Jerusalem har sammansvurit sig. 10 De har återfallit i sina förfäders synd, de som vägrade att lyssna till mina ord. De har följt andra gudar och tjänat dem. Israels folk och Judas folk har brutit det förbund jag slöt med deras fäder.

11 Därför säger Herren: Se, jag låter dem drabbas av en olycka som de inte kan undkomma, och när de då ropar till mig skall jag inte lyssna på dem. 12 De som bor i Judas städer och i Jerusalem kommer att vända sig till de gudar som de tänder offereld åt och ropa till dem, men de har ingen räddning att ge i olyckans stund. 13 Dina gudar har blivit lika talrika som dina städer, Juda, och ni har rest lika många offeraltaren åt Baal som det finns gator i Jerusalem, altaren åt skamguden. 14 Du skall inte be för detta folk, inte komma med klagan och förböner, ty jag kommer inte att lyssna när de ropar till mig om sin olycka.

15 Vad har min älskade i mitt hus att göra,
hon som handlat så skändligt?
Kan fettstycken och offerkött

avvända olyckan från dig?

Tror du att de kan rädda dig?

16 Ett grönskande, praktfullt olivträd –
så kallade Herren dig.

Nu sätter han lövverket i brand,
och med ett väldigt dån
brinner dina grenar.

17 Herren Sebaot, som planterade dig, har uttalat olycksdomen över dig
på grund av det onda som Israels folk och Judas folk har bedrivit: de
väckte min vrede genom att tända offereld åt Baal.

Mordplaner mot profeten

18 Herren lät mig veta det, och då förstod jag. Ja, du lät mig se deras
handlingar. 19 Själv var jag som ett fogligt lamm som leds till slakt. Jag
insåg inte att det var mot mig de smidde sina planer: "Låt oss fördärva
trädet medan det har sav, låt oss utplåna honom ur de levandes land, så
att ingen längre minns hans namn!"

20 Herre Sebaot, rättvise domare,
du som prövar njurar och hjärtan,
låt mig få se dig ta hämnd på dem,
ty dig har jag anförtrott min sak.

21 Därför säger Herren om de män från Anatot som står efter ditt liv och
som hotar att dräpa dig om du inte slutar profetera i Herrens namn, 22
om dem säger Herren Sebaot så: Se, jag hemsöker dem; de unga
männen skall dö för svärd, deras söner och deras döttrar skall dö av
svält. 23 Ingenting skall bli kvar av dem, ty jag låter olyckan drabba
männen från Anatot när hemsökelsens år är inne.

Profetens klagan och Herrens svar

12

1 Herre, du skulle få rätt
om jag tvistade med dig.
Ändå vill jag ställa dig till svars:
varför har den gudlöse framgång,
varför lever bedragaren i trygghet?

2 Du planterar dem och de slår rot,
de växer upp och bär frukt.

Du är ständigt på deras läppar
men fjärran från deras hjärtan.

3 Men, Herre, du ser mig och känner mig,
du har provat mitt hjärta, min trohet mot dig.
Skilj ut dem som får till slakten,
invig dem till offerdagen.

4 Hur länge skall jorden sörja
och markens gräs vissna bort?
Boskap och fåglar går under,
ty de som bor där är onda, de tänker:
"Han ser inte vad vi har för oss."

5 Du som inte orkar hålla jämna steg med fotfolk,
hur skulle du kunna tävla med hästar?

Du som bara känner dig trygg i en fredlig trakt,
hur skulle du klara dig bland Jordandalens täta snår?

6 Till och med dina bröder och släktingar sviker dig, till och med de
bådar upp folk bakom ryggen på dig. Lita inte på dem och deras fagra
ord.

Herren klagar över sitt folk

7 Jag har lämnat mitt hus,
övergett min egendom.

Min älskade har jag utlämnat åt hennes fiender.

8 Hon, min egendom, har vänt sig mot mig
som ett lejon i skogen,
hon har höjt rösten mot mig.

Därför har jag förskjutit henne.

9 Har mitt land blivit en hyenas näste
med rovfåglar kretsande ovanför?

Kom hit, alla vilda djur,
samlas här och kalasa!

10 Herdar i mängd har härjat min vingård,
trampat ner min åker.

Min ljuvliga åker
har de gjort till en öde öken.

11 De har ödelagt den,
sörjande och öde ligger den framför mig,

hela landet är förött,
ty ingen bryr sig om det.
12 Över öknens kala höjder
rycker förhärjare fram.
Ett Herrens svärd förtär allt från den ena änden av landet till den andra;
inget levande kommer undan.

13 De sådde vete men skördade tistlar,
de tröttade ut sig till ingen nytta,
besvikna står de där med sin gröda
för Herrens flammande vredes skull.

Israel och dess grannar

14 Så säger Herren om alla de onda grannfolk som förgripit sig på den egendom han gett åt sitt folk Israel: Jag skall rycka upp dem ur deras mark, och Judas folk skall jag rycka upp från dem. 15 Men sedan jag ryckt upp dem, skall jag åter förbarma mig över dem och låta dem komma tillbaka, var och en till sin egendom, var och en till sitt land. 16 Och om de lär sig att göra som mitt folk och svär vid mitt namn, "så sant Herren lever", så som de lärde mitt folk att svära vid Baal, då skall de få leva vidare bland mitt folk. 17 Men det folk som inte vill lyssna skall jag rycka upp och förgöra, säger Herren.

1 Tessalonikerbrevet

1

1 Från Paulus, Silvanus och Timotheos till församlingen i Thessalonike som lever i Gud fadern och herren Yeshua Kristus. Nåd och frid.

Tack till Gud för församlingens tro

2 Vi tackar alltid Gud för er alla och nämner er ständigt i våra böner, 3 ty vi tänker på vad ni uträttat i tron, hur ni uppoffrar er i kärleken och hur

ni håller ut i hoppet till vår herre Yeshua Kristus inför Gud, vår fader. 4 Gud älskar er, bröder, och vi vet att han har utvalt er. 5 Vårt evangelium kom inte till er bara som ord utan också med kraft och helig ande, i fullt mått; ni vet ju vad vi förmådde göra bland er, för er skull. 6 Och när ni hade tagit emot ordet följde ni vårt exempel och därmed Herrens eget under många lidanden, med den glädje som den heliga anden ger. 7 Så har ni också blivit ett föredöme för alla troende i Makedonien och Achaia. 8 Ni har fått Herrens ord att höras, och inte bara i Makedonien och Achaia: överallt har man hört talas om er tro på Gud, och vi behöver inte säga någonting. 9 Alla berättar av sig själva om vad vårt besök hos er ledde till, hur ni vände er från avgudarna till Gud för att tjäna den levande och sanne Guden 10 och vänta på att hans son, som han har uppväckt från de döda, skall komma från himlen, Yeshua, som räddar oss från den stundande vreden.

11 oktober

Salige Johannes XXIII: "Att hålla mig från synd och från att gå vilse bort från Honom, har Gud använt hängivelsen till Jesu Heliga Hjärta i det Välsignade Sakramentet. Löftena i mitt liv är menade för att leva i ljuset som utstrålar från tabernaklet, och det är till Jesu Hjärta jag vågar gå för att få ordning på alla mina problem."

Jeremia 13–14

Det förstörda höftskynket

13 1 Så sade Herren till mig: Gå och köp dig ett höftskynke av linne och sätt på dig det, men låt det inte komma i vatten. 2 Jag köpte höftskynket som Herren hade sagt och satte på mig det. 3 Då kom Herrens ord till mig en andra gång: 4 Tag höftskynket som du köpte och som du bär om livet och gå till Eufrat. Där skall du gömma det i en bergskreva. 5 Jag gick bort och gömde det i Eufrat, så som Herren hade befallt mig. 6 En lång tid därefter sade Herren till mig: Gå till Eufrat och hämta höftskynket som jag befallde dig att gömma där. 7 Jag gick till Eufrat och letade fram höftskynket där jag hade gömt det. Men då var det förstört och dög inte till någonting. 8 Då kom Herrens ord till mig: 9 Så säger Herren: På samma sätt skall jag göra slut på Judas och Jerusalems stora övermod. 10 Detta onda folk, som vägrar att lyssna till mig, som lyder sina hårda hjärtan och följer andra gudar, tjänar dem och tillber dem, skall bli som detta höftskynke, som inte duger till någonting. 11 Ty liksom höftskynket knyts kring en mans höfter, så knöt jag hela Israels folk och hela Judas folk till mig, säger Herren, för att de skulle vara mitt folk, min berömmelse, min ära och min prydnad. Men de lyssnade inte.

De krossade vinkrusen

12 Säg detta till dem: Så säger Herren, Israels Gud: Vinkrus fyller man med vin. När de då svarar: "Som om vi inte visste att man fyller vinkrus med vin!" 13 skall du säga till dem: Så säger Herren: Jag skall fylla alla som bor här i landet med vin så att de blir druckna, kungarna som sitter på Davids tron, prästerna, profeterna och alla som bor i Jerusalem. 14 Jag skall krossa dem mot varandra, både föräldrar och barn, säger Herren. Jag skall förgöra dem utan förskoning, utan medlidande, utan förbarmande.

Varning och straff

15 Lyssna! Hör på! Var inte för stolta, ty Herren själv talar.

16 Ge Herren, er Gud, ära
innan han låter mörkret falla,
innan ni snavar i skymningen bland bergen.
Det ljus ni väntar
skall han vända i djupaste mörker
och förvandla till töcken.

17 Men om ni inte lyssnar till detta,
måste jag gråta i det fördolda
över ert högmod och fälla tårar.
Ur mina ögon skall tårarna strömma
när Herrens hjord förs bort i fångenskap.

18 Säg till kungen och kungamodern:
Stig ner från er höga plats,
ty den praktfulla kronan
har fallit från era huvuden.

19 Städerna i Negev är stängda,
ingen kan öppna dem.
Hela Juda är bortfört i fångenskap,
bortfört till sista man.

20 Lyft blicken och se
dem som kommer från norr:
var är nu fåren du fick om hand,
den hjord som var din stolthet?

21 Vad kommer du att säga
när de som du gjorde till nära vänner
sätts till härskare över dig?
Kommer du då inte att plågas
likt en födande kvinna?

22 Och du skall fråga dig:
"Varför hände detta mig?"
För dina många synders skull
drogs dina kjolar upp
och din kropp blev skändad.

23 Kan nubiern ändra sin hudfärg
eller leoparden sina fläckar?
Då skulle också ni kunna göra det goda,
ni som vant er vid att göra det onda.

24 Jag skall skingra er som boss
som virvlar bort för ökenvinden.

25 Detta skall bli din lott,

den del jag mäter ut åt dig, säger Herren,
du som glömde mig
och förlitade dig på lögn.

26 Jag drar själv upp dina kjolar
över ansiktet på dig
så att du blottas i all din skam.

27 Din frustande otukt!
Ditt skamlösa horande!
På kullarna och på fälten
har jag sett dina vidrigheter.
Ve dig, Jerusalem!
Skall du aldrig någonsin bli ren?

Den svåra torkan. Klagan, bön och Herrens svar

14

1 Detta är Herrens ord till Jeremia om torkan.

2 Juda sörjer,
städernas portar sjunker samman,
lutar mot jorden i sorg,
ett klagoskri stiger från Jerusalem.

3 Stormännen skickar sina drängar efter vatten,
men när de kommer till dammen
finner de inget vatten.

De återvänder med tomma kärl.
Besvikna och vanmäktiga
täcker de sina huvuden.

4 Marken spricker,
ty inget regn har fallit i landet.
Därför täcker bönderna besvikna sina huvuden.

5 Också hinden på fältet
överger sin nyfödda kalv
då det inte finns något grönt.

6 Vildåsnorna står på de kala höjderna
och flämtar som schakaler.

Deras ögon är matta,
ty det finns inget gräs.

7 Fastän våra brott vittnar mot oss –

grip in, Herre, ditt namn till ära!

Ja, vår trolöshet är stor,

mot dig har vi syndat.

8 Du Israels hopp,

dess räddare i nödens tid,

varför är du som en främling i landet,

en vandrare som stannar en enda natt?

9 Varför står du lamslagen,

lik en kämpe som inte kan segra?

Du finns ju mitt ibland oss, Herre,

och ditt namn är utropat över oss,

överge oss inte!

10 Så säger Herren om detta folk: De älskar att driva omkring, de har svårt att hålla fötterna i styr. Herren vill inte veta av dem; nu minns han deras skuld och straffar deras synder.

11 Herren sade till mig: "Du skall inte be om välgång för detta folk. 12

När de fastar skall jag inte höra deras rop, och när de offrar brännoffer och matoffer vill jag inte veta av dem. Med svärd och svält och pest skall jag göra slut på dem." 13 Då sade jag: "Herre, min Gud, profeterna säger till dem att de inte skall drabbas av svärd eller svält, eftersom du skall ge dem fred och trygghet på denna plats."

14 Herren svarade mig: Profeterna profeterar lögn i mitt namn. Jag har inte sänt dem och inte gett dem något uppdrag och inte talat till dem. Lögnsyner, tomma spådomskonster och bedrägliga påfund är vad dessa profeter kommer med. 15 Därför säger jag, Herren, om de profeter som profeterar i mitt namn fastän jag inte har sänt dem, de som säger att varken svärd eller svält skall drabba detta land: Genom svärd och svält skall dessa profeter gå under. 16 Och människorna som de profeterar för skall bli liggande på Jerusalems gator, offer för svält och svärd, och ingen skall begrava dem – män och hustrur, söner och döttrar. Så skall jag låta deras egen ondska drabba dem.

17 Detta skall du säga till dem:

Tårar strömmar från mina ögon

natt och dag, utan avbrott.

Ty mitt folk, min arma dotter,

har drabbats av ett förkrossande slag,

av ett oläkligt sår.

18 Går jag ut på fälten

ser jag dem som stupat för svärd,
går jag in i staden
ser jag svältens härjningar.
Även präster och profeter
irrar omkring i landet, rådlösa.
19 Har du helt förkastat Juda?
Känner du avsky för Sion?
Varför har du slagit oss,
gett oss oläkliga sår?
Vi hoppas på fred och välgång
men lyckan uteblir,
vi hoppas på en tid av läkedom
men möter skräck.
20 Herre, vi erkänner vår ondska,
våra fäders skuld,
ja, vi har syndat mot dig.
21 För ditt namns ära: förskjut oss inte,
förnedra inte din härlighets tron!
Kom ihåg ditt förbund med oss, bryt det inte!
22 Kan någon av folkens falska gudar ge regn?
Kan himlen själv låta skurar falla?
Endast du kan det, Herre, vår Gud,
du är vårt hopp.
Ty du är den som gjort allt detta.

1 Tessalonikerbrevet 2

Paulus tidigare vistelse i församlingen

2

1 Ni vet själva, bröder, att vårt besök hos er inte var förgäves. 2 Tidigare hade vi, som ni vet, plågats och förödmjukats i Filippi, men vår Gud gav oss mod att predika hans evangelium för er trots hårt motstånd. 3 Bakom våra förmaningar ligger inte villfarelser, orena motiv eller bedrägliga avsikter. 4 Gud har funnit oss värdiga att anförtros evangeliet, och därför talar vi som vi gör; det är inte människor vi vill

vara till lags, utan Gud, som prövar våra hjärtan. 5 Vi har aldrig farit med smicker, det vet ni, eller haft någon baktanke på egen fördel – Gud är vårt vittne – 6 och inte har vi strävat efter att bli ärade av människor, varken av er eller andra. 7 Ändå hade vi som Kristi apostlar kunnat komma med anspråk. I stället uppträdde vi lika kärleksfullt bland er som en mor när hon sköter om sina barn. 8 Av ömhet för er ville vi gärna ge er inte bara Guds evangelium utan också våra egna liv, så kära hade ni blivit för oss. 9 Ni minns ju, bröder, hur vi slet och släpade; dag och natt arbetade vi för att inte behöva ligga någon av er till last när vi förkunnade Guds evangelium för er. 10 Ni, och Gud, kan vittna om hur heligt, rätt och oförvitligt vi handlade mot er som tror. 11/12 Ni vet att vi förmanade och uppmuntrade varenda en av er som en far sina barn och enträget vädjade till er att leva ett liv värdigt den Gud som kallar er till sitt rike och sin härlighet.

Exemplet från de kristna i Judeen

13 Därför tackar vi också ständigt Gud för att ni lyssnade till Guds ord i vår predikan och tog emot det, inte som ett människoord utan som vad det verkligen är: Guds ord, som också visar sin kraft hos er troende. 14 Ni, bröder, har ju följt exemplet från Guds församlingar i Judeen som lever i Kristus Yeshua. Vad de har fått utstå av judarna, det har ni fått utstå av era landsmän. 15 Judarna dödade herren Yeshua liksom de dödade profeterna, och oss har de förföljt. De trotsar Gud och är fiender till hela mänskligheten, 16 eftersom de försöker hindra oss från att predika för hedningarna och hjälpa dem att bli räddade. Så fyller de ständigt sina synders mått. Men nu nås de till slut av Guds vrede.

Väntan på underrättelser

17 Bröder, när vi nu för en tid har varit skilda från er, till kroppen men inte till själen, hur har vi inte saknat er och gjort allt för att få se er igen. 18 Vi har verkligen försökt komma till er – jag, Paulus, mer än en gång – men Satan har hindrat oss. 19 Vem är vårt hopp, vår glädje, vår stolta segerkrans inför vår herre Yeshua vid hans ankomst om inte ni! 20 Ja, ni är vår ära och vår glädje.

12 oktober

St. Juan de la Cruz: "Vid livets slut kommer vi att dömas av kärleken."

Jeremia 15–16

15

1 Herren sade till mig: Inte ens om Mose och Samuel stod här inför mig skulle jag ha någon medkänsla med detta folk. Driv bort dem ur min åsyn, låt dem gå sin väg! 2 Och när de frågar dig vart de skall gå skall du svara dem: Så säger Herren:

Till pesten de som hör pesten till,
till svärdet de som hör svärdet till,
till svälten de som hör svälten till,
till fångenskapen de som hör fångenskapen till.

3 Fyra olika plågor bådär jag upp mot dem, säger Herren: svärdet som skall döda, hundarna som skall släpa bort, himlens fåglar och markens djur som skall äta och sönderslita. 4 Jag skall göra dem till en skräckbild för alla riken på jorden på grund av allt vad Judas kung Manasse, Hiskias son, har gjort sig skyldig till i Jerusalem.

Jerusalems öde

5 Vem har medlidande med dig, Jerusalem,
vem visar deltagande?
Vem gör sig besvär att fråga
hur det går för dig?

6 Det var du som övergav mig, säger Herren,
du som vände mig ryggen.
Jag lyfte min hand mot dig och krossade dig.
Jag är trött på att visa förbarmande.
7 Alla som bodde i städerna
kastade jag med kastskovet.
Jag gjorde dem barnlösa, lät mitt folk gå under –
de vek inte av från sin väg.
8 Deras änkor blev talrikare
än sandkornen på stranden.
Jag sände mot dem inkräktare
som härjade mitt på ljusa dagen.
Skräck och förfäran
lät jag plötsligt drabba dem.
9 Hon som har fött sju söner
sjunker samman i vanmakt.
Hennes sol gick ner medan det ännu var dag,
hon berövades sin ära.
Dem som är kvar av folket
skall jag prisge åt fiendens svärd,
säger Herren.

Profetens klagan och Herrens svar

10 Ve mig, min mor, att du födde mig,
en man som ständigt råkar i tvist och träta
med hela världen!
Jag står inte i skuld till någon
och ingen står i skuld till mig.
Ändå förbannar de mig alla.
11 Sannerligen, Herre, dig har jag tjänat
med deras bästa för ögonen.
Jag har bett till dig för mina fiender
i olyckans och nödens tid,
det vet du, Herre.
12 Kan man bryta sönder järn,
järn från norr, och koppar?
13 Din rikedom och dina skatter
skall jag utlämna till plundring

som straff för alla de synder
du begått överallt i ditt land.
14 Jag skall göra dig till slav åt dina fiender
i ett land du inte känner.
Ty min vrede har tänt en eld,
den brinner för alltid.
15 Herre, tänk på mig och ta dig an mig,
ge mig hämnd på mina förföljare!
Låt inte ditt tålamod bli mitt fall!
Tänk på hur jag smutskastas för din skull
16 av dem som föraktar dina ord.
Krossa dem, så att ditt ord
kan fylla mitt hjärta med glädje!
Ty ditt namn är utropat över mig,
Herre, härskarornas Gud.
17 Aldrig får jag skratta
tillsammans med glada vänner.
Jag sitter ensam, tyngd av din hand,
ty din vrede uppfyller mig.
18 Varför måste jag ständigt plågas,
varför är mitt sår obotligt?
Det vill inte läka.
En sinande bäck har du blivit för mig,
ett vatten som sviker.
19 Och nu säger Herren:
Om du vänder tillbaka
skall jag låta dig komma tillbaka
och bli min tjänare.
Om ditt tal är lödigt och utan slagg
skall du få bli min mun.
Människorna skall komma tillbaka till dig,
men du skall inte komma tillbaka till dem.
20 Mot detta folk gör jag dig
till en ointaglig mur av koppar.
De skall angripa dig,
men de skall inte besegra dig,
ty jag är med dig,
jag skall komma till din hjälp
och rädda dig, säger Herren.
21 Jag skall rädda dig ur de ondas hand

och befria dig ur våldsmännens grepp.

Profetens liv ett tecken för folket

16

1 Herrens ord kom till mig: 2 Du skall inte ta dig någon hustru eller skaffa dig söner och döttrar på denna plats. 3 Ty så säger Herren om de söner och döttrar som föds här, om mödrarna som föder dem och om fäderna som avlar dem i detta land: 4 De skall dö av svåra sjukdomar, de skall inte begravas och inte begravas; de skall bli till gödsel på marken. För svärd och svält skall de gå under, och deras döda kroppar skall bli till föda åt himlens fåglar och markens djur.

5 Så säger Herren: Deltag inte i någon sorgeshögtid, inte i någon dödsklagan, visa dem inget medlidande, ty jag har tagit bort min fred från detta folk, säger Herren, och min kärlek och barmhärtighet. 6 Stora och små skall dö i detta land, och de skall inte begravas. Ingen dödsklagan skall hållas över dem. Ingen skall rista sig blodig eller raka sitt huvud för deras skull. 7 Ingen skall bryta bröd till tröst för den som sörjer en död eller räcka tröstebägaren åt den som förlorat sin far eller sin mor. 8 Gå inte heller på någon fest för att sitta tillsammans med dem och äta och dricka. 9 Ty så säger Herren Sebaot, Israels Gud: I er livstid, inför era egna ögon, skall jag på denna plats tysta alla glada röster, jubelrop och bröllopsglädje.

10 När du nu berättar allt detta för folket kommer de att fråga dig: "Varför hotar Herren oss med dessa svåra olyckor? Vad har vi gjort för ont? Vilken synd har vi begått mot Herren, vår Gud?" 11 Då skall du svara dem: "Era fäder övergav mig, säger Herren, de följde andra gudar, de tjänade dem och tillbad dem, men mig övergav de och min lag höll de inte. 12 Och ni har burit er ännu värre åt än era fäder. Var och en av er har följt sitt onda och hårda hjärta utan att lyssna till mig. 13 Jag skall kasta ut er ur detta land, till ett land som varken ni eller era fäder har känt till. Där får ni tjäna andra gudar dag och natt. Jag tänker inte visa er något förbarmande."

Löften och varningar

14 Därför skall det komma en tid, säger Herren, då man inte längre säger "Så sant Herren lever, han som förde israeliterna ut ur Egypten" 15 utan "Så sant Herren lever, han som förde israeliterna ut ur Nordlandet och alla andra länder dit han fördrivit dem." Ty jag skall låta dem återvända till den mark som jag gav åt deras fäder.

16 Nu sänder jag bud efter många fiskare, säger Herren, och de skall fiska dem. Sedan skall jag sända bud efter många jägare, och de skall jaga dem ner från varje berg och varje höjd och ut ur klyftorna. 17 Ty jag håller ögonen på allt vad de gör. De kan inte gömma sig för mig, och deras brott kan inte döljas för mina blickar. 18 Först skall jag vedergälla dem dubbelt för deras synd och skuld, för att de har vanhelgat mitt land med sina vidriga as till gudar och fyllt min egendom med sina skändligheter.

19 Herre, min styrka och mitt värn,
min tillflykt på nödens dag,
till dig skall folken komma
från jordens ändar och säga:
"Lögn och tomhet var våra fäders arv,
gudar som ingen hjälp kan ge."

20 Kan människan själv göra sig gudar?
Då är de inga gudar.

21 Därför skall jag visa dem,
en gång för alla skall jag visa dem
min styrka och min makt.
De skall inse att mitt namn är Herren.

1 Tessalonikerbrevet 3

3

1 När vi därför inte stod ut längre beslöt vi att själva stanna kvar i Athen
2 och skicka vår broder Timotheos, Guds medhjälpare vid förkunnandet
av evangeliet om Kristus. Han skulle styrka och uppmuntra er i tron 3 så
att ingen vacklade under alla dessa påfrestningar. De hör till vår lott, det
vet ni själva. 4 Redan när vi var hos er förutsade vi att vi skulle få lida,
och så har det också gått, som ni vet. 5 När jag inte stod ut längre

skickade jag därför honom för att få veta hur det var med er tro.
Frestaren kunde ju ha frestat er, så att all vår möda hade varit förspild.

Goda nyheter

6 Men nu har Timotheos kommit tillbaka med goda nyheter om er tro och kärlek, och han har berättat att ni alltid tänker på oss med glädje och längtar lika mycket efter oss som vi efter er. 7 Därför har ni, bröder, mitt i alla våra svårigheter och lidanden gett oss nytt mod med er tro: 8 nu lever vi, när ni står fasta i Herren. 9 Hur skall vi tillräckligt kunna tacka Gud för er, för all den glädje över er som vi känner inför vår Gud, 10 när vi dag och natt bönfaller honom om att få återse er för att rätta till bristerna i er tro?

11 Måtte vår Gud och fader själv och vår herre Yeshua hålla vägen till er öppen för oss. 12 Och måtte Herren låta er kärlek till varandra och till alla människor bli rik och överflödande som vår kärlek till er, 13 så att ni blir styrkta i era hjärtan och kan stå oförvitliga och heliga inför vår Gud och fader, när vår herre Yeshua kommer med alla sina heliga.

13 oktober

St. Francois de Sales: "Den dag som gått ska inte döma den dag som är; inte heller ska denna dag döma den som gått. Det är bara Sista Dagen som dömer allt."

Jeremia 17–18

Judas synd

1 Judas synd är upptecknad med järnstift,
ristad med diamantspets på deras hjärtas tavla
och på deras altarens horn

2 till ett vittnesbörd mot dem.

Deras altaren och asherapålar står vid grönskande träd, på de höga
kullarna 3 och i bergstrakterna.

Din rikedom och alla dina skatter
skall jag utlämna till plundring
som straff för alla de synder
du begått överallt i ditt land.

4 Den egendom jag givit dig
skall du tvingas avstå från.

Jag skall göra dig till dina fienders slav
i ett land som du inte känner.

Ty min vrede har tänt en eld,
den brinner för alltid.

Falsk och sann trygghet

5 Så säger Herren:

Förbannad den man
som sätter sin lit till människor,
som stöder sig på mänsklig kraft
och vänder sig bort från Herren.

6 Han blir som en buske i ödemarken
och får aldrig se det goda komma.
Han skall leva i förbrända trakter,
på saltjord där ingen kan bo.

7 Välsignad den man
som sätter sin lit till Herren,
som litar helt till Herren.

8 Han blir som ett träd
planterat nära vatten.
Det sträcker sina rötter mot bäcken.
Det har inget att frukta av hettan,
bladen är alltid gröna.

Det ängslas inte under torra år,
upphör inte att bära frukt.
9 Hjärtat är bedrägligast av allt,
det är oförbätterligt – vem kan förstå det?
10 Jag, Herren, rannsakar hjärtat
och prövar njurarna
och lönar var och en för vad han gjort,
så som hans gärningar förtjänar.
11 En raphöna ruvande på ägg
som hon aldrig får kläcka
är den som ohederligt samlat rikedomar:
mitt i livet måste han lämna dem
och står där till slut som ett fån.

Israels hopp

12 En härlighetens tron, upphöjd sedan begynnelsen,
är platsen för vår helgedom.
13 Herre, Israels hopp,
alla som överger dig skall stå där med skam,
de som avfaller från dig skall utrotas ur landet,
ty de har övergivit Herren,
källan med det friska vattnet.

En bön av profeten

14 Bota mig, Herre, och jag är botad!
Rädda mig, och jag är räddad!
Du är min lovsång.
15 De säger till mig:
"Vad blir det av Herrens ord?
Skall det inte slå in?"
16 Jag har aldrig bestormat dig
och bett dig sända olycka,
jag har aldrig önskat ofärdens dag.
Du känner allt som gått över mina läppar,
allt jag sagt har du hört.
17 Bli inte till fördärv för mig,

du är min tillflykt på olyckans dag.
18 Må mina förföljare stå där med skam,
inte jag,
må de bli skräckslagna,
inte jag.
Låt olyckans dag drabba dem,
krossa dem och krossa dem igen!

Sabbatsbudet

19 Så sade Herren till mig: Gå och ställ dig i Medborgarporten, där Judas kungar går in och går ut, och i alla andra portar i Jerusalem 20 och säg till dem: Hör Herrens ord, ni Judas kungar, Judas folk och alla invånare i Jerusalem, ni som går in genom dessa portar. 21 Så säger Herren: Ta er noga i akt för att bära någon börda på sabbatsdagen eller föra in den genom Jerusalems portar. 22 Bär inte ut någon börda ur era hus på sabbatsdagen och utför inget arbete utan håll sabbatsdagen helig, så som jag befällde era fäder. 23 De ville inte lyda, inte höra på, utan vägrade styvnackat att lyssna och ta varning. 24 Men om ni lyder mig, säger Herren, och inte för in någon börda genom denna stads portar på sabbatsdagen utan håller sabbaten helig och inte utför något arbete den dagen, 25 då skall kungar som sitter på Davids tron och som har hästar och vagnar färdas genom denna stads portar, följda av sina stormän, av männen i Juda och invånarna i Jerusalem. Och denna stad skall sedan alltid vara bebodd. 26 Människor skall komma från städerna i Juda, från Jerusalems omgivningar, från Benjamins land, från Låglandet, från bergsbygden och från Negev, och de skall bära fram brännoffer och slaktoffer, matoffer och rökelse och offra tackoffer i Herrens hus. 27 Men om ni inte lyder min befallning att hålla sabbatsdagen helig och inte bära någon börda när ni går in genom Jerusalems portar på sabbatsdagen, då skall jag sätta eld på dess portar och branden skall härja Jerusalems borgar, och den skall inte släckas.

Leran i krukmakarens händer

18

1 Detta ord kom till Jeremia från Herren: 2 Gå ner till krukmakarens hus. Där skall jag låta dig höra mina ord.

3 Då gick jag ner till krukmakarens hus och fann honom i arbete vid drejskivan. 4 Ibland misslyckades lerkärlet som krukmakaren formade med sina händer, och då gjorde han om det till ett nytt kärl, så som han ville ha det.

5 Herrens ord kom till mig: 6 Skulle jag inte kunna göra med er, Israels folk, så som denne krukmakare gör, säger Herren. Som leran i krukmakarens händer, så är ni i mina händer, Israels folk. 7 Ena gången hotar jag att rycka upp, vräka omkull och förstöra ett folk och ett rike. 8 Men om det folk jag hotat vänder om från sin ondska, ångrar jag mig och gör inte det onda jag tänkt tillfoga dem. 9 En annan gång lovar jag att bygga upp och plantera ett folk och ett rike. 10 Men om de gör det som är ont i mina ögon och inte lyder mig, ångrar jag mig och gör inte det goda jag lovat dem.

11 Säg nu till männen i Juda och invånarna i Jerusalem: Så säger Herren: Som krukmakaren formar leran, så skapar jag en olycka åt er och tänker ut en plan mot er. Lämna er onda väg! Ändra era liv och era gärningar! 12 Men de kommer att svara: "Lönlöst! Vi följer våra egna planer och handlar var och en efter sitt eget onda och hårda hjärta."

Israels avfall och Guds dom

13 Därför säger Herren så:
Ställ den frågan till folken:
Vem har hört något sådant?
Fasansfullt är det
som jungfrun Israel har gjort.
14 Kan stenarna försvinna från åkern
eller snön från Libanons berg?
Kan strömmande vatten sina
eller flödande källor?

15 Ändå har mitt folk glömt mig
och tänder offereld åt falska gudar,
som fått dem att snubbla på vägen,
den urgamla vägen,
och slå in på obanade stigar.
16 Så skall deras land läggas öde
och ständigt bli utsatt för hån.
Alla som har sin väg förbi
skall bestörta skaka på huvudet.
17 Som östanvinden skall jag skingra dem
inför fienden.
Ryggen, inte ansiktet, skall jag vända mot dem
på deras olyckas dag.

Profetens bön om hämnd

18 De sade: "Vi måste tänka ut ett sätt att komma åt Jeremia. Vi får ändå vägledning från prästerna, råd från de visa, gudsord från profeterna. Vi smutskastar honom, så behöver vi inte bry oss om vad han säger."

19 Lyssna till mig, Herre,
och hör vad mina motståndare säger.
20 Skall gott lönas med ont?
De har grävt en grop åt mig.
Tänk på hur jag stod inför dig
och vädjade för dem
och bad dig vända din vrede från dem.
21 Utlämna därför deras barn åt svälten
och prisge dem åt svärdet.
Gör deras kvinnor till barnlösa änkor,
låt männen bli pestens offer,
låt de unga huggas ner i strid.
22 Låt klagoskrik stiga från deras hus
när du släpper lös rövarhopar mot dem.
Ty de har grävt en grop för att fånga mig
och gillrat snaror för mina fötter.
23 Men du, Herre, känner till
alla deras mordplaner mot mig.
Förlåt inte deras brott,

utplåna inte deras synd!
Låt dem ligga där slagna inför dig!
Grip in mot dem på din vredes dag.

1 Tessalonikerbrevet 4

Varningar och maningar

4 1 Och nu, bröder, när ni har fått lära er av oss hur ni skall leva för att behaga Gud – och det är ju så ni lever – vill vi i Herren Jesu namn vädja till er och mana er att göra ännu mer. 2 Ni vet ju vilka föreskrifter vi gav er från Herren Yeshua. 3 Detta är Guds vilja: att ni skall bli heliga. Ni skall avhålla er från all otukt. 4 Var och en skall lära sig att hålla sin kropp i helgd och ära, 5 inte utlämna den åt lidelser och begär som hedningarna, som inte känner Gud. 6 Ingen får kränka och utnyttja sin broder i det som det här gäller. Herren straffar allt sådant, det har vi redan klart och tydligt låtit er veta. 7 Gud har inte kallat oss till orenhet utan till helighet. 8 Om någon sätter sig över detta är det alltså inte en människa han sätter sig över utan Gud, honom som ger er sin heliga ande.

9 Om broderskärleken behöver vi inte skriva till er; Gud har själv lärt er att älska varandra, 10 och kärlek visar ni ju också alla bröderna i hela Makedonien. Men vi manar er, bröder, att göra ännu mer. 11 Sätt en ära i att leva lugnt och stilla, sköta ert eget och arbeta med era händer så som vi har föreskrivit er. 12 Lever ni på det sättet vinner ni de utomståendes aktning och blir inte beroende av någon.

Herrens dag och de dödas uppståndelse

13 Bröder, vi vill att ni skall veta hur det går med dem som avlider, så att ni inte behöver sörja som de andra, de som inte har något hopp.

14 Om Yeshua har dött och uppstått, vilket vi tror, då skall Gud också genom Yeshua föra till sig de avlidna tillsammans med honom. 15 Med

stöd av vad Herren lärt oss säger vi er detta: vi som är kvar här i livet då Herren kommer skall inte gå före de avlidna. 16 Ty när Herren själv stiger ner från himlen och hans befallning ljuder genom ärkeängels röst och Guds basun, då skall de som är döda i Kristus uppstå först, 17 och därefter skall vi som är kvar i livet föras bort bland molnen tillsammans med dem för att möta Herren i rymden. Och sedan skall vi alltid vara hos honom. 18 Ge nu varandra tröst med dessa ord.

14 oktober

St. Johannes Chrysostomos: "Vi måste ivrigt förbereda avresan från den här världen. För även om vi inte drabbas av dagen då världens ände äger rum, är slutet nära för var och en av oss."

Jeremia 19–20

Den krossade lerkrukan

19

1 Så sade Herren: Gå och köp en kruka av lergods. Ta med dig några av folkets och prästernas äldste 2 och gå ut till Ben-Hinnoms dal mitt emot Lerskärvsporten. Där skall du förkunna de ord jag talar till dig. 3 Du skall säga: Hör Herrens ord, ni kungar av Juda och ni invånare i Jerusalem! Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Jag skall låta en sådan olycka drabba denna plats att det kommer att skrälla i öronen på alla som får höra det. 4 De har övergivit mig, de har gjort denna plats främmande och tänt offereld här åt andra gudar, som varken de eller deras fäder eller Judas kungar kände, och de har fyllt denna plats med oskyldigas blod. 5 De har byggt offerplatser där de bränner sina barn som offer åt Baal. Något sådant har jag aldrig befallt, aldrig talat om och aldrig tänkt.

6 Därför skall det komma en tid, säger Herren, då denna plats inte längre kallas Tofet eller Ben-Hinnoms dal utan Dråpdalen. 7 På denna plats skall jag spräcka Judas och Jerusalems planer. Jag skall låta dem stupa för sina motståndares svärd och för sina dödsfienders hand. Deras döda kroppar skall jag ge till föda åt himlens fåglar och markens djur. 8 Jag skall ödelägga denna stad och den skall bli utsatt för hån: alla som har sin väg förbi skall bestörta dra efter andan när de ser förödelsen där. 9 Jag skall tvinga dem att äta sina söners och döttrars kött. De skall äta varandras kött under den fruktansvärda nöd som deras motståndare och dödsfiender vållar dem.

10 Sedan skall du krossa krukan inför ögonen på dem som gått med dig. 11 Och du skall säga till dem: Så säger Herren Sebaot: Jag skall krossa detta folk och denna stad som man krossar en lerkruka så att den aldrig mer går att laga. Och i Tofet skall människor begravas tills där inte längre finns någon plats att begrava på. 12 Så skall jag göra med denna plats, säger Herren, och med dem som bor här, jag skall göra denna stad lik Tofet. 13 Husen i Jerusalem och Juda kungars hus skall bli som Tofet – alla dessa orena hus på vilkas tak man tänt offereld åt hela den himmelska hären och utgjutit dryckesoffer åt andra gudar.

Jeremia och Pashchur

14 När Jeremia återvände från Tofet, dit Herren hade sänt honom att profetera, ställde han sig på förgården till Herrens hus och sade till folket: 15 Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Se, över denna stad och dess lydstäder skall jag sända alla de olyckor som jag hotat med, eftersom de styvnackat har vägrat att lyssna till mina ord.

20

1 Prästen Pashchur, Immers son, som var överuppsyningsman i Herrens hus, hörde Jeremia uttala denna profetia. 2 Då lät han prygla profeten Jeremia och sätta honom i stocken vid Övre Benjaminporten in till Herrens hus. 3 När Pashchur dagen därpå befriade honom ur stocken sade Jeremia till honom: "Herren kallar dig inte Pashchur utan Magor Missaviv, Skräck från alla håll. 4 Ty så säger Herren: Jag skall göra dig till en skräck för dig själv och för alla dina vänner. Du skall med egna ögon se dem falla för sina fienders svärd. Hela Juda skall jag ge i den babyloniske kungens våld, och han skall deportera dem till Babylon och döda dem med svärd. 5 Denna stads alla rikedomar, all egendom och

alla dyrbarheter, Juda kungars alla skatter, skall jag ge i fiendernas våld. De skall ta det som byte och föra det till Babylon. 6 Och du själv, Pashchur, och alla som bor i ditt hus skall föras bort i fångenskap. Till Babylon skall du komma; där skall du dö och där skall du begravas, du och alla dina vänner för vilka du har profeterat dina lögnar.”

Profetens klagan

7 Du förledde mig, Herre, och jag lät mig förledas.

Du blev mig för stark, du fick övertaget.

Jag har blivit till ständigt åtlöje,

alla gör narr av mig.

8 Ty varje gång jag talar måste jag ropa,

måste jag skrika: ”Våld och förtryck!”

Ja, mig har Herrens ord

vållat ständigt spott och spe.

9 Men tänker jag: ”Jag bryr mig inte om honom,

aldrig mer skall jag tala i hans namn”,

då blir det i mitt bröst som brann där en eld,

instängd i mitt innersta.

Jag försöker stå emot

men förmår det inte.

10 Ja, jag hör folkhoppen viska:

”Skräck från alla håll!

Ange honom! Vi skall ange honom!”

Alla som stod mig nära

väntar nu på mitt fall:

”Kanske låter han lura sig,

så att vi får övertaget

och kan ta hämnd på honom.”

11 Men Herren står på min sida,

stark och fruktansvärd.

Därför skall mina förföljare snava,

de skall komma till korta

och stå där med skam,

de skall inte ha framgång –

en smälek som aldrig skall glömmas.

12 Herre Sebaot, du som prövar rättvist,

du som rannsakar njurar och hjärtan,

låt mig få se dig ta hämnd på dem,

ty dig har jag anförtrott min sak.

13 Sjung till Herrens ära!

Prisa Herren!

Ty han räddar den fattige

ur nidingars våld.

14 Förbannad den dag då jag föddes!

Olycksaliga dag då min mor gav mig livet!

15 Förbannad den man

som kom med bud till min far:

"Du har fått en son!"

och gjorde honom glad.

16 Må det gå den mannen som det gick de städer

som Herren ödelade utan förskoning.

Låt honom höra klagoskrik om morgonen

och stridsrop mitt på dagen,

17 för att han inte dräpte mig i moderlivet,

så att min mor fick bli min grav

och hennes livmoder havande för alltid.

18 Varför måste jag lämna moderlivet

för att möta elände och sorg

och sluta mina dagar i skam?

1 Tessalonikerbrevet 5

Håll er vakna

5

1 Men om tid och stund, bröder, behöver man inte skriva till er, 2 för ni vet själva mycket väl att Herrens dag kommer som en tjuv om natten. 3 Just när folk säger: "Allt är lugnt och tryggt", då kommer katastrofen lika plötsligt som värkarna när en kvinna skall föda, och de slipper inte undan. 4 Men ni, bröder, lever inte i mörkret, och dagen kan inte överraska er som en tjuv. 5 Ni är alla ljusets söner och dagens söner. Vi

tillhör inte natten eller mörkret. 6 Därför får vi heller inte sova som de andra utan måste hålla oss vakna och nyktra. 7 De som sover sover om natten, och de som berusar sig är druckna om natten. 8 Men vi som tillhör dagen skall vara nyktra och iföra oss trons och kärlekens rustning och ha hoppet om frälsning som hjälm. 9 Gud har inte bestämt oss till att bli offer för vreden utan till att vinna frälsning genom vår herre Yeshua Kristus, 10 som har dött för oss för att vi skall leva tillsammans med honom, vare sig vi nu är vakna eller sover. 11 Därför skall ni trösta och bygga upp varandra, så som ni ju också gör.

Visa kärlek. Släck inte anden

12 Vi vädjar till er, bröder, att sätta värde på dem som har det tyngsta arbetet bland er, som står i spetsen för församlingen och vägleder er. 13 Visa dem den största kärlek och uppskattning för allt vad de uträttar. Håll fred med varandra. 14 Vi uppmanar er, bröder: tala de oordentliga till rätta, uppmuntra de modfälda, stöd de svaga, ha tålamod med alla. 15 Se till att ingen lönar ont med ont. Sträva alltid efter att göra gott, mot varandra och mot alla andra.

16 Var alltid glada, 17 be ständigt 18 och tacka hela tiden Gud. Gör så, det är Guds vilja i Kristus Yeshua. 19 Släck inte anden, 20 förakta inga profetior 21 men pröva allt. Ta vara på det som är bra, 22 och avhåll er från allt slags ont.

Slutönskan

23 Må han som är fridens Gud helga er helt igenom, och må er ande, själ och kropp bevaras hela och oskadda, så att de är utan fläck när vår herre Yeshua Kristus kommer. 24 Han som kallar er är trofast, han skall åstadkomma det.

25 Bröder, be också för oss. 26 Hälsa alla bröderna med en helig kyss. 27 Lova mig i Herrens namn att alla bröderna får höra brevet läsas upp.

28 Nåd från vår herre Yeshua Kristus åt er alla.

15 oktober

St. Teresa di Jesús (Avila): "Kristus har ingen annan kropp på jorden än din, inga andra händer än dina, inga andra fötter än dina. Genom dina ögon ser Kristi medkänsla för världen ut; dina fötter går Han runt med för att göra gott; med dina händer kan Han välsigna oss nu."

Jeremia 21-22

Den oundvikliga domen

21

1 Detta är det ord som kom till Jeremia från Herren, när kung Sidkia hade sänt till honom Pashchur, Malkias son, och prästen Sefanja, Maasejas son. De sade: 2 "Fråga Herren för vår räkning, ty Nebukadnessar, kungen av Babylonien, har börjat krig mot oss. Kanske gör Herren ett under som han så ofta har gjort och får honom att dra sig tillbaka." 3 Jeremia svarade dem att de skulle säga till Sidkia: 4 "Så säger Herren, Israels Gud: De vapen med vilka ni strider utanför muren mot den babyloniske kungen och kaldeerna som belägrar er, dem skall jag vrida ur era händer och samla ihop inne i denna stad. 5 Och jag skall själv strida mot er med lyftad hand och stark arm, i vrede, ursinne och vilt raseri. 6 Jag skall dräpa dem som bor i denna stad, både människor och djur; i en svår pest skall de dö. 7 Och därefter, säger Herren, skall jag utlämna Sidkia, kungen av Juda, och hans hov och alla andra i denna stad som överlever pesten, svärdet och svälten. Jag skall utlämna dem åt Nebukadnessar, kungen av Babylonien, åt deras motståndare och

dödsfiender. Han skall hugga ner dem med svärd, utan medlidande, utan förskoning, utan förbarmande.”

8 Och till detta folk skall du säga: Så säger Herren: Jag låter er välja mellan livets väg och dödens väg. 9 Den som stannar kvar i denna stad skall dö genom svärd och svält och pest. Men den som går över till kaldeerna som belägrar er, han kommer undan med livet. 10 Ty jag har vänt mig mot denna stad för att bringa den olycka och inte lycka, säger Herren. Den skall falla i den babyloniske kungens händer, och han skall bränna ner den.

Dom över kung och folk

11 Till kungahuset i Juda:

Hör Herrens ord, 12 du Davids ätt!

Så säger Herren:

Döm med rättvisa var morgon,
rädda den utplundrade ur förtryckarens våld.

Annars flammar min vrede upp
likt en eld som ingen kan släcka,
för era onda gärningars skull.

13 Nu vänder jag mig mot dig,
du som tronar i dalen,
du klippa på slätten,
säger Herren,
mot er som säger: "Vem kan överfalla oss?
Vem kan tränga in där vi bor?"

14 Jag skall straffa er
så som era gärningar förtjänar,
säger Herren.

Jag skall tända en skogsbrand,
elden skall sprida sig och förtära allt.

Herrens varningar

22

1 Så sade Herren: Gå bort till judakungens palats och tala där dessa ord:

2 Hör Herrens ord, du Judas konung, som sitter på Davids tron, du och ditt hov och ditt folk, de som går in genom dessa portar. 3 Så säger Herren: Handla rättvist och rättfärdigt och rädda den utplundrade ur

förtryckarens våld. Kränk inte invandraren, den faderlöse och änkan, bruka inte våld mot dem. Låt inte oskyldigt blod flyta på denna plats! 4 Om ni rättar er efter denna befallning skall kungar som sitter på Davids tron och som har hästar och vagnar färdas genom portarna till detta palats, följda av sitt hov och sitt folk. 5 Men om ni inte lyder dessa befallningar, så svär jag vid mig själv, säger Herren, att detta palats skall läggas i ruiner. 6 Ty så säger Herren om judakungens palats:

Du är för mig som Gilead,
som berget Libanons krön,
men jag skall göra dig till ödemark,
till städer där ingen bor.

7 Jag inviger män
till att förhärja dig med sina yxor.
De skall hugga ner dina yppersta cedrar
och kasta dem i elden.

8 Folk från många länder skall ha sin väg förbi denna stad, och när de undrar varför Herren handlat så mot denna stora stad 9 skall svaret bli: Därför att folket övergav förbundet med Herren, sin Gud, och föll ner för andra gudar och dyrkade dem.

Om Shallum

10 Gråt inte över den döde,
sörj honom inte.
Gråt i stället över den som vandrar bort,
ty han skall aldrig återvända
och se det land där han föddes.

11 Ty så säger Herren om Shallum, Josias son, kungen av Juda, som efterträdde sin far Josia och som fördes bort från denna plats: Han skall aldrig återvända hit. 12 Han skall dö på den plats dit han förvisats, och han skall aldrig återse detta land.

Om Jojakim

13 Ve den som bygger sitt hus med orättfärdighet
och murar övervåningen med orätt,
som låter sin nästa arbeta utan betalning
och inte ger honom lön,

14 den som säger: "Jag skall bygga ett väldigt hus
med rymlig övervåning,
förse det med fönster

och paneler av cederträ
och måla det lysande rött!"

15 Är det att vara konung,
att pråla med cederträ?

Tänk på din far: han åt och drack
och gjorde det som var rätt och riktigt –
då gick allt honom väl.

16 Han värnade den svages och fattiges rätt –
då gick allt väl.

Är inte det att känna mig?
säger Herren.

17 Du har inte ögon för annat,
inte tanke på annat,
än att roffa åt dig,
att låta oskyldigt blod flyta
och hänge dig åt våld och tyranni.

18 Därför säger Herren så om Jojakim, Josias son, kungen av Juda:

Ingen skall hålla dödsklagan över honom:

"Ack, min broder! Ack, syster!"

Ingen skall hålla dödsklagan över honom:

"Ack, herre! Ack, all din prakt!"

19 Han skall få en åsnebegravning, han skall släpas bort och slängas
utanför Jerusalems portar.

Om Jerusalem

20 Stig upp på Libanon och ropa,
låt din röst ljuda i Bashan,
ropa högt från Avarim,
ty alla dina älskare är krossade.

21 Jag talade till dig när du levde i trygghet,
men du svarade: "Jag vill inte lyssna."

Sådan har du varit sedan din ungdom:
du har inte lyssnat på mig.

22 Dina herdar skall vallas av vinden,
dina älskare föras bort i fångenskap.
Du skall stå där skamsen och förödmjukad
för all din ondskas skull.

23 Du som bor på ett Libanon
och har byggt ditt näste bland cedrarna,

du skall stöna när värkarna kommer över dig,
du skall plågas som en födande kvinna!

Om Jojakin

24 Så sant jag lever, säger Herren, även om du, Konja, Jojakims son, Judas konung, vore en sigillring på min högra hand, skulle jag slita bort den. 25 Jag skall utlämna dig åt dina dödsfiender, åt dem du fruktar, åt kung Nebukadnessar av Babylonien och åt kaldeerna. 26 Dig själv och din mor som födde dig skall jag slunga bort till ett annat land, ett land där ni inte är födda. Och där skall ni dö. 27 Till det land dit de längtar skall de aldrig återvända.

28 Är då denne Konja ett kasserat kärl som skall krossas, en kruka som ingen vill ha? Varför kastas han och hans barn bort och slungas i väg till ett land de inte känner?

29 Land, land, land, hör Herrens ord! 30 Så säger Herren: Uppteckna denne man som barnlös, en som aldrig lyckats med något i livet. Ty ingen av hans efterkommande skall lyckas bestiga Davids tron och åter regera i Juda.

Kolosserbrevet 1

Hälsning

1

1 Från Paulus, genom Guds vilja Kristi Jesu apostel, 2 och från vår broder Timotheos till de heliga i Kolossai, våra bröder som lever i tron på Kristus. Nåd och frid från Gud, vår fader.

Tack till Gud för församlingens tro

3 Vi tackar alltid Gud, vår herre Jesu Kristi fader, var gång vi ber för er, 4 ty vi har hört berättas om er tro på Kristus Yeshua och om den kärlek ni hyser till alla de heliga, 5 i hoppet om det som väntar er i himlen. Om detta hopp har ni tidigare hört genom sanningens ord, evangeliet, 6 som har nått fram till er liksom det bär frukt och växer till i hela världen;

så har det gjorts hos er också ända sedan den dag då ni först hörde det och fick kunskap om Guds nåd sådan den verkligen är. 7 Det fick ni lära er av Epafros, vår käre medarbetare, som till ert bästa är en trogen tjänare åt Kristus. 8 Han har talat om för oss vilken kärlek som fyller er ande.

Förbön för församlingen. Försoning genom Kristus

9 Från den dag då vi fick höra detta har vi därför ständigt bett för er. Vår bön är att ni skall fyllas av kunskap om Guds vilja, med all andlig vishet och insikt, 10 så att ni kan leva värdigt Herren och på allt sätt behaga honom med alla slags goda gärningar när ni bär frukt och växer till i kunskapen om Gud. 11 Hans härlighets kraft skall på allt sätt ge er styrka att alltid och med glädje vara uthålliga och tålmodiga, 12 och ni skall tacka Fadern, som har gjort er värdiga att få del i det arv som väntar de heliga i ljuset. 13 Han har räddat oss ur mörkrets välde och fört oss in i sin älskade sons rike, 14 och genom Sonen har vi friköpts och fått förlåtelse för våra synder. 15 Han är den osynlige Gudens avbild, den förstfödde i hela skapelsen, 16 ty i honom skapades allt i himlen och på jorden, synligt och osynligt, troner och herravälden, härskare och makter; allt är skapat genom honom och till honom. 17 Han finns före allting, och allting hålls samman i honom. 18 Och han är huvudet för kroppen, för kyrkan, han som är begynnelsen, förstfödd från de döda till att överallt vara den främste, 19 ty Gud beslöt att låta all fullhet bo i honom 20 och att genom hans blod på korset stifta fred och försona allt med sig genom honom och till honom, allt på jorden och allt i himlen.

21 Och ni, som förut stod utanför och visade ert fientliga sinnelag i era onda gärningar, 22 också er har han nu försonat med sig genom att Kristus led döden med sin jordiska kropp. Han skall låta er träda fram inför sig, heliga och fläckfria och oförvitliga, 23 om ni håller fast vid er tro, har en stadig grund och inte viker från det hopp ni har fått höra om i evangeliet, som har förkunnats för allt skapat under himlen och vars tjänare jag, Paulus, har blivit.

Paulus lider för kyrkan när han fullgör sitt uppdrag

24 Nu gläder jag mig över att få lida för er. Vad som ännu fattas i Kristi lidanden, det lider jag i mitt eget kött, för hans kropp, som är kyrkan. 25

Dess tjänare har jag blivit, enligt det uppdrag som Gud har gett mig för er skull: att låta Guds ord nå sin fullbordan. 26 Detta är den hemlighet som har varit fördold i alla tider och släktled men nu har uppenbarats för hans heliga. 27 Gud ville låta dem veta vilken härlig skatt hedningarna har i denna hemlighet: Kristus finns hos er, hoppet om härligheten. 28 Honom förkunnar vi genom att vägleda alla människor och undervisa dem alla med all vishet för att kunna föra fram alla som fullvuxna i Kristus. 29 Det är för detta jag strävar och kämpar med den kraft som han så mäktigt låter verka i mig.

16 oktober

St. Marguerite-Marie Alacoque: "En rättfärdig själ kan nå förlåtelse för tusen syndare".

Jeremia 23–24

Löften om ett rättfärdigt styre

23

1 Ve de herdar som låter fåren i min hjord gå vilse och skingras, säger Herren. 2 Därför säger Herren, Israels Gud, om de herdar som vallar mitt folk: Det är ni som har skingrat mina får och drivit bort dem. Ni har inte tagit hand om dem, men nu skall jag ta hand om er och straffa era onda gärningar, säger Herren. 3 Jag skall själv samla dem som finns kvar av mina får från alla de länder dit jag fördrivit dem och föra dem tillbaka till deras betesmarker. Där skall de bli fruktsamma och föröka sig. 4 Och jag skall ge dem nya herdar, som skall valla dem så att de inte längre behöver vara ängsliga eller rädda, och ingen av dem skall komma bort, säger Herren.

5 Det skall komma en tid, säger Herren,

då jag skall låta ett rättfärdigt skott
växa ur Davids stam.

Han skall vara konung och härska med vishet
och skapa rätt och rättfärdighet i landet.

6 Under hans tid skall Juda vara skyddat
och Israel leva i trygghet.

Detta är det namn han skall bära:

Herren vår rättfärdighet.

7 Därför skall det komma en tid, säger Herren, då man inte längre säger

"Så sant Herren lever, han som förde israeliterna ut ur Egypten" 8 utan

"Så sant Herren lever, han som förde Israels ättlingar ut ur Nordlandet
och hämtade hem dem från alla andra länder dit han fördrivit dem, för
att låta dem bo i deras eget land."

Dom över falska profeter

9 Om profeterna.

Mitt hjärta slits sönder,

hela min kropp skakar.

Jag har blivit som en drucken,

som en man berusad av vin,

på grund av Herren,

på grund av hans heliga ord.

10 Landet är fullt av äktenskapsbrytare,

för deras skull sörjer jorden

och utmarkernas beten vissnar.

Deras strävan är ondska,

deras styrka det orätta.

11 Både profeter och präster är gudlösa,

ja, i mitt eget hus möter jag deras ondska,

säger Herren.

12 Därför skall deras väg

bli slipprig och hal,

de skall knuffas ut i mörkret

och falla omkull där.

Ty jag låter olyckan drabba dem

när hemsökelsens år är inne,

säger Herren.

13 Hos profeterna i Samaria

såg jag motbjudande ting:

de profeterade i Baals namn
och förde mitt folk Israel vilse.
14 Men hos profeterna i Jerusalem
ser jag fasansfulla ting:
de begår äktenskapsbrott och far med lögn.
De ger ogärningsmän sitt stöd
så att ingen omvänder sig från sin ondska.
För mig är de alla som Sodom,
folket har blivit som Gomorra.
15 Därför säger Herren Sebaot om profeterna:
Jag skall ge dem malört att äta
och förgiftat vatten att dricka.
Ty Jerusalems profeter har spritt
gudlöshet över hela landet.
16 Så säger Herren Sebaot:
Lyssna inte till vad profeterna säger
när de profeterar för er.
De väcker tomma förhoppningar,
de predikar syner de själva hittat på,
de talar inte på Herrens uppdrag.
17 De säger till dem som föraktar Herrens ord:
"Det skall gå er väl"
och till alla som lyder sina hårda hjärtan:
"Inget ont skall drabba er."
18 Men vem av dem har varit med vid Herrens rådslag, hört och
uppfattat hans ord? Vem har lyssnat på hans ord och förkunnat det?

19 Herrens stormvind, vreden, bryter lös,
virvelstormen.
Över de ondas huvuden virvlar den fram.
20 Herrens vrede stillas inte
förrän han förverkligat sina planer.
I kommande dagar skall ni inse detta.
21 Jag har inte sänt dessa profeter,
ändå rusar de i väg.
Jag har inte talat till dem,
ändå profeterar de.
22 Om de varit med vid mitt rådslag
borde de förkunna mina ord för mitt folk
och få dem att lämna sin onda väg,
sina onda gärningar.

23 Är jag bara Gud på nära håll,
säger Herren,
och inte Gud långt borta?

24 Kan någon gömma sig så väl
att inte jag ser honom?
säger Herren.

Uppfyller inte jag både himmel och jord?
säger Herren.

25 Jag har hört vad profeterna säger, de som profeterar lögn i mitt
namn: "Jag har haft en dröm, en dröm, 26 en dröm!" Är det jag som
verkar i de profeter som profeterar lögn och predikar sina egna
bedrägliga påfund? 27 Med de drömmar de berättar för varandra tänker
de få mitt folk att glömma mitt namn, så som deras fäder glömde mitt
namn för Baal. 28 Den profet som har haft en dröm, han berättar en
dröm, men den som har fått ta emot mitt ord, han förkunnar verkligen
mitt ord. Det är skillnad på halm och säd, säger Herren.

29 Är inte mitt ord som en eld, säger Herren, en slägga som krossar
klippan? 30 Därför vänder jag mig nu mot profeterna, säger Herren, mot
dem som stjälar mina ord från varandra. 31 Jag vänder mig mot
profeterna, säger Herren, mot dem som låter tungan löpa och låtsas att
det är Herrens ord. 32 Jag vänder mig mot dem som profeterar
lögndrömmar, säger Herren, och som berättar dem och för mitt folk
vilse med sina lögner och sina skrönor, fastän jag inte har sänt dem och
inte gett dem något uppdrag. De är inte till någon nytta för detta folk,
säger Herren.

Herrens börda

33 När detta folk eller en profet eller en präst frågar dig: "Vilka tunga
ord bär du fram från Herren?" skall du svara dem: "Det är ni som är en
tung börda, och jag skall kasta av er", säger Herren. 34 Och om en
profet eller en präst eller någon av folket säger "Herrens tunga ord", då
skall jag straffa den mannen och hans familj. 35 Nej, så skall ni säga till
varandra när ni talar med varandra: "Vad har Herren svarat?" eller "Vad
har Herren talat?" 36 Men "Herrens tunga ord" skall ni aldrig mera
nämna. Skulle hans ord vara en tung börda för någon, så att ni därför
skulle förvanska orden från den levande Guden, Herren Sebaot, vår Gud?
37 Så skall du säga till profeten: "Vad har Herren svarat?" eller "Vad har
Herren talat?" 38 Men om ni säger "Herrens tunga ord", då säger Herren:
Ni talar om "Herrens tunga ord", trots att jag har sänt bud till er och

förbjudit er att säga så. 39 Därför lyfter jag er nu som en tung börda och kastar er bort ur min åsyn, er och den stad jag gett åt er och era fäder. 40 Och jag skall låta er drabbas av evig skam, av en smälek som aldrig skall glömmas.

De två fikonkorgarna

24

1 Herren lät mig se denna syn: två korgar med fikon stod framför Herrens tempel. Detta hände efter det att den babyloniske kungen Nebukadnessar hade deporterat Jekonja, Jojakims son, kungen av Juda, tillsammans med Judas stormän, hantverkarna och smederna och fört bort dem från Jerusalem till Babylonien. 2 I den ena korgen fanns mycket goda fikon, lika fina som fikon av den första skörden. I den andra korgen fanns mycket dåliga fikon, så dåliga att de var oätliga. 3 Herren frågade mig: "Vad ser du, Jeremia?" Jag svarade: "Fikon. De goda fikonen är mycket goda och de dåliga är mycket dåliga, så dåliga att de är oätliga." 4 Då kom Herrens ord till mig: 5 Så säger Herren, Israels Gud: Liksom jag ser på dessa goda fikon ser jag med välvilja på dem som förts bort från Juda, dem som jag förvisat härifrån till Kaldeen. 6 Jag skall vaka över dem med välvilja och föra dem tillbaka till detta land. Jag skall bygga upp dem, inte bryta ner. Jag skall plantera dem, inte rycka upp. 7 Jag skall ge dem förmågan att lära känna mig och förstå att jag är Herren. De skall vara mitt folk och jag skall vara deras Gud, när de återvänder till mig av hela sitt hjärta. 8 Men som de dåliga fikonen, de som är så dåliga att de är oätliga – så säger Herren – skall jag behandla Sidkia, kungen av Juda, och hans stormän och dem av Jerusalems invånare som överlevt, vare sig de är kvar här i landet eller bor i Egypten. 9 Jag skall göra dem till en skräckbild för alla riken på jorden, till en skam och en visa, till hån och förbannelse på alla de platser dit jag fördriver dem. 10 Jag skall sända svärd och svält och pest mot dem tills de utplånats från den mark jag gav åt dem och åt deras fäder.

Kolossierbrevet 2

Kunskapen om Guds hemlighet, Kristus

2

1 Jag vill att ni skall veta hur jag kämpar för er och för dem i Laodikeia och för alla som inte har träffat mig personligen, 2 för att de skall styrkas i sina hjärtan, förenas i kärlek och nå fram till hela den djupa och rika insikt som är kunskapen om Guds hemlighet, Kristus; 3 i honom finns vishetens och kunskapens alla skatter gömda. 4 Detta säger jag för att ingen skall kunna övertala er under falska förespeglingar. 5 Ty även om jag är kroppsligen frånvarande, så är jag hos er i anden och gläder mig när jag ser er goda ordning och fastheten i er tro på Kristus.

Levandegjorda tillsammans med Kristus

6 Ni har lärt känna herren Kristus Yeshua, lev då i honom, 7 med rot och grund i honom, allt fastare i den tro som ni har undervisats i, och låt er tacksamhet överflöda. 8 Låt ingen göra er till fångar i de tomma och bedrägliga vishetsläror som bygger på mänskliga traditioner och kosmiska makter och inte på Kristus. 9 Ty i honom har hela den gudomliga fullheten förkroppsligats och tagit sin boning. 10 Och i honom, som är huvudet för alla härskare och makter, har ni nått er fullhet. 11 I honom har ni också blivit omskurna, men inte som människor gör det, utan genom att bli av med den syndiga kroppen – det är omskärelsen genom Kristus – 12 när ni begravdes med honom i dopet. I dopet har ni också uppstått med honom genom tron på kraften hos Gud som uppväckte honom från de döda. 13 Och ni, som var döda genom era överträdelser och ert oomskurna tillstånd, er har Gud gjort levande tillsammans med Kristus, i och med att han förlät oss alla våra överträdelser 14 och drog ett streck över det skuldebrev som belastade oss med lagens krav. Han har utplånat det genom att spika det på korset. 15 Han avväpnade härskarna och makterna och utsatte dem för allas förakt, när han triumferade över dem genom Kristus.

Kroppen och dess skugga

16 Låt därför ingen döma er för vad ni äter eller dricker eller hur ni iakttar högtider eller nymånar eller sabbater. 17 Sådant är skuggan av det som skulle komma; själva kroppen är Kristus. 18 Låt er inte berövas segern av dem som hänger sig åt självförnekelse och ängladyrkan och som fördjupar sig i sina syner. De blåser upp sig med sina fåfänga människotankar 19 och håller sig inte till honom som är huvudet och som försörjer hela kroppen och binder ihop den med leder och senor, så att den växer som Gud vill.

20 Om ni med Kristus har dött bort från de kosmiska makterna, varför betar ni er då som om ni levde i världen och underkastar er påbud som: 21 Låt bli! Smaka inte! Rör inte! 22 Det gäller ju saker som skall förbrukas och upplösas och är bara människors bud och läror, 23 låt vara att det kallas vishet eftersom det ser ut som fromhetsövningar, självförnekelse och späkningar, förakt för kroppens behov.

17 oktober

St. Igantius av Antiochia: "Försök samlas lite oftare och fira Guds eukaristi och prisa Honom. För när ni träffas ofta kan Satans makt kastas över ända och hans förstörelse kan undgås genom enheten hos er genom tron."

Jeremia 25–26

Jeremia 25 Svenska Folkbibeln (SFB)

Profetia om sjuttioårig fångenskap

25 Detta är det ord som kom till Jeremia angående hela Juda folk i Josias son Jojakims, Juda kungs, fjärde regeringsår, som var den babyloniske

kungen Nebukadressars första regeringsår.^[a] 2 Detta ord talade profeten Jeremia till hela Juda folk och till alla Jerusalems invånare. Han sade:

3 Ända från Josias, Amons sons, Juda kungs, trettonde regeringsår och till denna dag, under dessa tjugotre år, har Herrens ord kommit till mig. Jag har gång på gång talat till er, men ni har inte velat höra. 4 Herren har gång på gång sänt till er alla sina tjänare profeterna, men ni har inte lyssnat eller vänt örat till för att höra, 5 när de sade: "Vänd om, var och en från sin onda väg och sina onda gärningar, så skall ni för all framtid få bo kvar i det land som Herren har givit åt er och era fäder. 6 Följ inte andra gudar, så att ni tjänar och tillber dem och väck inte min vrede genom era händers verk. Då skall jag inte heller låta olycka drabba er." 7 Men ni har inte lyssnat till mig, säger Herren, utan väckt min vrede genom era händers verk till er egen olycka.

8 Därför säger Herren Sebaot så: Eftersom ni inte har lyssnat till mina ord, 9 skall jag kalla på alla folkstammarna i norr, säger Herren, och jag skall sända efter min tjänare Nebukadressar, kungen i Babel. Och jag skall låta dem angripa detta land och dem som bor här, liksom alla hednafolken här omkring. Jag skall förgöra dem och de skall bli till häpnad och åtlöje och evig ödeläggelse. 10 Jag skall bland dem göra slut på rop av fröjd och rop av glädje, på rop för brudgum och rop för brud, på kvarnens buller och lampans ljus. 11 Hela detta land skall ödeläggas och förstöras, och dessa länder skall tjäna Babels kung i sjuttio år.

12 Men när sjuttio år har gått, skall jag straffa kungen i Babel och folket där för deras missgärning, säger Herren, och även kaldeernas land skall jag göra till en ödemark för all framtid. 13 Jag skall låta alla de ord som jag har talat mot det landet gå i uppfyllelse, allt som är skrivet i denna bok och som Jeremia har profeterat mot alla hednafolk. 14 Ty också dem skall mäktiga folk och stora kungar lägga under sig, och jag skall vedergälla dem efter deras gärningar och deras händers verk.

Guds dom över folken

15 Ty så sade Herren, Israels Gud, till mig: "Tag denna bägare med vredesvin ur min hand och låt alla de hednafolk som jag sänder dig till, dricka av den. 16 De skall dricka så att de raglar och förlorar förståndet på grund av det svärd som jag skall sända ibland dem." 17 Och jag tog bägaren ur Herrens hand, och alla de folk som Herren sände mig till gav jag att dricka, 18 nämligen Jerusalem med Juda städer, dess kungar och furstar, för att göra dem till en ödemark och till häpnad och åtlöje och till en förbannelse, som nu har skett, 19 vidare farao, kungen i Egypten, hans tjänare, hans furstar och allt hans folk 20 och alla blandade stammar där, alla kungar i landet Us och alla kungar i filisteernas land, både Askelon, Gaza, Ekron och dem som finns kvar i Asdod, 21 vidare Edom, Moab och Ammons barn samt alla kungar i Tyrus, 22 alla kungar i Sidon och kungarna i kustländerna på andra sidan havet, 23 vidare Dedan, Tema, Bus och alla dem som har kantklippt hår 24 och alla kungar i Arabien och alla kungar över de blandade stammar som bor i öknen 25 samt alla kungar i Simri, alla kungar i Elam och alla kungar i Medien, 26 slutligen alla kungar i landet i norr – både dem som bor nära och dem som bor långt borta, den ene såväl som den andre – och alla övriga riken i världen, ut över jordens yta. Och Sesaks[**b**] kung skall dricka efter dem.

27 Du skall säga till dem: Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Drick, så att ni blir druckna och spyr och faller omkull utan att kunna resa er på grund av det svärd som jag skall sända ibland er. 28 Men om de inte vill ta emot bägaren ur din hand och dricka, så säg till dem: Så säger Herren Sebaot: Ni måste dricka! 29 Ty se, med den stad som är uppkallad efter mitt namn skall jag börja straffdomen. Skulle då ni bli ostraffade? Nej, ni skall inte bli ostraffade, utan jag skall kalla på ett svärd mot jordens alla invånare, säger Herren Sebaot.

30 Allt detta skall du profetera för dem och säga till dem:

Herren ryter från höjden,
från sin heliga boning låter han sin röst höras.
Han ryter högt över sitt land
och höjer skörderop som en vintrampare
över jordens alla invånare.

31

Larmet hörs till jordens ände,
ty Herren går till rätta med hednafolken,
han skall döma allt kött.
De ogudaktiga överlämnar han åt svärdet, säger Herren.

32

Så säger Herren Sebaot:
Se, en ofärd går ut
från folk till folk
och en väldig storm stiger upp
från jordens yttersta ände.

33

De som på den dagen blir slagna av Herren
skall ligga från jordens ena ände till den andra.
Man skall inte hålla dödsklagan efter dem,
inte samla upp och begrava dem,
utan de skall bli gödsel på marken.

34

Jämra er, ni herdar, och klaga.
Vältra er på marken, ni ledare för hjorden.
Tiden är inne då ni skall slaktas
och ni skall skingras.

Ni skall falla sönder som ett dyrbart kärl.

35

Ingen tillflykt finns för herdarna,
ingen möjlighet att undkomma för hjordens ledare.

36

Hör herdarna ropa
och ledarna för hjorden jämra sig.

Ty Herren ödelägger deras betesmark,

37

och de fridfulla ängarna förstörs
på grund av Herrens brinnande vrede.

38

Likt ett ungt lejon drar han ut ur sitt snår.

Deras land blir en ödemark

på grund av förtryckarens svärd,
och hans brinnande vrede."

Jeremia hotas till livet

26 I början av Jojakims, Josias sons, Juda kungs, regering kom detta ord från Herren. Han sade: 2 "Så säger Herren: Ställ dig i förgården till Herrens hus och tala till alla Juda städer, till dem som kommer för att tillbe i Herrens hus. Tala till dem alla de ord som jag befaller dig att tala. Tag inte bort något från dem. 3 Kanske skall de då höra och vända om var och en från sin onda väg. Då skall jag ångra det onda som jag har i sinnet att göra med dem på grund av deras onda gärningar. 4 Du skall säga till dem: Så säger Herren: Om ni inte vill lyssna till mig och vandra efter den lag som jag har förelagt er 5 och höra vad mina tjänare profeterna talar – dem som jag sänder er, ja, som jag gång på gång har sänt till er, fastän ni inte har lyssnat – 6 då skall jag göra med detta hus som jag gjorde med Silo. Och denna stad skall jag göra till en förbannelse för alla jordens folk."

7 Prästerna och profeterna och allt folket hörde Jeremia tala dessa ord i Herrens hus. 8 När Jeremia hade slutat att tala allt vad Herren hade

befallt honom att säga till folket, grep prästerna, profeterna och allt folket honom och sade: "Du måste dö. 9 Hur vågar du profetera i Herrens namn och säga: Det skall gå för detta hus som det gick för Silo, och denna stad skall läggas öde så att ingen mer bor i den?" Och allt folket gaddade sig samman mot Jeremia i Herrens hus.

10 När Juda furstar hörde detta, gick de från kungens hus upp till Herrens hus och satte sig vid ingången till Herrens nya port. 11 Då sade prästerna och profeterna till furstarna och till allt folket: "Den här mannen förtjänar att dö. Ni har ju med egna öron hört hur han profeterat mot denna stad."

12 Men Jeremia svarade alla furstarna och allt folket: " Herren har sänt mig att profetera mot detta hus och denna stad allt det som ni har hört.

13 Ändra nu ert liv och era gärningar och hör Herrens, er Guds, röst. Då kommer Herren att ångra det onda han har talat mot er. 14 Och vad mig angår är jag i er hand. Gör med mig vad ni anser vara gott och rätt.

15 Men det skall ni veta att om ni dödar mig, så drar ni oskyldigt blod över er och över denna stad och över dem som bor här. För det är i sanning Herren som har sänt mig till er för att säga er allt detta."

16 Då sade furstarna och allt folket till prästerna och profeterna: "Denne man förtjänar inte att dö, för i Herrens, vår Guds, namn har han talat till oss." 17 Några av de äldste i landet stod då upp och sade till folkets hela församling: 18 "Mika från Moreset profeterade i Hiskias, Juda kungs, tid och sade till hela Juda folk: Så säger Herren Sebaot:

Sion skall bli upplöjt till en åker,
Jerusalem skall bli till en stenhop
och tempelberget en skogbevuxen höjd.

19 Men lät Hiskia, Juda kung, med hela Juda döda honom? Fruktade han inte i stället Herren och bad till honom, så att Herren ångrade det onda

som han hade talat emot dem? Drar vi inte själva över oss mycket ont nu?"

Profeten Uria

20 Där fanns också en annan man som profeterade i Herrens namn, Uria, Semajas son, från Kirjat-Jearim. Han profeterade mot denna stad och detta land, precis som Jeremia hade gjort. 21 När då kung Jojakim med alla sina hjältar och alla furstar hörde vad han sade, ville han döda honom. Men när Uria fick höra det blev han förskräckt och flydde sin väg och kom till Egypten. 22 Då sände kung Jojakim några män till Egypten: Elnatan, Akbors son, och några andra tillsammans med honom. 23 De hämtade Uria från Egypten och förde honom till kung Jojakim. Han lät döda honom med svärd och kastade hans döda kropp på den allmänna begravningsplatsen.

24 Men Ahikam, Safans son, höll sin hand över Jeremia, så att man inte lämnade honom i folkets våld för att dödas.

Kolossierbrevet 3

Den gamla och den nya människan

3 Då ni alltså har uppstått med Kristus, sök då det som är där ovan, där Kristus sitter på Guds högra sida. 2 Tänk på det som är där ovan, inte på det som är på jorden. 3 Ty ni har dött och ert liv är dolt med Kristus i Gud. 4 När Kristus träder fram, han som är vårt liv,^[a] då skall också ni träda fram i härlighet tillsammans med honom. 5 Döda därför era begär som hör jorden till: otukt, orenhet, lidelse, lusta, och girigheten som är

avgudadyrkan. 6 Allt sådant nedkallar Guds vrede över olydnadens barn.[b] 7 Bland dem vandrade också ni en gång, då ni levde i dessa synder. 8 Men nu skall också ni lägga bort allt detta: vrede, häftighet, ondska. Låt inte smädelser och fräckheter komma över era läppar. 9 Ljug inte på varandra. Ni har ju klätt av er den gamla människan med hennes gärningar 10 och klätt er i den nya människan, som förnyas till rätt kunskap och blir en avbild av sin Skapare. 11 Här är det inte längre fråga om grek eller jude, omskuren eller oomskuren, barbar eller skyt, [c] slav eller fri, utan Kristus är allt och i alla.

12 Klä er därför som Guds utvalda, heliga och älskade, i innerlig barmhärtighet, godhet, ödmjukhet, mildhet och tålmod. 13 Ha fördrag med varandra och förlåt varandra, om någon har något att förebrå en annan. Såsom Herren har förlåtit er skall ni förlåta varandra. 14 Över allt detta skall ni klä er i kärleken, som binder samman till en fullkomlig enhet. 15 Låt Kristi frid regera i era hjärtan, den frid som ni blev kallade till i en enda kropp, och var tacksamma. 16 Låt Kristi ord rikligt bo hos er med all sin vishet. Undervisa och förmana varandra med psalmer, hymner och andliga sånger och sjung med tacksamhet Guds lov i era hjärtan. 17 Och allt vad ni gör i ord eller handling, gör det i Herren Jesu namn och tacka Gud, Fadern, genom honom.

Det kristna hemmet

18 Ni hustrur, underordna er era män, för så bör det vara i Herren. 19 Ni män, älska era hustrur och var inte hårda mot dem. 20 Ni barn, lyd era föräldrar i allt, det är Herrens goda vilja. 21 Ni fäder, reta inte upp era barn, så att de tappas modet. 22 Ni slavar, lyd era jordiska herrar i allt, inte som ögontjänare för att ställa er in hos dem, utan av uppriktigt hjärta i fruktan för Herren. 23 Vad ni än gör, gör det av hjärtat, så som ni tjänar Herren och inte människor. 24 Ni vet att det är av Herren som ni skall få arvet som lön. Det är Herren Kristus ni tjänar. 25 Den som gör orätt skall få igen den orätt han har gjort, utan anseende till personen.

18 oktober

St. Efraim Syriern: "Låt ditt tal vara kort och kärnfullt."

Jeremia 27

Profetia om det babyloniska oket

27 I början av Sidkias, [a] Josias sons, Juda kungs, regering kom detta ord till Jeremia från Herren. Han sade:

2 Så har Herren sagt till mig: Gör dig ett ok med remmar och sätt det på din hals. 3 Sänd det sedan till kungen i Edom, kungen i Moab, kungen över Ammons barn, kungen i Tyrus och kungen i Sidon genom de sändebud som har kommit till Sidkia, Juda kung, i Jerusalem. 4 Befall dem att säga till sina herrar: Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Så skall ni säga till era herrar: 5 Jag är den som genom min stora kraft och min uträckta arm har skapat jorden med de människor och djur som är på den, och jag ger den åt vem jag vill. 6 Nu har jag givit alla dessa länder i min tjänare Nebukadnessars, den babyloniske kungens, hand. Också markens djur har jag givit honom, för att de skall tjäna honom. 7 Alla hednafolk skall tjäna honom och hans son och hans sonson, till dess att den tid kommer också för hans land då många folk och stora kungar skall lägga honom under sig. 8 Men om något folk eller rike inte vill tjäna Nebukadnessar, kungen i Babel, och inte vill böja sin nacke under den babyloniske kungens ok, då skall jag straffa det folket med svärd, hungersnöd och pest, säger Herren, till dess att jag har utrotat dem genom hans hand. 9 Lyssna därför inte på era profeter och spåmän, på era drömtydare, teckentydare och trollkarlar när de säger till er: "Ni skall inte tjäna kungen i Babel." 10 De profeterar lögn för er, och

därför skall ni föras långt bort från ert land. Jag skall driva bort er och ni skall gå under. 11 Men det folk som böjer sin nacke under den babyloniske kungens ok och tjänar honom, skall jag låta bo kvar i sitt land, säger Herren, så att de kan bruka det och bo där.

12 På samma sätt talade jag till Sidkia, Juda kung. Jag sade: Böj er nacke under den babyloniske kungens ok och tjäna honom och hans folk, så skall ni få leva. 13 Varför vill du och ditt folk dö genom svärd, hunger och pest, så som Herren har sagt att det skall gå för det folk som inte vill tjäna kungen i Babel? 14 Hör alltså inte på de profeter som säger till er: "Ni skall inte tjäna kungen i Babel", ty de profeterar lögn för er. 15 Jag har inte sänt dem, säger Herren. De profeterar lögn i mitt namn och därför måste jag driva bort er så att ni går under tillsammans med de profeter som profeterar för er.

16 Till prästerna och till hela detta folk talade jag och sade: Så säger Herren: Lyssna inte på era profeters ord, när de profeterar för er och säger: "Se, de kärl som hör till Herrens hus skall nu snart föras tillbaka från Babel", ty de profeterar lögn för er. 17 Hör inte på dem utan tjäna kungen i Babel, så skall ni få leva. Varför skall denna stad bli en öde stad? 18 Om de verkligen är profeter och har Herrens ord, så må de vädja till Herren Sebaot att de kärl som ännu är kvar i Herrens hus och i Juda kungs hus och i Jerusalem inte förs bort till Babel.

19 Ty så säger Herren Sebaot om pelarna, havet, bäckenställen och det övriga som ännu är kvar här i staden, 20 det som Nebukadnessar, kungen i Babel, inte tog med sig när han förde bort Jekonja, Jojakims son, Juda kung, från Jerusalem till Babel tillsammans med alla de förnämsta i Juda och Jerusalem – 21 ja, så säger Herren Sebaot, Israels Gud, om de föremål som ännu är kvar i Herrens hus och i Juda kungs hus och i Jerusalem: 22 Till Babel skall de föras och där skall de bli kvar ända till den dag då jag tar mig an dem, säger Herren, och för dem tillbaka upp till denna plats.

Jeremia 28

Jeremia och den falske profeten Hananja

28 Men i samma år, i början av Sidkias, Juda kungs, regering, i femte månaden av hans fjärde regeringsår,^[a] talade profeten Hananja, Assurs son, från Gibeon, till mig i Herrens hus i närvaro av prästerna och allt folket. Han sade:

2 "Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Jag skall bryta sönder den babyloniske kungens ok. 3 Inom två år skall jag föra tillbaka hit alla de föremål i Herrens hus som Nebukadnessar, kungen i Babel, tog från denna plats och förde till Babel. 4 Och Jekonja, Jojakims son, Juda kung, och alla fångar från Juda som kom till Babel skall jag föra tillbaka till denna plats, säger Herren. Ty jag skall bryta sönder den babyloniske kungens ok."

5 Men profeten Jeremia svarade profeten Hananja inför prästerna och allt det folk som stod i Herrens hus. 6 Profeten Jeremia sade: "Amen. Må Herren göra så. Må Herren uppfylla de ord som du har profeterat och från Babel föra tillbaka till denna plats de föremål som fanns i Herrens hus, liksom alla fångarna. 7 Men hör då vad jag vill säga dig och allt folket. 8 Gamla tiders profeter, de som varit före mig och dig, har profeterat om krig, olycka och pest mot många länder och mot stora riken. 9 Men om den profet som profeterar välgång verkligen är sänd av Herren, det vet man först när hans ord har gått i uppfyllelse."

10 Då tog profeten Hananja oket från profeten Jeremias nacke och bröt sönder det. 11 Och Hananja sade inför allt folket: "Så säger Herren: Just så skall jag inom två år ta den babyloniske kungen Nebukadnessars ok från nacken på alla hednafolk och bryta sönder det." Då gick profeten Jeremia sin väg.

12 Men sedan profeten Hananja hade tagit oket från profeten Jeremias nacke och brutit sönder det, kom Herrens ord till Jeremia: 13 "Gå och säg till Hananja: Så säger Herren: Du har brutit sönder ett ok av trä, men

i dess ställe har du gjort ett ok av järn. 14 Ty så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Ett ok av järn har jag lagt på alla dessa hednafolks nacke, för att de skall tjäna Nebukadnessar, kungen i Babel, ty honom skall de tjäna. Jag har också givit honom markens djur."

15 Profeten Jeremia sade vidare till profeten Hananja: "Hör på Hananja! Herren har inte sänt dig. Du har fått detta folk att förtrösta på lögn.

16 Därför säger Herren så: Se, jag skall ta bort dig från jordens yta. Under detta år skall du dö, ty du har predikat avfall från Herren." 17 Och profeten Hananja dog samma år, i sjunde månaden.

Kolosserbrevet 4

4 Ni herrar, låt era tjänare få vad som är rätt och rimligt[a]. Ni vet ju att ni också har en Herre i himlen.

Förmaningar

2 Var uthålliga i bönen. Vaka och be med tacksägelse. 3 Be också för oss, att Gud öppnar en dörr för ordet så att vi kan predika Kristi hemlighet, för vars skull jag är fängslad. 4 Be att jag talar som jag bör när jag lägger fram den.

5 Var visa när ni möter de utomstående och ta vara på varje tillfälle. 6 Ert tal ska alltid vara vänligt[b], kryddat med salt, så att ni vet hur ni ska svara var och en.

Personliga meddelanden

7 Vad mig beträffar kommer Tychikus[c] att berätta allt för er. Han är en älskad broder och en trogen tjänare och medarbetare i Herren, 8 och jag sänder honom till er just för att ni ska få veta hur vi har det och för att han ska uppmuntra era hjärtan. 9 Tillsammans med honom kommer vår trogne och älskade broder Onesimus[d], som är en av er. De kommer att berätta för er om allting här.

10 Min medfånge Aristarchus[e] hälsar till er, och det gör även Markus [f], Barnabas[g] kusin. Honom har ni fått anvisningar om: ta emot honom väl om han kommer till er. 11 Även Yeshua som kallas Justus[h] hälsar. Bland de omskurna är dessa mina enda medarbetare för Guds rike, och de har varit till tröst för mig.

12 Epafras, som är en av er, hälsar. Han är en Kristi Jesu tjänare som ständigt kämpar för er i sina böner, för att ni ska stå fasta, fullkomliga och fullt övertygade om hela Guds vilja. 13 Jag kan intyga hur hårt han arbetar för er och för dem i Laodicea och Hierapolis. 14 Vår älskade Lukas[i], läkaren, hälsar också till er liksom Demas[j].

15 Hälsa till bröderna i Laodicea och till Nymfas och församlingen som möts i hans hus[k]. 16 När mitt brev har blivit uppläst hos er, se då till att det även blir uppläst i församlingen i Laodicea och att ni får läsa brevet från Laodicea[l]. 17 Och säg åt Archippus[m]: "Se till att du fullgör den tjänst du fått i Herren."

18 Här skriver jag, Paulus, min hälsning med egen hand. Tänk på mina bojar. Nåden vare med er.

19 oktober

St. Isaac Jogues: "Mitt förtroende lägger jag i Gud, som inte behöver vår hjälp för att utföra det Han vill. Vårt enda bekymmer ska vara att ge oss själva till Hans arbete och vara trogna Honom, och inte sabotera Hans arbete med våra ofullkomligheter. "

Jeremia 29

Jeremias brev till de fångna judarna i Babel

1 Detta är vad som stod i det brev som profeten Jeremia sände från Jerusalem till de äldste som ännu levde kvar i fångenskapen och till prästerna, profeterna och allt folket, dem som Nebukadnessar hade fört bort från Jerusalem till Babel, 2 sedan kung Jekonja hade lämnat Jerusalem tillsammans med kungamodern och hovmännen, Juda och Jerusalems furstar samt hantverkarna och smederna. 3 Jeremia sände brevet med Eleasa, Safans son, och Gemarja, Hilkias son, när Sidkia, Juda kung, sände dessa till Nebukadnessar, kungen i Babel. Brevet löd:

4 Så säger Herren Sebaot, Israels Gud, till alla de fångar som jag har låtit föra bort från Jerusalem till Babel: 5 Bygg hus och bo i dem, plantera trädgårdar och ät deras frukt. 6 Tag er hustrur och föd söner och döttrar, tag hustrur åt era söner och gift bort era döttrar, så att de föder söner och döttrar. Föröka er där och bli inte färre. 7 Och sök den stads bästa dit jag har fört er i fångenskap och be för den till Herren. När det går väl för den, går det också väl för er.

8 Ty så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Låt er inte luras av de profeter som finns bland er, inte heller av era spåmän, och lyssna inte till de drömmar som ni drömmer. 9 Ty man profeterar lögn för er i mitt namn. Jag har inte sänt dem, säger Herren.

10 Ty så säger Herren: När sjuttio år har gått för Babel skall jag ta mig an er och uppfylla mitt löfte att föra er tillbaka till denna plats. 11 Jag vet vilka tankar jag har för er, säger Herren, nämligen fridens tankar och inte ofärdens för att ge er en framtid och ett hopp. 12 Ni skall kalla på mig och komma och be till mig, och jag skall höra er. 13 Ni skall söka mig, och ni skall också finna mig om ni söker mig av hela ert hjärta. 14 Ty jag skall låta er finna mig, säger Herren. Jag skall göra slut på er fångenskap och samla er från alla de folk och alla de orter dit jag har drivit bort er, säger Herren. Jag skall låta er komma tillbaka till den plats från vilken jag förde er bort som fångar.

15 Men ni säger: "Herren har låtit profeter uppstå åt oss i Babel." 16 Ty så säger Herren till den kung som sitter på Davids tron och till allt det folk som bor i denna stad, era bröder som inte har gått bort i

fångenskap tillsammans med er, 17 ja, så säger Herren Sebaot: Se, jag skall sända svärd, hungersnöd och pest mot dem och låta dem räknas som odugliga fikon, så dåliga att man inte kan äta dem. 18 Jag skall förfölja dem med svärd, hungersnöd och pest och göra dem till ett avskräckande exempel för alla riken på jorden, till förbannelse och häpnad, förakt och vanära bland alla de folk dit jag har drivit bort dem. 19 Ty, säger Herren, de har inte lyssnat till mina ord, som jag har sänt till dem genom mina tjänare profeterna. Gång på gång sände jag dem, men ni har inte lyssnat, säger Herren.

20 Men hör nu Herrens ord, alla ni fångna som jag har sänt från Jerusalem bort till Babel: 21 Så säger Herren Sebaot, Israels Gud, om Ahab, Kolajas son, och om Sidkia, Maasejas son, som profeterar lögn för er i mitt namn: Se, jag skall ge dem i den babyloniske kungen Nebukadressars hand och han skall låta döda dem inför era ögon. 22 Och alla fångar från Juda som är i Babel skall från dem hämta denna förbannelse och säga: "Må Herren göra med dig som med Sidkia och Ahab, som Babels kung lät steka i eld." 23 Ty de har gjort det som är en galenskap i Israel. De har begått äktenskapsbrott med andras hustrur och har talat lögn i mitt namn, något som jag inte har befallt. Jag är den som vet det och är vittne till det, säger Herren.

Guds dom över den falske profeten Semaja

24 Till nehelamiten Semaja skall du säga: 25 Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Du har i ditt eget namn sänt brev till allt folket i Jerusalem och till prästen Sefanja, Maasejas son, och till alla de andra prästerna och sagt: 26 "Herren har satt dig till präst i prästen Jojadas ställe, för att det skall finnas tillsyningsmän i Herrens hus över varje galen och självutnämnd profet, och för att du skall sätta sådana i stock och halsjärn. 27 Varför har du då inte tillrättavisat Jeremia från Anatot som uppträder som profet för er? 28 Därför har han kunnat sända bud till oss i Babel och säga: Ännu är det lång tid kvar. Bygg hus åt er, bo i dem och plantera trädgårdar och ät deras frukt."

29 Prästen Sefanja läste upp detta brev för profeten Jeremia. 30 Då kom Herrens ord till Jeremia. Han sade: 31 "Sänd bud till alla de fångna och säg: Så säger Herren om nehelamiten Semaja: Semaja har profeterat för er men jag har inte sänt honom, och han har fått er att förtrösta på lögn. 32 Därför säger Herren så: Se, jag skall straffa nehelamiten Semaja och hans efterkommande. Ingen av dem skall få bo bland detta folk, och han skall inte få se det goda som jag vill göra med mitt folk, säger Herren. Ty han har predikat avfall från Herren."

Jeremia 30

Israels befrielse från Babel

1 Detta är det ord som kom till Jeremia från Herren. Han sade: 2 "Så säger Herren, Israels Gud: Skriv upp i en bokrulle alla de ord som jag har talat till dig. 3 Ty se, dagar skall komma, säger Herren, då jag skall göra slut på fångenskapen för mitt folk Israel och Juda, säger Herren. Jag skall låta dem komma tillbaka till det land som jag gav åt deras fäder. Och de skall ta det i besittning."

4 Detta är vad Herren har talat om Israel och Juda.

5

Så säger Herren:

Ett rop av förfäran har vi hört,
fruktan och ingen frid.

6

Fråga och tänk efter:

 Brukar män föda barn?
Eller varför ser jag alla män
 hålla sina händer på höfterna
som kvinnor i barnsnöd,
 och varför har alla ansikten blivit så dödsbleka?

7

Ve! Detta är en stor dag,
ingen är den lik.

En tid av nöd är detta för Jakob,
men han skall bli räddad ur den.

8

Och det skall ske på den dagen,
säger Herren Sebaot,
att jag skall ta oket från din nacke
och bryta sönder det
och slita av dina band.

Inga främlingar skall längre
tvinga honom att tjäna sig,

9

utan de skall tjäna Herren, sin Gud,
och David, sin kung,
som jag skall låta uppstå åt dem.

10

Så frukta inte, du min tjänare Jakob,
säger Herren,
och var inte förskräckt, du Israel,
ty jag skall rädda dig ur landet i fjärran
och dina efterkommande ur det land där de hålls fångna.
Jakob skall komma tillbaka
och leva i fred och säkerhet,
och ingen skall förskräcka honom.

11

Ty jag är med dig, säger Herren,
för att rädda dig.
Jag skall göra slut på alla de hednafolk

bland vilka jag har spritt ut dig.

Men dig skall jag inte tillintetgöra,
utan jag skall bestraffa dig med rättvisa.

Ty alldeles ostraffad

kan jag inte lämna dig.

12

Ty så säger Herren:

Obotlig är din skada,
oläkligt ditt sår.

13

Ingen tar sig an din sak

för att se om ditt sår.

Det finns inga läkemedel och ingen läkedom för dig.

14

Alla dina älskare har glömt dig,

de frågar inte efter dig.

Ty med en fiendes slag har jag slagit dig.

Jag har straffat dig hårt,

ty din missgärning är stor

och dina synder många.

15

Varför ropar du över din skada?

Obotlig är din plåga.

Därför att din missgärning är stor

och dina synder många

har jag gjort dig detta.

16

Men nu skall alla som ätit av dig bli uppätta,

och alla dina motståndare,

ja, alla skall gå i fångenskap.

De som skövlad dig skall bli skövlade,
och alla som plundrat dig skall jag lämna till plundring.

17

Ty jag skall låta dig tillfriskna
och läka dina sår, säger Herren,
dig som man kallar "den fördrivna",
"det Sion som ingen frågar efter".

18

Så säger Herren:

Se, jag skall göra slut på fångenskapen för Jakobs hyddor
och förbarma mig över hans boningar.
Staden skall åter byggas upp på sin höjd,
och palatset skall stå på sin rätta plats.

19

Från dem skall lovsång höras
och rop från glada människor.
Jag skall föröka dem,
och de skall inte bli färre.

Jag skall ära dem,
och de skall inte anses obetydliga.

20

Hans söner skall bli som förr,
hans menighet skall bestå inför mig,
och jag skall straffa alla som förtrycker honom.

21

Hans ledare skall vara en av hans egna,
hans härskare skall utgå från hans mitt.
Jag skall låta honom komma nära mig och nalkas mig.
Ty vem är den som vågar sitt liv genom att nalkas mig?
säger Herren.

22

Och ni skall vara mitt folk
och jag skall vara er Gud.

23

Se, Herrens stormvind, full av vrede, bryter fram,
en härjande storm!
Över de ogudaktigas huvuden virvlar den ner.

24

Herrens brinnande vrede skall inte vända åter,
förrän han har utfört, ja, förrän han har fullbordat
sitt hjärtas tankar.
I den yttersta tiden skall ni förstå det.

2 Petrusbrevet 1

Hälsning

1 Från Simeon Petrus, Jesu Kristi tjänare och apostel, till dem som genom rättfärdigheten från vår Gud och Frälsare Yeshua Kristus har fått på sin lott samma dyrbara tro som vi. 2 Må nåd och frid i ännu rikare mått komma er till del genom kunskapen om Gud och vår Herre Yeshua.

Trons bevisning i livet

3 Ty allt som hör till liv och gudsfruktan har hans gudomliga makt skänkt oss genom kunskapen om honom, som har kallat oss genom sin härlighet och ära. 4 Genom dem har han gett oss sina dyrbara och mycket stora löften, för att ni i kraft av dem skall få del av gudomlig natur, sedan ni kommit undan det fördärv som på grund av begäret finns i världen. 5 Gör därför allt ni kan för att i er tro visa dygd, i dygden

insikt, 6 i insikten självbehärskning, i självbehärskningen uthållighet, i uthålligheten gudsfruktan, 7 i gudsfruktan broderlig kärlek och i kärleken till bröderna kärlek till alla människor. 8 Ty om allt detta finns hos er och växer till, blir ni inte overksamma eller utan frukt när det gäller kunskapen om vår Herre Yeshua Kristus. 9 Men den som saknar detta är närsynt, ja, blind, eftersom han har glömt att han blev renad från sina tidigare synder. 10 Var desto ivrigare, mina bröder, att göra er kallelse och utkorelse fast. Gör ni det, skall ni aldrig någonsin snubbla och falla. 11 Då skall ni få en fri och öppen ingång till vår Herre och Frälsare Jesu Kristi eviga rike.

12 Därför tänker jag alltid påminna er om detta, trots att ni redan känner till det och är befästa i den sanning som ni äger. 13 Jag ser det som min plikt att väcka er genom mina påminnelser, så länge jag bor i detta tält. 14 Jag vet att jag plötsligt skall lägga av mitt tält. Det har vår Herre Yeshua Kristus visat mig. 15 Men jag vill göra det jag kan för att ni också efter min bortgång alltid skall kunna minnas detta.

Inte myter utan gudomlig uppenbarelse

16 Det var inte några utstuderade myter[a] vi följde, när vi förkunnade för er vår Herre Jesu Kristi makt och hans ankomst, utan vi var ögonvittnen till Jesu majestät. 17 Ty han blev av Gud, Fadern, ärad och förhärligad, när en röst kom till honom från den upphöjda Härligheten: [b] "Denne är min Son, den Älskade. I honom har jag min glädje." 18 Den rösten hörde vi själva från himlen, när vi var med honom på det heliga berget. 19 Så mycket fastare står nu det profetiska ordet för oss, och ni gör rätt i att hålla er till det som till ett ljus som lyser på en mörk plats, tills dagen gryr och morgonstjärnan[c] går upp i era hjärtan. 20 Framför allt skall ni veta att ingen profetia i Skriften har kommit till genom egen utläggning. 21 Ty ingen profetia har burits fram genom någon människas vilja, utan ledda av den helige Ande har människor talat vad de fått från Gud.

20 oktober

St. Paolo della Croce: "Det är mycket gott och helande att betänka lidandet hos Vår Herre och att meditera över det, för genom denna heliga väg kommer vi till enheten med Gud. I denna den mest heliga av skolor, lär vi oss en sann visdom, för det var i denna skola alla helgonen lärde sig visdomen."

Jeremia 31

Israels kommande frälsning

1 På den tiden, säger Herren, skall jag vara Gud för alla Israels släkter, och de skall vara mitt folk.

2

Så säger Herren:

Det folk som kommer undan svärdet
finner nåd i öknen.

Israel får gå dit där jag ger det ro.

3

Fjärran ifrån uppenbarade sig Herren för mig:

"Med evig kärlek har jag älskat dig,
därför låter jag min nåd förbliva över dig.

4

Än en gång skall jag upprätta dig,

så att du blir upprättad, du jungfru Israel.

Än en gång skall du ta upp din tamburin
och dra ut i dans bland dem som är glada.

5

Än en gång skall du plantera vingårdar
på Samariens berg,
och de som planterar skall själva njuta av frukten.

6

Ty en dag kommer
då väktare skall ropa på Efraims berg:
Kom, låt oss dra upp till Sion,
upp till Herren, vår Gud."

7

Ty så säger Herren:
Jubla i glädje över Jakob,
höj fröjderop över honom
som är den främste bland folken.

Brist ut i lovsång och säg:
"Fräls, Herre, ditt folk,
de som finns kvar av Israel."

8

Se, jag skall föra dem från landet i norr
och samla dem från jordens yttersta hörn,
bland dem både blinda och halta,
både havande kvinnor och barnaföderskor.

I en stor skara skall de komma tillbaka hit.

9

Gråtande skall de komma,
men jag skall leda dem
där de går bedjande fram.
Jag skall föra dem till vattenbäckar
på en jämn väg där de inte skall stappla.
Ty jag är en fader för Israel,
och Efraim är min förstfödde son.

10

Hör Herrens ord, ni hednafolk,
och förkunna det i kustländerna i fjärran.

Säg: Han som skingrade Israel
skall också samla det
och bevara det som en herde bevarar sin hjord.

11

Ty Herren skall befria Jakob
och friköpa honom från den som är starkare än han.

12

De skall komma och jubla på Sions höjd
och strömma likt en flod till Herrens goda,
till säd, vin och olja
och till unga får och oxar.
Deras själ skall vara som en vattenrik trädgård,
och de skall inte sörja mer.

13

Då skall unga kvinnor dansa och vara glada,
unga och gamla skall glädja sig tillsammans.
Jag skall förvandla deras sorg till glädje
och trösta dem och glädja dem efter deras bedrövelse.

14

Prästerna skall jag mätta med utsökta rätter
och mitt folk skall mättas av mitt goda,
säger Herren.

Guds barmhärtighet mot Israel

15

Så säger Herren:
Ett rop hörs i Rama,
klagan och bitter gråt.

Det är Rakel som gråter över sina barn,
hon vill inte låta trösta sig,
eftersom hennes barn inte mer finns till.

16

Men så säger Herren:

Sluta med din högljudda gråt,
låt inte dina ögon fälla tårar.

Ty ditt verk skall få sin lön, säger Herren,
och de skall vända tillbaka från sina fienders land.

17

Det finns hopp för din framtid,
säger Herren.

Dina barn skall vända tillbaka till sitt land.

18

Jag har hört hur Efraim klagar:

"Du har tuktat mig,
jag har blivit tuktad som en otämd kalv.
Omvänd mig, så blir jag omvänd!

Ty du är Herren, min Gud.

19

Ty sedan jag har vänt om
känner jag ånger,
och sedan jag har besinnat mig
slår jag mig på höften.^[a]

Jag både blygs och skäms
då jag nu bär min ungdoms förnedring."

20

Är inte Efraim en dyrbar son för mig,
är han inte mitt älsklingsbarn?

Ju mer jag går till rätta med honom,

desto mer tänker jag på honom.

Därför ömmar mitt hjärta för honom.

Jag måste förbarma mig över honom,

säger Herren.

21

Sätt upp vägmärken åt dig,

skaffa dig vägvisare!

Ge akt på vägen,

på stigen där du vandrade.

Vänd tillbaka, du jungfru Israel,

vänd tillbaka till dessa dina städer.

22

Hur länge skall du irra hit och dit,

du trolösa dotter?

Herren vill skapa något nytt på jorden:

En kvinna skall omsluta en mäktig man.

23

Så säger Herren Sebaot, Israels Gud:

När jag på nytt har gjort slut på fångenskapen för Juda land och dess städer,

skall man ännu en gång säga detta ord:

" Herren välsigne dig, du rättfärdighetens boning,

du heliga berg."

24

Och Juda folk med alla sina städer skall bo där tillsammans,

jordbrukare såväl som vandrande herdar.

25

Ty jag skall stärka trötta själar,

och alla utsvultna själar skall jag mätta.

26 Vid detta vaknade jag och såg mig om, och min sömn hade varit ljuvlig.

27 Se, dagar skall komma, säger Herren, då jag skall beså Israels land och Juda land med säd av människor och med säd av djur. 28 Och liksom jag har vakat över dem för att rycka upp, bryta ner, fördärva, förgöra och skada, skall jag nu vaka över dem för att bygga upp och plantera, säger Herren. 29 På den tiden skall man inte mer säga:

"Fäderna har ätit sura druvor och barnens tänder blir ömma av dem."

30 Nej, var och en skall dö genom sin egen missgärning. Den som äter sura druvor får själv ömma tänder.

Det nya förbundet

31

Se, dagar skall komma, säger Herren,
då jag skall sluta ett nytt förbund
med Israels hus och med Juda hus,

32

inte ett sådant förbund som jag slöt med deras fäder
den dag då jag tog dem vid handen
och förde dem ut ur Egyptens land –
det förbund med mig som de bröt
fastän jag var deras rätte herre –
säger Herren.

33

Nej, detta är det förbund
som jag efter denna tid skall sluta med Israels hus,
säger Herren:

Jag skall lägga min lag i deras inre
och skriva den i deras hjärtan.

Jag skall vara deras Gud
och de skall vara mitt folk.

34

Då skall de inte mer behöva undervisa varandra,
ingen sin broder och säga:

"Lär känna Herren!"

Ty alla skall känna mig

från den minste bland dem till den störste,
säger Herren.

Ty jag skall förlåta deras missgärningar
och deras synder skall jag inte mer komma ihåg.

35

Så säger Herren,

han som har satt solen till att lysa om dagen
och månen och stjärnorna till att lysa om natten, i ordnad gång,
han som rör upp havet så att dess böljor brusar,
Herren Sebaot är hans namn:

36

Om denna ordning inte längre består inför mig,
säger Herren,

först då skall Israels släkte upphöra att vara ett folk
inför mig för alltid.

37

Så säger Herren:

Om himlen därovan kan mätas
och jordens grundvalar där nere kan utforskas,
först då skall jag förkasta hela Israels släkte
för allt vad de har gjort,
säger Herren.

38 Se, dagar skall komma, säger Herren, då staden skall bli uppbyggd åt Herren, från Hananeltornet till Hörnporten. 39 Och mätsnöret skall vidare dras rätt fram mot Garebshöjden och skall sedan vändas mot Goa. 40 Hela dalen där man lagt lik och aska och alla fälten ner till Kidrondalen och till hörnet vid Hästporten österut skall vara helgade åt Herren. Aldrig mer skall staden raseras eller förstöras.

Jeremia 32

Jeremia köper en åker medan staden är belägrad

1 Detta är det ord som kom från Herren till Jeremia i Sidkias, Juda kungs, tionde regeringsår, vilket var Nebukadressars artonde regeringsår.^[a]

2 Vid den tiden belägrade den babyloniske kungens här Jerusalem, och profeten Jeremia var instängd på vaktgården som var i Juda kungs hus, 3 där Sidkia, Juda kung, hade låtit spärra in honom och sagt: "Hur vågar du profetera och säga: Så säger Herren: Se, jag skall ge denna stad i den babyloniske kungens hand och han skall inta den. 4 Och Sidkia, Juda kung, skall inte undkomma kaldeerna utan han skall överlämnas i den babyloniske kungens våld, så att han tvingas tala med honom ansikte mot ansikte och stå inför honom öga mot öga. 5 Han skall föra Sidkia till Babel och där skall han få stanna till dess att jag tar mig an honom, säger Herren. Och när ni strider mot kaldeerna, skall ni inte ha någon framgång."

6 Jeremia sade: " Herrens ord kom till mig. Han sade: 7 Se, Hanamel, din farbror Sallums son, skall komma till dig och säga: Köp min åker i Anatot, för du har inlösningsrätt att köpa den." 8 Och Hanamel, min farbrors son, kom till mig på vaktgården, som Herren hade sagt, och sade till mig: "Köp min åker i Anatot i Benjamins land, för du har arvsrätt och inlösningsrätt till den. Köp den därför åt dig." Då förstod jag att det var Herrens ord, 9 och jag köpte åkern i Anatot av Hanamel, min

farbrors son, och vägde upp pengarna åt honom, sjutton siklar silver. 10 Jag skrev ett köpebrev och försåg det med sigill, tillkallade vittnen och vägde upp pengarna på en våg. 11 Och jag tog köpebrevet, både det förseglade brevet med avtalet och de särskilda bestämmelserna samt det öppna brevet. 12 Jag gav köpebrevet åt Baruk, son till Neria, son till Mahaseja, i närvaro av min släkting Hanamel och de vittnen som hade skrivit under köpebrevet och alla andra judar som fanns på vaktgården. 13 Och jag befallde Baruk i deras närvaro och sade: 14 "Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Tag dessa brev, både detta förseglade köpebrev och detta öppna brev, och lägg dem i ett lerkärl, så att de kan bevaras under lång tid. 15 Ty så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Än en gång skall man köpa hus och åkrar och vingårdar i detta land."

Profetens bön

16 Sedan jag hade givit köpebrevet åt Baruk, Nerias son, bad jag till Herren och sade: 17 "O, Herre, Herre, se, du har gjort himmel och jord genom din stora kraft och din uträckta arm. För dig är ingenting omöjligt. 18 Du visar nåd mot tusenden och vedergäller fädernas missgärning på deras barn efter dem, du store och väldige Gud: Herren Sebaot är hans namn. 19 Du är stor i råd och mäktig i gärningar. Dina ögon vakar över människornas alla vägar, så att du ger åt var och en efter hans vägar, efter frukten av hans gärningar. 20 Du gjorde tecken och under i Egyptens land och gör så än i dag, både med Israel och med andra människor, och du har gjort dig ett namn som är detsamma än i dag. 21 Du förde ditt folk Israel ut ur Egyptens land med tecken och under, med stark hand och uträckt arm och genom stor skräck. 22 Och du gav dem detta land som du med ed hade lovat deras fäder att ge dem, ett land som flödar av mjölk och honung. 23 De kom och tog det i besittning, men de lyssnade inte till din röst och vandrade inte efter din lag. De gjorde ingenting av allt det du hade befallt dem att göra. Därför lät du all denna olycka drabba dem.

24 Se hur belägringsvallarna redan går så långt fram mot staden att man kan inta den, och genom svärd, hungersnöd och pest är staden given i de kaldeiska belägrarnas hand. Vad du har talat har nu skett, du kan själv se det. 25 Men fastän staden är given i kaldeernas hand, säger du, Herre, Herre, till mig: Köp dig åkern för pengar och tag vittnen på det!"

Herrens svar

26 Då kom Herrens ord till Jeremia. Han sade: 27 "Se, jag är Herren, allt köotts Gud. Skulle något vara omöjligt för mig? 28 Därför säger Herren så: Jag ger denna stad i kaldeernas och den babyloniske kungen Nebukadressars hand, och han skall inta den. 29 Kaldeerna som belägrar staden skall komma och tända eld på den och bränna upp den tillsammans med de hus där man har tänt rökelse på taken åt Baal och väckt min vrede genom att utgjuta drickoffer åt andra gudar. 30 Ty ända från sin ungdom har Israels barn och Juda barn endast gjort det som är ont i mina ögon. Ja, Israels barn har inte gjort annat än väckt min vrede med sina händers verk, säger Herren. 31 Ty ända från den dag då denna stad byggdes och till nu har den varit orsak till vrede och förbittring för mig. Därför måste jag förkasta den från mitt ansikte 32 för all den ondska som Israels barn och Juda barn med sina kungar, furstar, präster och profeter, liksom Juda män och Jerusalems invånare har gjort för att väcka min vrede. 33 De vände ryggen till mig och inte ansiktet, och fastän de gång på gång blev undervisade ville de inte höra och ta emot tillrättavisning. 34 De satte upp sina vidriga avgudar i det hus som är uppkallat efter mitt namn och orenade det. 35 Och baalshöjderna i Hinnoms sons dal byggde de upp för att offra sina söner och döttrar åt Molok, fastän jag aldrig hade befallt dem att göra något så avskyvärt eller ens tänkt mig något sådant. Så lockade de även Juda till synd.

36 Därför säger nu Herren, Israels Gud, om denna stad, som ni säger är given i den babyloniske kungens hand genom svärd, hunger och pest: 37 Se, jag skall samla ihop dem ur alla de länder dit jag i min harm,

vrede och stora förbittring har fördrivit dem, och jag skall föra dem tillbaka till denna plats och låta dem bo här i trygghet. 38 Och de skall vara mitt folk och jag skall vara deras Gud. 39 Jag skall ge dem alla ett och samma hjärta och lära dem en och samma väg så att de alltid fruktar mig, för att det skall gå väl för dem och deras barn efter dem. 40 Jag skall sluta ett evigt förbund med dem så att jag inte vänder mig ifrån dem och upphör att göra dem gott, och jag skall lägga fruktan för mig i deras hjärtan så att de inte viker av från mig. 41 Jag skall glädja mig över dem och göra dem gott och jag skall plantera dem i detta land med trofasthet, av hela mitt hjärta och hela min själ.

42 Ty så säger Herren: Liksom jag har låtit all denna stora olycka komma över detta folk, så skall jag också låta komma över dem allt det goda som jag har lovat dem. 43 Man skall köpa åkrar i detta land som ni säger är en ödemark utan människor och djur, och givet i kaldeernas hand. 44 Åkrar skall man köpa för pengar och man skall skriva och försegla köpebrev och tillkalla vittnen i Benjamins land, i Jerusalems omgivningar och i Juda städer, liksom i Bergsbygdens, Låglandets och Negevs städer, ty jag skall göra slut på deras fångenskap, säger Herren."

2 Petrusbrevet 2

Falska lärare träder fram

2 Men det fanns också falska profeter bland folket,^[a] liksom det bland er kommer att finnas falska lärare som smyger in förödande läror. De skall till och med förneka den Herre som har friköpt dem och drar så plötsligt fördärv över sig. 2 Många skall följa dem i deras utsvävningar, och för deras skull kommer sanningens väg att smädas. 3 I sin girighet kommer de att med falska argument sko sig på er. Men domen över dem är sedan länge verksam, och deras undergång sover inte.

4 Ty Gud skonade inte de änglar som hade syndat utan kastade dem i avgrunden^[b] och överlämnade dem åt mörker och kedjor,^[c] för att de skulle hållas i förvar till domen. 5 Han skonade inte heller den gamla världen men bevarade Noa, rättfärdighetens förkunnare, tillsammans med sju andra, när han lät floden stiga över de ogudaktigas värld. 6 Städerna Sodom och Gomorra dömde han till undergång. Han lade dem i aska och gav så ett exempel på vad som skulle hända de ogudaktiga. 7 Men han frälste den rättfärdige Lot, som plågades av de ogudaktigas utsvävande liv. 8 – Den rättfärdige mannen bodde nämligen bland dem, och dag efter dag plågades han i sin rättfärdiga själ av att se och höra det onda som de gjorde. – 9 Herren vet alltså att frälsa de gudfruktiga ur frestelsen och att hålla de orättfärdiga i förvar och straffa dem fram till domens dag, 10 särskilt dem som i orent begär följer sin köttsliga natur och föraktar Herren.^[d] Fräcka och självsäkra skyggar de inte för att smäda höga makter, 11 under det att änglar, som står högre i fråga om makt och styrka, inte uttalar någon smädande dom mot dem inför Herren.

12 Dessa människor är som oförnuftiga djur, av naturen födda till att fånga och döda. De smädar vad de inte känner till och kommer att gå under genom sitt förfall. Som djur skall de också gå under. 13 Det är den rätta lönen för deras laglöshet, onda som de är. De njuter av att festa mitt på ljusa dagen. De är smutsfläckar och skamfläckar, där de vid sina kärleksmåltider^[e] festar och frossar tillsammans med er. 14 De har ögon fulla av otukt och kan inte få nog av synd. De lockar till sig obefästa själar och har hjärtan som är övade i att roffa åt sig, dessa förbannelsens barn. 15 De har lämnat den raka vägen och förts vilse och följt samma väg som Bileam, Beors son, som älskade den lön han skulle få för sin orättfärdighet. 16 Men han blev tillrättavisad för sitt brott. En stum åsna talade med människoröst och förhindrade profetens vanvett.

17 Dessa människor är källor utan vatten och moln som jagas av stormvinden. Det djupa mörkret är förvarat åt dem. 18 De talar stora

och tomma ord, och i sina köttsliga begär lockar de med utsvävningar till sig människor som med knapp nöd har kommit undan sådana som lever i villfarelse. 19 De lovar dem frihet men är själva slavar under fördärvet, ty det man besegras av är man slav under. 20 Ty när de har lärt känna vår Herre och Frälsare Yeshua Kristus och undkommit världens smitta, men sedan åter blir snärjda och besegrade av den, då har det sista blivit värre för dem än det första. 21 Det hade varit bättre om de aldrig hade lärt känna rättfärdighetens väg, än att lära känna den och vända sig bort från det heliga budskap som överlämnats till dem. 22 Det har gått med dem som det så sant heter i ordspråket: En hund vänder om till sina spyor, [f] och ett rentvättat svin vältrar sig i smutsen.

21 oktober

St. Margaret Clitherow: "Jag dör för kärleken till Herren Yeshua." (När hon av Kyrkans förföljare ombads bekänna sina "brott" att gömma präster.)

Jeremia 33

Löften om återupprättelse

33 Herrens ord kom till Jeremia för andra gången medan han ännu var inspärrad på vaktgården. Han sade: 2 Så säger Herren, han som utför sitt verk, Herren som formar och verkställer det, Herren är hans namn:

3 Ropa till mig, så vill jag svara dig och låta dig höra om stora och ofattbara ting som du inte känner till. 4 Ty så säger Herren, Israels Gud, om husen i denna stad och om Juda kungars hus, som nu rivs för belägringsvallarna och svärden: 5 Man har kommit hit in för att strida mot kaldeerna, och man skall fylla husen med döda kroppar av människor som jag slår i min vrede och i min förbittring. Ty på grund av dessa människors ondska måste jag dölja mitt ansikte för denna stad.

6 Se, jag skall hela dess sår och skaffa läkedom och bota dem, och jag skall låta dem se frid och trofasthet i överflöd. 7 Jag skall göra slut på fångenskapen för Juda och Israel och bygga upp dem som de var tidigare. 8 Jag skall rena dem från all den missgärning de har begått mot mig och förlåta dem alla deras missgärningar, genom vilka de har syndat mot mig och avfallit från mig. 9 Staden skall bli mig till berömmelse, glädje, pris och ära inför alla jordens hednafolk, när de får höra allt det goda jag gör för dem, och de skall förskräckas och darra när de ser allt det goda och all den välgång jag ger den.

10 Så säger Herren: Än en gång skall man på denna plats som ni säger vara öde, utan vare sig människor eller djur, här i Juda städer och på Jerusalems gator som är tomma på både människor, invånare och djur, 11 ja, här skall man åter höra rop av fröjd och rop av glädje, rop för brudgum och rop för brud, och röster av dem som säger: "Tacka Herren Sebaot, ty Herren är god och hans nåd varar i evighet", och från människor som bär fram gemenskapsoffer i Herrens hus. Ty jag skall åter göra slut på landets fångenskap så att det blir som det var tidigare, säger Herren.

12 Så säger Herren Sebaot: På denna plats som nu är öde, utan vare sig människor eller djur, ja, också i alla andra städer som hör hit, skall det på nytt finnas betesmarker där herdar låter sina hjordar lägga sig att vila. 13 I Bergsbygdens, Låglandets och Negevs städer, i Benjamins land, i Jerusalems omgivningar och i andra Juda städer skall än en gång hjordar gå förbi herdar som räknar dem, säger Herren.

Löftet om den rättfärdige telningen av Davids släkt

14 Se, dagar skall komma, säger Herren, då jag skall uppfylla det löfte som jag har talat om Israels hus och Juda hus.

15

I de dagarna och på den tiden

skall jag låta en rättfärdig telning växa upp åt David.

Han skall skaffa rätt och rättfärdighet på jorden.

16

I de dagarna skall Juda bli frälst

och Jerusalem bo i trygghet.

Man skall kalla det så:

Herren vår rättfärdighet.

17 Ty så säger Herren: David skall aldrig sakna någon som sitter på tronen i Israels hus 18 och de levitiska prästerna skall inte sakna någon som varje dag inför mig bär fram brännoffer och förbränner matoffer och offerar slaktoffer."

19 Herrens ord kom till Jeremia. Han sade: 20 Så säger Herren: Om ni kan bryta mitt förbund med dagen och mitt förbund med natten, så att det inte blir dag och natt i rätt tid, 21 då skall också mitt förbund brytas med min tjänare David, så att han inte får någon son som regerar på hans tron, likaså mitt förbund med de levitiska prästerna som är mina tjänare. 22 Lika oräknelig som himlens härskara är och lika omätbar som sanden är i havet, lika talrik skall jag låta min tjänare Davids efterkommande bli, och lika många leviterna som står i min tjänst.

23 Herrens ord kom till Jeremia. Han sade: 24 Har du inte märkt vad detta folk säger: "De båda släkter som Herren utvalde, dem har han förkastat." De föraktar mitt folk och anser dem inte längre vara ett folk.

25 Så säger Herren: Om mitt förbund med dag och natt inte består och om jag inte har bestämt en fast ordning för himmel och jord, 26 då skall

jag också förkasta Jakobs och min tjänare Davids efterkommande, så att jag inte tar någon av hans avkomlingar till att råda över Abrahams, Isaks och Jakobs efterkommande. Ty jag skall åter göra slut på deras fångenskap och förbarma mig över dem.

Jeremia 34

Varning till Sidkia

1 Detta ord kom till Jeremia från Herren när Nebukadressar, kungen i Babel, med hela sin här och med alla de riken på jorden som lydde under hans välde och med alla folk angrep Jerusalem och alla dess lydstäder. Han sade: 2 Så säger Herren, Israels Gud: Gå till Sidkia, Juda kung, och säg till honom: Så säger Herren: Se, jag ger denna stad i den babyloniske kungens hand och han skall bränna upp den i eld. 3 Själv skall du inte kunna komma undan hans hand, utan du skall gripas och lämnas i hans hand och stå inför kungen i Babel, öga mot öga. Han skall tala med dig ansikte mot ansikte, och du skall komma till Babel.

4 Men hör Herrens ord, du Sidkia, Juda kung: Så säger Herren om dig: Du skall inte dö genom svärd. 5 I frid skall du dö. Och liksom man har tänt rökelse till dina fäders ära, till de kungar som har varit före dig, så skall man också tända rökelse till din ära och ropa: "Ack, ve, herre!" och hålla dödsklagan över dig Ty detta har jag talat, säger Herren.

6 Profeten Jeremia sade allt detta till Sidkia, Juda kung, i Jerusalem, 7 medan den babyloniske kungens här belägrade Jerusalem och de städer som ännu återstod i Juda, Lakish och Aseka. De var de enda av Juda städer som fortfarande fanns kvar och var befästa.

Brott mot avtalet om att frige slavar

8 Detta är det ord som kom till Jeremia från Herren, sedan kung Sidkia hade slutit ett förbund med allt folket i Jerusalem att de bland sig skulle

utropa frihet, 9 så att var och en skulle frige sin hebreiske slav och sin hebreiska slavinna, detta för att ingen skulle ha sin judiske broder till slav. 10 Alla furstarna och allt folket lydde detta, de som hade gått med i förbundet, att var och en skulle ge sin slav och sin slavinna fria och inte mer ha dem som slavar. De rättade sig efter detta och frigav dem.

11 Men efteråt ändrade de sig och tog tillbaka de slavar och slavnor som de hade frigivit och tvingade dem på nytt att bli slavar och slavnor.

12 Då kom Herrens ord till Jeremia. Han sade: 13 Så säger Herren, Israels Gud: Jag slöt ett förbund med era fäder när jag förde dem ut ur Egyptens land, ut ur träldomshuset. Jag sade: 14 "När det har gått sju år skall var och en av er frige sin hebreiske broder, som har sålt sig åt dig och tjänat dig i sex år. Du skall då släppa honom fri ur din tjänst." Men era fäder lyssnade inte på mig och vände inte sina öron till mig. 15 Ni har nyligen vänt om och gjort det som är rätt i mina ögon, då ni utropade frihet, var och en för sin broder. Ni har slutit ett förbund om detta inför mig i det hus som är uppkallat efter mitt namn. 16 Men ni har ändrat er och vanhelgat mitt namn. Var och en har tagit tillbaka sin slav och sin slavinna som ni hade släppt fria enligt deras önskan. Nu har ni tvingat dem att bli era slavar och slavnor igen.

17 Därför säger Herren så: Ni har inte hört på mig och utropat frihet var och en för sin broder och sin nästa. Så utropar då jag, säger Herren, frihet för er att utlämnas åt svärd, pest och hungersnöd. Jag skall göra er till ett avskräckande exempel för alla riken på jorden. 18 Jag skall utlämna de män som har överträtt mitt förbund och inte hållit orden i det förbund de slöt inför mig, när de delade kalven i två stycken och gick mellan dem. 19 Juda furstar och Jerusalems furstar, hovmännen och prästerna och allt folket i landet som gick mellan styckena av kalven, 20 dem skall jag utlämna åt deras fiender, till de män som vill döda dem. Och deras döda kroppar skall bli till föda åt himlens fåglar och markens djur. 21 Jag skall utlämna Sidkia, Juda kung, och hans furstar i deras fienders hand, till de män som vill döda dem, och till den

babyloniske kungens här som nu har dragit bort ifrån er. 22 Se, jag skall befalla dem, säger Herren, att de vänder tillbaka till denna stad. De skall belägra den, inta den och bränna ner den. Jag skall göra Juda städer till en ödemark där ingen bor.

2 Petrusbrevet 3

Kristi återkomst

1 Detta är redan det andra brevet som jag skriver till er, mina älskade. I båda har jag genom mina påminnelser velat väcka ert rena sinne, 2 så att ni tänker på vad som har blivit förutsagt av de heliga profeterna[a] och på budskapet från Herren och Frälsaren som ni hört era apostlar förkunna. 3 Framför allt skall ni veta, att i de sista dagarna kommer det människor som drivs av sina begär och som förtalar och hånar er 4 och frågar: "Hur går det med löftet om hans återkomst? Ända sedan våra fäder dog förblir ju allting precis som det har varit från världens begynnelse." 5 De som påstår detta bortser från att det för länge sedan fanns himlar och en jord som uppstod ur vatten och genom vatten, i kraft av Guds ord. 6 I vatten och i kraft av Guds ord dränktes den dåtida världen och gick under. 7 Men de himlar och den jord som nu finns har i kraft av samma ord blivit sparade åt eld och förvaras till den dag då de ogudaktiga skall dömas och bli fördömda.

8 Men glöm inte detta, mina älskade, att en dag för Herren är som tusen år och tusen år som en dag. 9 Herren dröjer inte med att uppfylla sitt löfte, så som en del menar. Nej, han har tålmod med er, eftersom han inte vill att någon skall gå förlorad utan att alla skall få tid att omvända sig. 10 Men Herrens dag kommer som en tjuv, och då skall himlarna försvinna under våldsamt dån och himlakroppar upplösas av hetta och jorden och de verk som är på den inte mer finnas till.[b] 11 Då nu allt detta går mot sin upplösning, hur heligt och gudfruktigt skall ni då inte leva, 12 medan ni väntar på Guds dag och påskyndar dess ankomst –

den dag som får himlar att upplösas i eld och himlakroppar att smälta av hetta. 13 Men nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor, väntar vi på efter hans löfte.

Slutförmaningar

14 Därför, mina älskade, eftersom ni väntar på detta, gör allt ni kan för att leva i frid, rena och oförvitliga inför honom 15 och räkna med att vår Herres tålmod tjänar till er frälsning. Så har också vår älskade broder Paulus skrivit till er enligt den vishet som han fått, 16 och så gör han i alla sina brev, när han talar om detta. I dessa brev finns en del som är svårt att förstå och som okunniga och obefästa människor förvränger till sitt eget fördärv – något som också sker med de övriga Skrifterna. [C]

17 Därför, mina älskade, då ni redan vet detta, var på er vakt, så att ni inte dras med i de laglösas villfarelse och förlorar ert fäste. 18 Väx i stället till i nåd och kunskap om vår Herre och Frälsare Yeshua Kristus. Hans är äran nu och till evighetens dag, amen.

22 oktober

St. Maria Mazzarello: "Bestäm dig för att bli ett helgon".

Jeremia 36–36

Rekabiternas trohet och judafolkets trolöshet

1 Detta är det ord som kom till Jeremia från Herren i Jojakims, Josias sons, Juda kungs, tid. Han sade: 2 "Gå till rekabiternas släkt och tala med

dem och för dem in i en av kamrarna till Herrens hus och ge dem vin att dricka."

3 Då tog jag med mig Jaasanja, son till Jeremia, son till Habassinja, samt hans bröder, alla hans söner och rekabaternas övriga släkt 4 och förde dem till Herrens hus, in i den kammare som tillhörde sönerna till gudsmannen Hanan, Jigdaljas son. Den kammaren ligger bredvid furstarnas, ovanför dörrvaktaren Maasejas, Sallums sons, kammare. 5 Och jag satte fram kannor fulla av vin och bägare för rekabiterna och bjöd dem vin att dricka.

6 Men de svarade: "Vi dricker inte vin, för vår far Jonadab, Rekabs son, har befallt oss: Ni och era barn skall aldrig dricka vin. 7 Ni skall inte bygga hus, inte så säd eller plantera vingårdar och inte heller äga sådana, utan ni skall bo i tält i all er tid, för att ni länge skall leva i det land där ni bor som främlingar. 8 Vi lyder allt vad vår fader Jonadab, Rekabs son, har befallt och därför dricker vi aldrig vin, varken vi eller våra hustrur, våra söner eller våra döttrar. 9 Och vi bygger inte heller hus att bo i och vi äger inte vingårdar, åkrar eller säd. 10 Vi har bott i tält och har rättat oss efter och gjort allt vad vår fader Jonadab har befallt oss. 11 Men när Nebukadressar, kungen i Babel, drog upp mot landet sade vi: Låt oss flytta till Jerusalem för att komma undan kaldeernas och arameernas här. Och så bosatte vi oss i Jerusalem."

12 Herrens ord kom till Jeremia. Han sade: 13 "Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Gå och säg till Juda män och till Jerusalems invånare: Skall ni inte ta emot tillrättavisning och lyssna till mina ord? säger Herren. 14 Det bud som Jonadab, Rekabs son, gav sina barn att de inte skulle dricka vin har de hållit och än i dag dricker de inte vin, eftersom de lyder sin faders befallning. Men själv har jag gång på gång talat till er och ni har inte lyssnat till mig. 15 Gång på gång har jag sänt till er mina tjänare profeterna och låtit säga: Vänd om var och en från sin onda väg, bättra ert sätt att leva och följ inte efter andra gudar, så att ni tjänar dem. Då skall ni få bo i det land som jag har givit er och era fäder. Men ni slog dövörat till och lyssnade inte på mig.

16 Eftersom detta folk inte har gjort som jag har sagt, så som Jonadabs, Rekabs sons, efterkommande har följt den befallning som deras fader gav dem, 17 därför säger Herren, härskarornas Gud, Israels Gud, så: Se, över Juda och alla Jerusalems invånare skall jag låta all den olycka komma som jag har uttalat över dem, därför att de inte lyssnade när jag talade till dem och inte svarade när jag kallade på dem."

18 Till rekabiterna sade Jeremia: "Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Därför att ni har följt er fader Jonadabs befallning och hållit alla hans

befallningar och på allt sätt gjort som han har befallt er, 19 därför säger Herren Sebaot, Israels Gud, så: Jonadab, Rekabs son, kommer alltid att ha en avkomling i tjänst inför mitt ansikte."

Jeremias profetior upptecknas

1 I Jojakims, Josias sons, Juda kungs, fjärde regeringsår[#]

År 605 f. Kr. kom detta ord till Jeremia från Herren. Han sade:

2 "Tag en bokrulle och skriv i den upp alla de ord som jag har talat till dig angående Israel och Juda och alla hednafolk, från den dag då jag talade till dig i Josias tid ända till i dag. 3 Kanske skall Juda hus vända om var och en från sin onda väg, när de hör om all den olycka som jag tänker låta komma över dem. Då skall jag förlåta dem deras missgärning och deras synd."

4 Då kallade Jeremia till sig Baruk, Nerias son, och efter Jeremias diktamen skrev Baruk i en bokrulle upp alla de ord som Herren hade talat till honom. 5 Och Jeremia gav Baruk denna befallning. Han sade: "Jag är förhindrad, så jag kan inte bege mig till Herrens hus. 6 Men gå du dit och läs på fastedagen upp Herrens ord för folket i Herrens hus från rullen som du skrev efter min diktamen. Också för hela Juda, som har kommit från sina städer, skall du läsa upp det. 7 Kanske skall de då bönfälla inför Herren och vända om var och en från sin onda väg. Ty stor är den vrede och den förbittring som Herren har uttalat över detta folk."

8 Baruk, Nerias son, gjorde allt som profeten Jeremia hade befallt honom. I Herrens hus läste han ur bokrullen upp Herrens ord. 9 I Jojakims, Josias sons, Juda kungs, femte regeringsår, i nionde månaden,[#] (December år 604 f. Kr. utlystes nämligen en fasta inför Herren för allt folket i Jerusalem och för alla dem som hade kommit till Jerusalem från Juda städer.)

10 Då läste Baruk upp Jeremias ord ur bokrullen. Han läste upp dem inför hela folket i Herrens hus, i skrivaren Gemarjas, Safans sons, kammare på den övre förgården vid ingången till nya porten på Herrens hus.

Kung Jojakim bränner upp bokrullen

11 När Mika, son till Gemarja, son till Safan, hade hört alla Herrens ord läsas upp ur bokrullen 12 gick han ner till kungens hus och in i skrivarens kammare. Där satt alla furstarna: skrivaren Elisama, Delaja,

Semajas son, Elnatan, Akbors son, Gemarja, Safans son, Sidkia, Hananjas son, och alla de andra furstarna. 13 Mika berättade för dem allt vad han hade hört Baruk läsa upp ur bokrullen för folket.

14 Då sände alla furstarna i väg Jehudi, son till Netanja, son till Selemja, Kushis son, med bud till Baruk och lät säga: "Tag med dig den rulle som du har läst ur inför folket och kom hit." Och Baruk, Nerias son, tog rullen med sig och kom till dem. 15 Då sade de till honom: "Sätt dig ner och läs den för oss." Och Baruk läste för dem. 16 När de hörde allt som stod där, såg de förskräckt på varandra och sade till Baruk: "Vi måste tala om för kungen allt som står här." 17 Och de frågade Baruk: "Berätta för oss: Hur skrev du ner allt detta? Var det efter hans diktamen?" 18 Baruk svarade dem: "Han dikterade allt detta för mig, och jag skrev ner det i bokrullen med bläck." 19 Då sade furstarna till Baruk: "Gå och göm dig tillsammans med Jeremia och låt ingen få veta var ni är."

20 De lämnade rullen i skrivaren Elisamas kammare och gick in till kungen på förgården och berättade allt för honom.

21 Då sände kungen Jehudi att hämta rullen och han hämtade den från skrivaren Elisamas kammare. Sedan läste Jehudi upp den för kungen och för alla furstarna som stod omkring honom. 22 Kungen satt då i vinterpalatset, eftersom det var i den nionde månaden. Det brann i kolpannan som stod framför honom, 23 och så ofta Jehudi hade läst tre eller fyra spalter skar kungen av rullen med pennkniven och kastade stycket på elden i kolpannan, ända till dess att hela rullen hade brunnit upp i elden som var i kolpannan. 24 Varken kungen själv eller någon av hans tjänare blev förskräckt eller rev sönder sina kläder när de hörde alla dessa ord. 25 Elnatan, Delaja och Gemarja bad kungen enträget att inte bränna upp rullen, men han lyssnade inte på dem. 26 Och kungen befallde Jerameel, kungasonen, och Seraja, Asriels son, och Selemja, Abdeels son, att de skulle gripa sekreteraren Baruk och profeten Jeremia. Men Herren hade gömt undan dem.

Den nya profetrullen

27 Sedan kungen hade bränt upp rullen med det som Baruk hade skrivit i den efter Jeremias diktamen, kom Herrens ord till Jeremia. Han sade: 28 "Tag dig en annan rulle och skriv i den allt som stod i den förra rullen, den som Jojakim, Juda kung, brände upp. 29 Men om Jojakim, Juda kung, skall du säga: Så säger Herren: Du har bränt upp denna rulle och sagt: Varför har du skrivit i den att kungen i Babel skall komma och

fördärva detta land och göra slut på både människor och djur? 30 Därför säger Herren så om Jojakim, Juda kung: Ingen arvinge till honom skall sitta på Davids tron, och hans döda kropp skall kastas bort och utsättas för dagens hetta och nattens kyla. 31 Jag skall straffa honom, hans efterkommande och hans tjänare för deras missgärning, och jag skall låta komma över dem och över Jerusalems invånare och över Juda män all den olycka som jag har uttalat över dem, eftersom de inte velat höra." 32 Då tog Jeremia en annan rulle och gav den åt sekreteraren Baruk, Nerias son. Och han skrev efter Jeremias diktamen ner i den allt som hade stått i den bokrulle som Jojakim, Juda kung, hade bränt upp i eld. Och till detta lades många liknande ord.

2 Tessonikerbrevet

Hälsning

1 Från Paulus, Silvanus och Timoteus till församlingen i Tessonika som lever i Gud, vår Fader, och Herren Yeshua Kristus. 2 Nåd vare med er och frid från Gud, vår Fader, och Herren Yeshua Kristus.

När Herren Yeshua kommer

3 Vi är alltid skyldiga att tacka Gud för er, bröder. Och det har vi goda skäl till, eftersom er tro växer till så starkt och den kärlek ni alla hyser till varandra blir allt större hos var och en av er. 4 Därför berömmar vi oss i Guds församlingar av er, av er uthållighet och er tro under alla de förföljelser och lidanden som ni får utstå. 5 Allt detta är ett bevis på Guds rättvisa dom, att ni skall anses värdiga Guds rike som ni lider för. 6 Gud är rättfärdig: han vedergäller dem med lidande som plågat er 7 och ger åt er som blir plågade lindring tillsammans med oss. Och det sker när Herren Yeshua kommer från himlen och uppenbarar sig med sina mäktiga änglar, 8 i flammande eld och straffar dem som inte vill veta av Gud och dem som inte lyder vår Herre Jesu evangelium. 9 Dessa skall bli straffade med evigt fördärv, bort från Herrens ansikte och hans härlighet och makt, 10 när han kommer för att förhärligas i sina heliga och väcka förundran hos alla dem som tror. Ty vårt vittnesbörd har ni trott. Så skall det ske på den dagen.

11 Och därför ber vi alltid för er, att vår Gud skall anse er värdiga sin kallelse och med kraft fullborda varje god föresats och gärning i tron, 12

så att vår Herre Jesu namn förhärligas i er och ni i honom genom vår Guds och Herren Jesu Kristi nåd.

23 oktober

St. Giovanni di Capistrano: "Yeshua sa: "Ni är världens ljus." Ett ljus lyser inte upp sig själv, istället sprider det sin i strålar och skiner runt omkring på allting som kommer inom synhåll.

Så måste det också vara med heliga och uppriktiga präster. Genom lyskraften i deras helighet måste de skänka ljus och frid till alla som ser dem."

Jeremia 37

Jeremia profeterar om Jerusalems förstörelse och fångslas

37 Sidkia, Josias son, blev kung i stället för Konja, Jojakims son, ty Nebukadressar, kungen i Babel, gjorde honom till kung i Juda land.
² Men varken han eller hans tjänare eller folket i landet lyssnade till de Herrens ord som han talade genom profeten Jeremia. ³ Ändå sände kung Sidkia i väg Jehukal, Selemjas son, och prästen Sefanja, Maasejas son, med detta bud till profeten Jeremia: "Bed för oss till Herren, vår Gud."
⁴ Jeremia gick ut och in bland folket, ty man hade ännu inte satt honom i fängelse. ⁵ Faraos här hade dragit ut från Egypten, och när kaldeerna som belägrade Jerusalem hade fått höra ryktet om dem, hade de dragit sig tillbaka från Jerusalem.

⁶ Då kom Herrens ord till profeten Jeremia. Han sade: ⁷ Så säger Herren, Israels Gud: Detta skall ni svara Juda kung, som har sänt er till mig för att fråga mig: "Se, faraos här som har dragit ut till er hjälp skall vända tillbaka till sitt land Egypten. ⁸ Sedan skall kaldeerna återvända och

belägra denna stad, inta den och bränna upp den i eld. ⁹ Så säger Herren: Bedra inte er själva genom att tänka: Kaldeerna skall helt säkert dra sig tillbaka ifrån oss. Ty de skall inte ge sig av. ¹⁰ Även om ni skulle slå kaldeernas hela här som strider mot er så att endast några sårade män blev kvar av dem, så skulle de resa sig upp var och en i sitt tält och bränna upp denna stad i eld."

¹¹ Men när kaldeernas här hade dragit sig tillbaka från Jerusalem på grund av faraos här, ¹² ville Jeremia lämna Jerusalem och bege sig till Benjamins land för att där ta i besittning sin jordlott bland folket. ¹³ När han kom till Benjaminsporten greps han av vaktens befälhavare Jiria, son till Selemja, son till Hananja, som sade: "Du vill gå över till kaldeerna." ¹⁴ Jeremia svarade: "Det är inte sant. Jag vill inte gå över till kaldeerna." Men Jiria hörde inte på honom utan grep Jeremia och förde honom till furstarna. ¹⁵ Dessa blev förbittrade på Jeremia och lät gissla honom och satte honom i förvar i skrivaren Jonatans hus som gjorts om till fängelse.

¹⁶ När Jeremia hade kommit in i fängelsehålan, ner i fångvalven, och varit där en lång tid, ¹⁷ lät kung Sidkia hämta honom, och hemma hos sig frågade kungen honom i hemlighet: "Har det kommit något ord från Herren?" Jeremia svarade: "Ja." Och han sade vidare: "Du skall överlämnas i den babyloniske kungens hand." ¹⁸ Sedan frågade Jeremia kung Sidkia: "På vad sätt har jag handlat orätt mot dig, dina tjänare och detta folk, eftersom ni har satt mig i fängelse? ¹⁹ Och var finns nu era profeter som profeterade för er: Kungen i Babel skall inte anfalla er och detta land? ²⁰ Så hör mig nu, min herre konung. Lyssna till min bön och sänd mig inte tillbaka till skrivaren Jonatans hus, för då kommer jag att dö där." ²¹ Då befallde kung Sidkia att man skulle hålla Jeremia i förvar på vaktgården, och man gav honom en kaka bröd om dagen från Bagargatan, till dess det var slut på allt brödet i staden. Och Jeremia blev kvar på vaktgården.

Jeremia 38

Jeremia kastas i en brunn

38 Sefatja, Mattans son, och Gedalja, Pashurs son, och Jukal, Selemjas son, och Pashur, Malkias son, hörde vad Jeremia sade till allt folket: ² "Så säger Herren: Den som stannar kvar i denna stad kommer att dö genom svärd eller hunger eller pest, men den som ger sig åt kaldeerna skall få

leva, ja, han skall vinna sitt liv som ett byte och få leva. ³ Ty så säger Herren: Denna stad skall överlämnas åt den babyloniske kungens här och han skall inta den."

⁴ Då sade furstarna till kungen: "Den här mannen bör dödas. Han gör ju soldaterna som lämnats kvar i staden liksom allt folket i övrigt modlösa genom att tala så till dem. Han söker inte folkets välfärd utan dess ofärd." ⁵ Kung Sidkia svarade: "Se, han är i er hand. Kungen förmår ingenting mot er." ⁶ Då tog de Jeremia och kastade honom i kungasonen Malkias brunn på vaktgården. De släppte ner Jeremia med rep. I brunnen fanns inget vatten, men dy, och Jeremia sjönk ner i dyn.

⁷ Nubiern Ebed-Melek, en hovman som befann sig i kungens hus medan kungen uppehöll sig i Benjaminsporten, fick höra att de hade sänkt ner Jeremia i brunnen. ⁸ Han lämnade kungens hus och sade till kungen:

⁹ "Min herre och konung, dessa män har handlat illa i allt vad de har gjort mot profeten Jeremia. De har kastat honom i brunnen och där kommer han snart att svälta ihjäl. Det finns ju inte längre något bröd i staden."

¹⁰ Då gav kungen denna befallning åt nubiern Ebed-Melek: "Tag med dig trettio män härifrån och drag upp profeten Jeremia innan han dör."

¹¹ Ebed-Melek tog då männen med sig och gick in i kungens hus till ett rum under skattkammaren och hämtade därifrån trasor och utslitna kläder och sänkte ner dem med rep till Jeremia i brunnen. ¹² Och nubiern Ebed-Melek sade till Jeremia: "Lägg trasorna och de utslitna kläderna under dina armar, mellan dem och repen." Jeremia gjorde så, ¹³ och med repen drog de sedan upp Jeremia ur brunnen. Men han måste stanna på vaktgården.

Sidkia söker råd hos Jeremia

¹⁴ Kung Sidkia sände bud och hämtade profeten Jeremia till sig vid tredje ingången till Herrens hus. Kungen sade till Jeremia: "Jag vill fråga dig om något. Dölj ingenting för mig." ¹⁵ Jeremia sade till Sidkia: "Om jag säger dig något, kommer du då inte att döda mig? Och om jag ger dig ett råd, så kommer du inte att lyssna på mig." ¹⁶ I hemlighet svor då kung Sidkia en ed till Jeremia och sade: "Så sant Herren lever, han som har givit oss livet: Jag skall inte låta döda dig och inte heller utlämna dig åt de män som står efter ditt liv."

¹⁷ Då sade Jeremia till Sidkia: "Så säger Herren, härskarornas Gud, Israels Gud: Om du ger dig åt den babyloniske kungens furstar skall du få leva,

och denna stad skall då inte brännas ner, utan du och ditt hus skall få leva. ¹⁸ Men om du inte ger dig åt den babyloniske kungens furstar, skall denna stad överlämnas i kaldeernas hand, och de skall bränna ner den och själv skall du inte komma undan deras händer.

¹⁹ Kung Sidkia svarade Jeremia: "Jag är rädd för de judar som har gått över till kaldeerna. Kanske skall man lämna mig i deras händer och de skall då behandla mig illa." ²⁰ Jeremia sade: "De skall inte utlämna dig. Lyssna nu till Herrens röst i det jag säger till dig, så skall det gå dig väl och du skall få leva. ²¹ Men om du vägrar att ge dig, är detta vad Herren har uppenbarat för mig: ²² Se, alla de kvinnor som är kvar i Juda kungs hus skall då föras ut till den babyloniske kungens furstar, och kvinnorna skall säga:

Dina vänner svek dig
och de fick makt över dig.
Dina fötter fastnade i dyn.
Då drog de sig undan.

²³ Alla dina hustrur och barn skall man föra ut till kaldeerna, och själv skall du inte komma undan deras händer utan gripas av den babyloniske kungen, och denna stad skall brännas ner."

²⁴ Då sade Sidkia till Jeremia: "Låt ingen få veta vad vi har talat om här, så skall du inte dö. ²⁵ Och om furstarna får höra att jag har talat med dig och de kommer till dig och säger: Låt oss få veta vad du har sagt till kungen. Dölj ingenting för oss så skall vi inte döda dig. Säg oss också vad kungen har sagt till dig – ²⁶ då skall du svara dem: Jag bönföll inför kungen att han inte skulle skicka mig tillbaka till Jonatans hus för att dö där."

²⁷ Alla furstarna kom till Jeremia och frågade honom, men han svarade dem alldeles som kungen hade befallt honom. Då teg de och gick ifrån honom, eftersom ingen hade hört vad som hade sagts. ²⁸ Men Jeremia fick stanna på vaktgården ända till den dag då Jerusalem intogs. Och han var där när Jerusalem intogs.

2 Thessalonikerbrevet 2

Laglöshetens människa

2 När det gäller vår Herre Jesu Kristi ankomst och hur vi skall samlas hos honom, ber vi er, bröder, ² att inte så plötsligt tappa fattningen och bli skrämda, vare sig av någon ande eller av något ord eller brev, som påstås komma från oss och som går ut på att Herrens dag har kommit. ³ Låt ingen bedra er på något sätt. Ty först måste avfallet komma och laglöshetens människa, ^[a] fördärvets son, öppet träda fram, ⁴ motståndaren som förhäver sig över allt som kallas gud eller heligt, så att han sätter sig i Guds tempel och säger sig vara Gud. ⁵ Kommer ni inte ihåg att jag sade er detta, när jag ännu var hos er? ⁶ Ni vet vad det är som nu håller honom tillbaka, så att han kan träda fram först när hans tid kommer. ⁷ Redan är ju laglöshetens hemlighet verksam. Han som nu håller tillbaka måste endast först röjas ur vägen. ⁸ Sedan skall den laglöse öppet träda fram. Men honom kommer Herren Yeshua att döda med sin muns anda och förgöra, när han visar sig vid sin ankomst. ⁹ Den laglöses ankomst är ett verk av Satan och sker med stor kraft, med lögnens alla tecken och under ¹⁰ och med all slags orättfärdighet som bedrar dem som går förlorade, eftersom de inte tog emot sanningen och älskade den, så att de kunde bli frälsta. ¹¹ Därför sänder Gud en kraftig villfarelse över dem så att de tror på lögnen ¹² och blir dömda, alla dessa som inte har trott på sanningen utan njutit av orättfärdigheten.

Gud har utvalt er

¹³ Men vi är skyldiga att alltid tacka Gud för er bröder, Herrens älskade, eftersom Gud från begynnelsen har utvalt er till att bli frälsta, ^[b] genom att Anden helgar er och ni tror sanningen. ¹⁴ Det är detta som Gud har kallat er till genom vårt evangelium, för att ni skall vinna vår Herre Jesu Kristi härlighet. ¹⁵ Stå alltså fasta och håll er till de lärdomar ni har fått, muntligt eller genom brev. ¹⁶ Må vår Herre Yeshua Kristus själv och Gud, vår Fader, som har älskat oss och i sin nåd gett oss evig tröst och gott hopp, ¹⁷ uppmuntra era hjärtan och styrka er till allt gott i ord och gärning.

24 oktober

St. Antonio Maria Claret: "Kristen perfektion består i tre saker: heroisk bön, heroiskt arbete och heroiskt lidande."

Jeremia 39

Jerusalems fall

39 I Sidkias, Juda kungs, nionde regeringsår, i tionde månaden kom Babels kung Nebukadressar med hela sin här till Jerusalem och belägrade det. ² I Sidkias elfte regeringsår, på nionde dagen i fjärde månaden^[a], trängde de in i staden. ³ Då kom alla den babyloniske kungens furstar och slog sig ner i Mellersta porten, nämligen Nergal-Sareser, Samgar-Nebo, Sarsekim, överste hovmannen, Nergal-Sareser, överste magern,^[b] och alla den babyloniske kungens övriga furstar.

⁴ När Sidkia, Juda kung, med allt sitt krigsfolk fick se dem, flydde de och drog om natten ut ur staden på vägen mot den kungliga trädgården, genom porten mellan de båda murarna. Han tog vägen bort mot Hedmarken. ⁵ Men kaldeernas här förföljde dem och hann upp Sidkia på Jerikos hedmarker. De tog honom och förde honom till Nebukadressar, kungen i Babel, i Ribla i Hamats land. Där avkunnade han domen över honom. ⁶ Den babyloniske kungen lät slakta Sidkias barn, i Ribla, inför hans ögon. Också alla förnäma män i Juda lät kungen i Babel slakta. ⁷ På

Sidkia själv lät han sticka ut ögonen och lät binda honom med kopparkedjor för att föra honom till Babel.

⁸ Kaldeerna brände ner kungens hus och husen som tillhörde folket, och de rev ner Jerusalems murar. ⁹ Återstoden av folket som var kvar i staden, de överlöpare som hade gått över till honom och det övriga folket förde Nebusaradan, översten för drabanterna, bort till Babel. ¹⁰ Men Nebusaradan, översten för drabanterna, lämnade i Juda land kvar en del av de fattiga, de som ingenting ägde, och gav dem samtidigt vingårdar och åkerfält.

Jeremias frigivning

¹¹ Nebukadressar, kungen i Babel, gav Nebusaradan, översten för drabanterna, denna befallning angående Jeremia: ¹² "Tag hand om honom och låt ditt öga vaka över honom och gör honom inte något ont, utan behandla honom som han själv begär av dig." ¹³ Nebusaradan, översten för drabanterna, och Nebusasban, överste hovmannen, och Nergal-Sareser, överste magern, och alla den babyloniske kungens övriga stormän ¹⁴ sände då bud och hämtade Jeremia från vaktgården och lämnade honom åt Gedalja, son till Ahikam, son till Safan, för att denne skulle föra honom hem, och han fick bo bland folket.

Herrens löfte till Ebed-Melek

¹⁵ Herrens ord kom till Jeremia, medan han var inspärrad på vaktgården. Han sade: ¹⁶ "Gå och säg till nubiern Ebed-Melek: Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Se, det jag har talat skall jag låta komma över denna stad till dess olycka och inte till dess lycka, och det skall ske inför dina ögon på den dagen. ¹⁷ Men dig skall jag rädda på den dagen, säger Herren, och du skall inte utlämnas till de män du fruktar för. ¹⁸ Ty jag skall låta dig komma undan så att du inte faller för svärd utan vinner ditt liv som ett byte, därför att du har förtröstat på mig, säger Herren."

Jeremia 40

Jeremia stannar i landet

40 Detta är det ord som kom till Jeremia från Herren, sedan Nebusaradan, översten för drabanterna, hade släppt honom fri från Rama. Denne lät nämligen hämta Jeremia, som också han var bunden

med kedjor bland alla andra fångar från Jerusalem och Juda som skulle föras bort till Babel.

² Översten för drabanterna hämtade Jeremia och sade till honom: "Herren, din Gud, uttalade olycka över denna plats, ³ och Herren har låtit den komma och har gjort som han sagt. Ni syndade ju mot Herren och hörde inte hans röst, och därför har detta drabbat er. ⁴ Men i dag löser jag dig från kedjorna som dina händer varit bundna med. Om du vill komma med mig till Babel, så kom, och jag skall låta mina ögon vaka över dig. Men om du inte vill komma med mig till Babel, så gör det inte. Se, hela landet ligger öppet för dig. Gå dit du önskar och finner för gott."

⁵ Då Jeremia ännu tvekade, tillade han: "Vänd tillbaka till Gedalja, son till Ahikam, son till Safan, som kungen i Babel har satt över Juda städer, och stanna hos honom bland folket. Eller gå dit du tycker att det är rätt att gå!" Och översten för drabanterna gav honom färdkost och gåvor och lät honom gå. ⁶ Jeremia begav sig då till Gedalja, Ahikams son, i Mispa och stannade hos honom bland folket som var kvar i landet.

Gedalja blir ståthållare i Juda

⁷ Befälhavarna på landsbygden och deras män hörde att kungen i Babel hade satt Gedalja, Ahikams son, över landet och att han hade anförtrott åt honom män, kvinnor och barn och de fattiga i landet som inte förts bort till Babel. ⁸ De kom då till Gedalja i Mispa: Ismael, Netanjas son, Johanan och Jonatan, Kareas söner, Seraja, Tanhumets son, netofatiten Ofajs söner och Jesanja, maakatitens son, och de hade med sig sina män.

⁹ Och Gedalja, son till Ahikam, son till Safan, gav dem och deras män sin ed och sade: "Frukta inte att tjäna kaldeerna. Stanna kvar i landet och tjäna kungen i Babel, så skall det gå bra för er. ¹⁰ Se, själv stannar jag kvar i Mispa för att stå till tjänst åt de kaldeer som kommer till oss. Men ni skall samla in vin och frukt och olja och lägga det i era kärl och stanna kvar i de städer som ni har tagit i besittning."

¹¹ Också alla de judar som fanns i Moab och hos Ammons barn, i Edom och andra länder, hörde att kungen i Babel hade låtit några av judarna bli kvar och att han hade satt Gedalja, son till Ahikam, son till Safan, över dem. ¹² Då vände alla dessa judar tillbaka från alla de orter dit de hade fördrivits och kom till Juda land, till Gedalja i Mispa. Och de skördade stora mängder av vin och frukt.

Gedalja mördas av Ismael

¹³ Johanan, Kareas son, och alla befälhavarna på landsbygden kom till Gedalja i Mispa ¹⁴ och sade till honom: "Du vet väl att Baalis, ammoniternas kung, har sänt hit Ismael, Netanjas son, för att döda dig?" Men Gedalja, Ahikams son, trodde dem inte. ¹⁵ Johanan, Kareas son, sade i hemlighet till Gedalja i Mispa: "Låt mig gå bort och döda Ismael, Netanjas son. Ingen skall få veta det. Varför skulle han ta ditt liv så att alla vi judar, som har samlats hos dig, skingras och det som är kvar av Juda utplånas?" ¹⁶ Men Gedalja, Ahikams son, sade till Johanan, Kareas son: "Du får inte göra detta, för det du säger om Ismael är inte sant."

2 Thessalonikerbrevet 3

Bed och arbeta

³ För övrigt, bröder, be för oss att Herrens ord snabbt utbreder sig och blir ärat, liksom hos er, ² och att vi blir räddade från fientliga och onda människor. Alla har ju inte tron. ³ Men Herren är trofast. Han skall styrka er och skydda er för den onde. ⁴ I Herren har vi det förtroendet för er att ni gör och kommer att göra det vi föreskriver er. ⁵ Må Herren leda era hjärtan in i Guds kärlek och Kristi uthållighet.

⁶ Bröder, vi uppmanar er i vår Herre Jesu Kristi namn att hålla er borta från varje broder som lever oordentligt och inte följer de lärdomar som de har fått ^a av oss. ⁷ Ni vet själva hur man bör följa vårt exempel. Vi levde inte oordentligt hos er, ⁸ vi åt inte hos någon utan att betala för oss. Nej, vi arbetade hårt natt och dag för att inte ligga någon av er till last. ⁹ Inte så att vi saknade rätt till lön, men vi ville ge er ett exempel att följa. ¹⁰ När vi var hos er, gav vi er också den föreskriften att den som inte vill arbeta inte heller skall äta. ¹¹ Men nu hör vi att en del bland er lever oordentligt. De arbetar inte utan går bara och drar. ¹² Sådana befaller och förmanar vi i Herren Yeshua Kristus att de skall arbeta och hålla sig lugna och äta sitt eget bröd. ¹³ Och ni, bröder, tröttna inte på att göra det som är gott. ¹⁴ Om någon inte rättar sig efter det vi säger i detta brev, ge noga akt på honom och ha inte något med honom att göra, så att han får skämmas. ¹⁵ Men betrakta honom inte som en fiende, utan tillrättavisa honom som en broder.

Sluthälsning

¹⁶ Må han som är fridens Herre ge er sin frid alltid och på allt sätt. Herren vare med er alla. ¹⁷ Här skriver jag, Paulus, min hälsning med egen hand. Detta är ett kännetecken i alla mina brev, så skriver jag. ¹⁸ Vår Herre Jesu Kristi nåd vare med er alla.

25 oktober

St. Basilius: "En del av kyrkans lära och budskap får vi från skriven undervisning och annat får vi från traditionen hos apostlarna, given oss i ett mysterium. När det gäller tron är båda lika viktiga."

Jeremia 41

41 Men i sjunde månaden kom Ismael, son till Netanja, son till Elisama, av kunglig börd och en av kungens stormän, med tio män till Gedalja, Ahikams son, i Mispa. När de åt tillsammans där i Mispa ² reste sig Ismael, Netanjas son, och de tio män som var med honom och dödade med svärd Gedalja, son till Ahikam, son till Safan. Ja, de dödade honom som kungen i Babel hade satt över landet. ³ Dessutom dödade Ismael alla de judar som var hos Gedalja i Mispa, liksom alla de kaldeer som fanns där och som hörde till krigsfolket.

⁴ Dagen efter mordet på Gedalja och innan någon ännu kände till detta, ⁵ kom en skara på åttio män från Sikem, Silo och Samaria. De hade rakat av sig skägget, rivit sönder sina kläder och ristat sig och hade med sig matoffer och rökelse för att bära fram det i Herrens hus. ⁶ Ismael, Netanjas son, gick ut från Mispa för att möta dem. Gråtande gick han där och när han kom fram till dem sade han till dem: "Kom med till Gedalja, Ahikams son." ⁷ Men när de hade kommit in i staden blev de

dödade av Ismael, Netanjas son, och av de män som var med honom och de kastades i brunnen . ⁸ Men bland dem fanns tio män som sade till Ismael: "Döda oss inte, för vi har förråd av vete, korn, olja och honung gömda på landsbygden." Då avstod han från att döda dem med de andra.

⁹ Den brunn där Ismael kastade kropparna av alla de män som han hade dödat förutom Gedalja, var samma brunn som kung Asa hade låtit göra av fruktan för Basha, Israels kung. Den fyllde nu Ismael, Netanjas son, med döda män. ¹⁰ Sedan förde Ismael som fångar bort allt det folk som var kvar i Mispa, kungadöttrarna och allt annat folk som hade lämnats kvar i Mispa och som Nebusaradan, översten för drabanterna, hade anförtrott åt Gedalja, Ahikams son. Ismael, Netanjas son, förde bort dem som fångar och drog bort för att ta sig över till ammoniterna.

¹¹ Men när Johanan, Kareas son, och allt befäl som var med honom fick höra om allt det onda som Ismael, Netanjas son, hade gjort, ¹² tog de alla sina män och drog ut för att strida mot Ismael, Netanjas son, och de träffade på honom vid den stora dammen i Gibeon. ¹³ Då allt det folk som Ismael hade med sig fick se Johanan, Kareas son, och allt befäl som var med honom, blev de glada och vände om. ¹⁴ Hela skaran av dem som Ismael hade fört bort som fångar från Mispa vände tillbaka och gick över till Johanan, Kareas son. ¹⁵ Men Ismael, Netanjas son, räddade sig med åtta män undan Johanan och begav sig till ammoniterna.

Flykt till Egypten

¹⁶ Johanan, Kareas son, och allt befäl som var med honom, tog med sig resten av folket, alla av Mispas invånare som han hade vunnit tillbaka från Ismael, Netanjas son, sedan denne hade dödat Gedalja, Ahikams son, soldater, kvinnor, barn och hovmän som han hade hämtat tillbaka från Gibeon. ¹⁷ De gav sig av men stannade i Kimhams härbärke nära Betlehem för att sedan dra vidare och komma till Egypten ¹⁸ undan kaldeerna. De var rädda för dem eftersom Ismael, Netanjas son, hade dödat Gedalja, Ahikams son, som kungen i Babel hade satt över landet.

Jeremia 42

Jeremia avråder från utvandring till Egypten

42 Då gick allt befäl tillsammans med Johanan, Kareas son, och Jesanja, Hosajas son, och hela folket, från de minsta till de största, ² till profeten Jeremia och sade: "Vi vädjar ödmjukt till dig: Bed för oss till Herren, din Gud, för alla oss som är kvar, för vi är bara några få kvar av många. Du ser med egna ögon att det är så med oss. ³ Må Herren, din Gud, tala om för oss vilken väg vi skall gå och vad vi skall göra."

⁴ Profeten Jeremia svarade dem: "Jag har lyssnat till er. Jag skall be till Herren, er Gud, så som ni har begärt. Vad Herren än svarar skall jag tala om för er utan att dölja något."

⁵ Då sade de till Jeremia: "Må Herren vara ett sant och trofast vittne mot oss, om vi inte i allt gör efter det ord som Herren, din Gud, sänder oss genom dig. ⁶ Det må vara gott eller ont så vill vi lyssna till Herrens, vår Guds, röst, honom som vi sänder dig till, för att det skall gå oss väl när vi lyder Herrens, vår Guds, röst."

⁷ Tio dagar senare kom Herrens ord till Jeremia. ⁸ Då kallade han till sig Johanan, Kareas son, och allt befäl som var med honom och hela folket, från den minste till den störste. ⁹ Han sade till dem: Så säger Herren, Israels Gud, som ni har sänt mig till för att jag skulle bära fram er bön inför honom. ¹⁰ Om ni stannar kvar i detta land, skall jag uppbygga och inte slå ner er, jag skall plantera och inte rycka upp er. Ty jag ångrar det onda jag har gjort mot er. ¹¹ Var inte rädda för kungen i Babel, som ni nu fruktar. Var inte rädda för honom, säger Herren, ty jag är med er för att frälsa er och rädda er ur hans hand. ¹² Jag skall låta er finna barmhärtighet, och han skall förbarma sig över er och låta er vända tillbaka till ert land.

¹³ Men om ni säger: "Vi vill inte stanna i detta land", och om ni inte lyder Herrens, er Guds, röst, ¹⁴ utan säger: "Nej, vi vill bege oss till Egyptens land där vi slipper att se krig och höra ljudet av horn och slipper att hungra efter bröd, där vill vi bo", ¹⁵ hör därför Herrens ord, ni som är kvar av Juda: Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Om ni bestämmer er för att bege er till Egypten och ni kommer dit för att bosätta er där, ¹⁶ då skall svärdet som ni fruktar för nå er där i Egyptens land, och hungersnöden som ni är rädda för skall följa er till Egypten, och där skall ni dö. ¹⁷ Ja, de människor som bestämmer sig för att bege sig till Egypten för att bosätta sig där skall alla dö genom svärd, hunger och pest, och ingen av dem skall slippa undan och överleva den olycka som jag skall låta komma över dem.

¹⁸ Ty så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Liksom min vrede och min förbittring utgöts över Jerusalems invånare, så skall också min förbittring utgjutas över er, om ni beger er till Egypten. Ni skall bli till avsky och häpnad, förbannelse och vanära och ni skall aldrig mer få se denna plats. ¹⁹ Herren säger till er, ni som är kvar av Juda: Bege er inte till Egypten. Besinna att jag i dag har varnat er. ²⁰ Ni bedrog er själva när ni sände mig till Herren, er Gud, och sade: "Bed för oss till Herren, vår Gud. Och vad Herren, vår Gud, än säger, skall du tala om för oss och vi skall göra det." ²¹ Jag har nu i dag talat om det för er. Men ni har inte velat lyssna till Herrens, er Guds, röst eller allt det som han har sänt mig att tala till er. ²² Var förvissade om att ni kommer att dö genom svärd, hunger och pest på den ort dit ni så gärna vill komma för att bo där.

2 Timotheosbrevet 1

Hälsning

1 Från Paulus, genom Guds vilja Kristi Jesu apostel, sänd för att predika löftet om liv i Kristus Yeshua, ² till Timoteus, mitt älskade barn. Nåd, barmhärtighet och frid från Gud, Fadern, och Kristus Yeshua, vår Herre.

Aposteln och hans lärjunge

³ Jag tackar alltid min Gud, som jag liksom mina förfäder tjänar med rent samvete. Ständigt, natt och dag, tänker jag på dig i mina böner. ⁴ När jag kommer ihåg dina tårar, längtar jag efter att få se dig igen för att bli uppfylld av glädje. ⁵ Jag tänker på den uppriktiga tro som finns hos dig och som först fanns hos din mormor Lois och din mor Eunice och som nu, det är jag övertygad om, också finns hos dig.

⁶ Därför påminner jag dig om att låta den Guds nådegåva flamma upp igen som finns i dig genom min handpåläggning. ⁷ Ty den Ande som Gud har gett oss gör oss inte modlösa, utan är kraftens, kärlekens och självbehärskningens Ande. ⁸ Skäms alltså inte för vittnesbördet om vår Herre och inte heller för mig, hans fånge, utan bär också du ditt lidande för evangelium efter den kraft som Gud ger. ⁹ Han har frälst oss och kallat oss med en helig kallelse, inte på grund av det som vi har utträttat, utan i kraft av sitt beslut och sin nåd, som han har gett oss i Kristus Yeshua från evighet ¹⁰ och som nu har blivit uppenbarad, när vår Frälsare Kristus Yeshua trädde fram. Han har gjort slut på döden och

fört liv och odödlighet fram i ljuset genom evangelium. ¹¹ Detta har jag blivit satt till att tjäna som förkunnare, apostel och lärare. ¹² Det är också därför jag får lida allt detta, men jag skäms inte, eftersom jag vet vem jag tror på, och jag är övertygad om att det står i hans makt att till den dagen bevara det som har blivit anförtrott åt mig. ¹³ Som mönster för en sund förkunnelse skall du ha de ord som du har hört av mig, i tro och kärlek i Kristus Yeshua. ¹⁴ Bevara genom den helige Ande som bor i oss det goda som har blivit anförtrott åt dig.

¹⁵ Som du vet, har alla i Asien [b](#) vänt sig bort ifrån mig, bland dem är Fygelus och Hermogenes. ¹⁶ Må Herren visa barmhärtighet mot Onesiforus familj, ty han gav mig ofta nytt mod och skändes inte för mina bojar. ¹⁷ Tvärtom, när han var i Rom sökte han ivrigt efter mig och fann mig också. ¹⁸ Ja, må Herren låta honom finna barmhärtighet från Herren på den dagen. Och hur mycket han hjälpte mig i Efesus, det vet du själv mycket väl.

26 oktober

St. Louis de Montfort: "Vad ser då Gud på med njutning och förtjusning? Den kristne som kämpar med Gud emot rikedomar, kämpar med Gud emot världen, emot helvetet och emot sig själv."

Jeremia 43

Judarnas utvandring till Egypten

43 När Jeremia hade avslutat sitt tal till folket och sagt dem alla de ord som Herren, deras Gud, hade sänt honom att tala till dem, ² då svarade Asarja, Hosajas son, och Johanan, Kareas son, och alla de andra självsäkra männen Jeremia och sade: "Det är lögn det du säger! Herren,

vår Gud, har inte sänt dig att säga: Ni skall inte bege er till Egypten för att bosätta er där. ³ Det är Baruk, Nerias son, som eggat upp dig mot oss för att vi skall överlämnas i kaldeernas hand, så att de dödar oss eller för oss bort i fångenskap till Babel."

⁴ Varken Johanan, Kareas son, eller någon av befälen eller någon av folket ville lyda Herrens röst och stanna kvar i Juda land. ⁵ I stället tog Johanan, Kareas son, och alla befälen med sig alla som fanns kvar i Juda och som hade återvänt från alla de hednafolk dit de hade varit fördrivna, för att bosätta sig i Juda land, ⁶ både män, kvinnor och barn, kungadöttrarna och alla andra som Nebusaradan, översten för drabanterna, hade lämnat kvar hos Gedalja, Ahikams son, Safans son, samt profeten Jeremia och Baruk, Nerias son. ⁷ De begav sig till Egyptens land, ty de ville inte lyssna till Herrens röst. Och de kom till Tachpanches.

Profetia om Nebukadnessars härjningar i Egypten

⁸ Herrens ord kom till Jeremia i Tachpanches. Han sade: ⁹ "Tag några stora stenar och göm dem i murbruket i tegelgolvet vid ingången till faraos hus i Tachpanches. Gör detta så att de judiska männen ser det ¹⁰ och säg till dem: Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Se, jag skall sända bud och hämta min tjänare Nebukadressar, kungen i Babel, och hans tron skall jag sätta upp ovanpå de stenar som jag har gömt här, och han skall breda ut sin tronmatta över dem. ¹¹ Ty han skall komma och slå Egyptens land och ge åt döden dem som hör döden till, åt fångenskapen dem som hör fångenskapen till och åt svärdet dem som hör svärdet till. ¹² Jag skall tända eld på Egyptens gudatempel och han skall bränna upp dem och föra bort gudarna. Han skall svepa om sig Egyptens land liksom en herde sveper om sig sin mantel. Sedan skall han dra därifrån i frid. ¹³ Han skall slå sönder stoderna i Bet-Semes i Egyptens land, och Egyptens gudatempel skall han bränna upp i eld."

Jeremia 44

Avgudadyrkan orsaken till nöden

44 Detta är det ord som kom till Jeremia om alla de judar som bodde i Egyptens land, i Migdol, Tachpanches, Nofs och Patros område. Han sade:

² "Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Ni har sett all den olycka som jag har låtit komma över Jerusalem och över alla Juda städer. Se, de ligger nu öde och ingen bor i dem ³ på grund av den ondska de bedrev. De väckte min vrede genom att gå bort för att tända rökelse och tjäna andra gudar som varken de eller ni själva eller era fäder har känt. ⁴ Jag har sänt till er mina tjänare profeterna. Jag har sänt dem gång på gång och sagt: Gör inte dessa avskyvärda ting som jag hatar. ⁵ Men de ville inte lyssna och inte vända örat till, så att de vände om från sin ondska och slutade att tända rökelse åt andra gudar. ⁶ Därför välldde min förbittring och vrede fram, och den brann i Juda städer och på Jerusalems gator så att de blev ödelagda och skövlade som de är än i dag.

⁷ Och nu säger Herren, härskarornas Gud, Israels Gud, så: Varför drar ni så mycket ont över er själva? Ni utrotar ur Juda både man och kvinna, barn och spädbarn, så att ingen enda av er blir kvar. ⁸ Med era händers verk väcker ni min vrede genom att ni tänder rökelse åt andra gudar i Egyptens land, dit ni har kommit för att bosätta er där. Därför måste ni utrotas och bli till förbannelse och vanära bland jordens alla hednafolk. ⁹ Har ni glömt den ondska som era fäder bedrev och som Juda kungar och deras hustrur, ni själva och era hustrur bedrev i Juda land och på Jerusalems gator? ¹⁰ Och fram till denna dag har de inte ödmjukat sig. De fruktar ingenting och vandrar inte efter min lag och mina stadgar som jag förelade er och era fäder.

¹¹ Därför säger Herren Sebaot, Israels Gud, så: Se, jag skall vända mitt ansikte mot er till er olycka för att utrota hela Juda. ¹² Jag skall gripa dem som är kvar av Juda, dem som har bestämt sig för att bege sig till Egypten för att bosätta sig där. De skall alla förgås. I Egypten skall de falla. Genom svärd och hunger skall de gå under, både små och stora, ja, genom svärd och hunger skall de dö. De skall bli till avsky och häpnad, förbannelse och vanära. ¹³ Jag skall straffa dem som bor i Egyptens land, liksom jag straffade Jerusalem med svärd, hunger och pest. ¹⁴ Av dem som är kvar av Juda och som har kommit till Egypten för att bosätta sig där skall ingen överleva och slippa undan, så att de kan vända tillbaka till Juda land även om de önskar att få återvända dit för att bo där. Nej, ingen skall komma tillbaka dit utom några få som flyr dit."

¹⁵ Alla män som visste att deras hustrur tände rökelse åt andra gudar och alla kvinnor som stod där i en stor skara, alla som bodde i Patros i Egyptens land, svarade då Jeremia och sade: ¹⁶ "Vi vill inte höra på dig när det gäller det som du har talat till oss i Herrens namn, ¹⁷ utan vi

kommer att göra allt vad vår mun har lovat, att tända rökelse åt himlens drottning och utgjuta drickoffer åt henne, så som vi och våra fäder, våra kungar och furstar gjorde i Juda städer och på Jerusalems gator. Då hade vi tillräckligt med bröd och det gick bra för oss, och vi såg inte till någon olycka. ¹⁸ Men sedan vi slutat att tända rökelse åt himlens drottning och utgjuta drickoffer åt henne, har vi lidit brist på allt och går under genom svärd och hunger. ¹⁹ Och när vi tände rökelse åt himlens drottning och utgöt drickoffer åt henne, så var det inte utan våra mäns samtycke som vi gjorde offerkakor åt henne, kakor som bar hennes bild, och utgöt drickoffer åt henne."

²⁰ Men Jeremia svarade allt folket, männen och kvinnorna och alla som hade givit honom detta svar. Han sade: ²¹ "Skulle inte Herren komma ihåg att ni själva och era fäder, era kungar och furstar och folket i landet, har tänt rökelse i Juda städer och på Jerusalems gator, och skulle han inte bry sig om det? ²² Herren kunde inte längre tåla era onda handlingar och de avskyvärda ting som ni höll på med, utan ert land lades öde och blev till häpnad och förbannelse så att ingen kunde bo där, så som det är i dag. ²³ Därför att ni tände rökelse och syndade mot Herren och inte lyssnade till Herrens röst eller vandrade efter hans lag, hans stadgar och vittnesbörd, därför har denna olycka drabbat er, så som det är i dag."

²⁴ Jeremia sade vidare till hela folket och till alla kvinnorna: "Hör Herrens ord, alla ni av Juda som är i Egyptens land. ²⁵ Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Ni och era hustrur har i handling fullgjort vad ni har sagt med er mun. Ni sade: Vi vill hålla de löften som vi gav: att tända rökelse åt himlens drottning och utgjuta drickoffer åt henne. Håll då era löften, ja, uppfyll dem! ²⁶ Hör därför Herrens ord, ni alla av Juda som bor i Egyptens land: Se, jag svär vid mitt stora namn, säger Herren, att i hela Egyptens land skall mitt namn inte mer nämnas av någon judisk mans mun, så att han säger: Så sant Herren, Herren lever. ²⁷ Ty jag skall vaka över dem till deras olycka och inte till deras lycka, och alla män av Juda som är i Egyptens land skall gå under genom svärd och hunger till dess att det är slut med dem. ²⁸ Några få som undkommer svärdet skall få vända tillbaka från Egyptens land till Juda land. Så skall alla som är kvar av Juda och som har kommit till Egyptens land för att bosätta sig där, förstå vems ord som består, mitt eller deras.

²⁹ Detta skall för er vara tecknet på att jag skall straffa er på denna plats, säger Herren, för att ni skall förstå att mina ord om er skall gå i fullbordan till er olycka. ³⁰ Så säger Herren: Se, jag skall utlämna farao

Hofra,^[a] kungen i Egypten, till hans fiender och till de män som står efter hans liv, liksom jag har utlämnat Sidkia, Juda kung, till Nebukadressar, den babyloniske kungen, som var hans fiende och som stod efter hans liv."

2 Timotheosbrevet 2

Förmaning till trohet i tjänsten

2 Du mitt barn, hämta kraft i den nåd som finns hos Kristus Yeshua.

² Och det som du har hört av mig inför många vittnen skall du anförtro åt pålitliga människor, som i sin tur skall bli utrustade att undervisa andra. ³ Lid också du som en god Kristi Jesu soldat. ⁴ Ingen soldat är upptagen av bekymmer för sin försörjning. Han vill stå i hans tjänst som har värvat honom. ⁵ Och den som tävlar blir inte krönt med segerkransen, om han inte följer reglerna. ⁶ Jordbrukaren som arbetar hårt bör först och främst få del av skörden. ⁷ Förstå rätt vad jag säger. Herren skall ge dig insikt i allt.

⁸ Tänk på Yeshua Kristus, som är uppstånden från de döda och som har kommit av Davids släkt enligt det evangelium jag predikar. ⁹ I dess tjänst är det jag lider och till och med bär bojur som en förbrytare. Men Guds ord bär inte bojur. ¹⁰ Därför uthärdar jag allt för de utvaldas skull, för att de skall vinna frälsningen i Kristus Yeshua och den eviga härligheten. ¹¹ Det ordet är att lita på. Ty har vi dött med honom, skall vi också leva med honom. ¹² Härdar vi ut, skall vi också regera med honom. Förnekar vi honom, skall han också förneka oss. ¹³ Är vi trolösa – han förblir trofast, ty han kan inte förneka sig själv.

¹⁴ Påminn om detta och uppmana dem allvarligt inför Gud att inte strida om ord. Det är inte till någon nytta utan bryter bara ner åhörarna. ¹⁵ Gör allt du kan för att bestå provet inför Gud, likt en arbetare som inte behöver skämmas utan rätt delar^[a] sanningens ord. ¹⁶ Men oandligt, tomt prat skall du akta dig för. De som befattar sig med sådant kommer att göra allt större framsteg – i ogudaktighet, ¹⁷ och deras ord kommer att sprida sig som cancerumörer. Till dem hör Hymeneus och Filetus, ¹⁸ som har kommit bort från sanningen. De bryter ner tron för somliga,

när de säger att uppståndelsen redan har ägt rum. ¹⁹ Guds fasta grund består och har detta sigill: **b** Herren känner de sina och: Var och en som nämner Herrens namn skall hålla sig borta från orättfärdigheten. ²⁰ Men i ett stort hus finns det kärl inte bara av guld och silver utan också kärl av trä och lera, några till heder, andra till vanheder. ²¹ Den som därför renar sig och håller sig borta från dessa **c** blir ett kärl till heder, helgat, användbart för sin herre och förberett för allt gott arbete. ²² Fly bort från ungdomens onda begär och sträva efter rättfärdighet, tro, kärlek och frid tillsammans med dem som åkallar Herren av rent hjärta. ²³ Avvisa dumma och meningslösa dispyter. Du vet att de föder strider, ²⁴ och en Herrens tjänare skall inte strida utan vara vänlig mot alla, skicklig att undervisa och tålig när han får lida. ²⁵ Han skall i ödmjukhet tillrättavisa sina motståndare. Kanske ger Gud dem omvändelse, så att de kommer till insikt om sanningen ²⁶ och nyktrar till och slipper loss ur djävulens snara, där de hålls fångna, så att de gör hans vilja.

27 oktober

St. Hieronymus: "Ingenting är farligare än en alltför lång period av frid. Du tar fel om du tror att en kristen kan leva utan förföljelse. Den som lever utan förföljelse lider egentligen mest av förföljelse. En storm sätter människan i vaket sinne och får honom att anstränga sig till det yttersta för att inte lida skeppsbrott."

Jeremia 45

Ord av tröst till Baruk

45 Detta är det ord som profeten Jeremia talade till Baruk, Nerias son, när han efter Jeremias diktamen skrev upp dessa ord i en bokrulle under Jojakims, Josias sons, Juda kungs, fjärde regeringsår. Han sade: ² Så säger Herren, Israels Gud, om dig Baruk: ³ Du säger: "Ve mig, Herren har lagt ny sorg till min förra plåga! Jag är trött av allt suckande och jag får

ingen ro." ⁴ Så skall du svara honom: "Så säger Herren: Se, det jag har byggt upp skall jag riva ner, och det jag har planterat skall jag rycka upp. Detta gäller hela jorden. ⁵ Och du begär stora ting för dig! Begär inte något sådant. Se, jag skall låta olycka komma över allt kött, säger Herren, men låta dig vinna ditt liv som ett byte, vart du än beger dig."

Jeremia 46

Profetia om Egypten

46 Detta är Herrens ord som kom till Jeremia om hednafolken.

² Om Egypten.

Angående den egyptiske kungen farao Nekos^[a] här som stod vid floden Eufrat nära Karkemish och som blev slagen av Nebukadressar, kungen i Babel, i Jojakims, Josias sons, Juda kungs, fjärde regeringsår.

³ Gör i ordning små och stora sköldar
och ryck fram till strid.

⁴ Spänn för hästarna, sitt upp på springarna
och ställ upp er med hjälmarna på.

Gör spjuten blanka, kläd er i pansar.

⁵ Vad ser jag?

De är förfärade, de viker tillbaka,
deras hjältar blir slagna och flyr
utan att vända sig om.

Det är skräck från alla håll,
säger Herren.

⁶ Inte ens den snabbaste kan fly,
inte ens hjälten kan komma undan.

Norrut, vid floden Eufrat,
där stapplar de och faller.

⁷ Vem är det som stiger upp som Nilfloden,
likt strömmar av framvällande vatten?

⁸ Det är Egypten som stiger upp som Nilfloden,
likt strömmar av framvällande vatten.

Han säger: "Jag vill stiga upp och övertäcka landet,
jag vill förstöra städerna och dem som bor i dem."

⁹ Drag dit upp, ni hästar,
storma fram, ni vagnar.

Drag ut, ni hjältar,
nubier och puteer, rustade med sköldar,
och ludeer, rustade med bågar som de spänner.

¹⁰ Detta är Herrens, Herren Sebaots dag,
en hämndens dag då han hämnas på sina motståndare.
Svärdet frossar sig mätt,
det dricker sig rusigt av deras blod.

Ty detta är ett slaktoffer åt Herren, Herren Sebaot
i Nordlandet vid floden Eufrat.

¹¹ Drag upp till Gilead och hämta balsam,
du jungfru, Egyptens dotter.

Men förgäves har du skaffat dig läkemedel i mängd.
Du kan inte helas.

¹² Hednafolken har hört om din skam,
och dina klagorop uppfyller jorden,
ty den ene hjälten snavar på den andre
och tillsammans faller de båda.

¹³ Detta är det ord som Herren talade till profeten Jeremia om att
Nebukadressar, kungen i Babel, skulle komma och besegra Egypten:

¹⁴ Förkunna i Egypten och låt det höras i Migdol,
ja, låt det höras i Nof och även i Tachpanches,
och säg: "Träd fram och gör dig beredd,
ty svärdet frossar runt omkring dig."

¹⁵ Varför är dina hjältar slagna till marken?
De kunde inte hålla stånd,
ty Herren stötte bort dem.

¹⁶ Han kom många att vackla,
och de föll, den ene över den andre, och ropade:
"Upp, låt oss vända tillbaka till vårt folk
och till landet där vi föddes,
undan det härjande svärdet."

¹⁷ Man ropar där:
"Farao, Egyptens kung, är bara ett buller!
Han har försummat sin tid."

¹⁸ Så sant jag lever, säger Konungen –
Herren Sebaot är hans namn.

Som Tabor bland bergen,
som Karmel vid havet skall han komma.

¹⁹ Gör er beredda för landsflykt,
ni dotter Egyptens invånare.

Ty Nof skall bli en ödemark
och brännas ner så att ingen kan bo där.

²⁰ En skön kviga är Egypten,
men en broms kommer farande norrifrån.

²¹ Också legosoldaterna i landet
liknar gödda kalvar,
de vänder alla om.

Alla flyr de, ty de kan inte stå emot.
Deras ofärds dag har kommit över dem,
tiden för deras straff är inne.

²² Hon väser likt en orm som ringlar i väg,
ty med vapenmakt drar de fram,
och med yxor kommer de över henne,
som gällde det att hugga ved.

²³ De fäller hennes skog, säger Herren,
ty den är ogenomtränglig.

Fler är de än gräshoppor,
de kan inte räknas.

²⁴ På skam kommer Egyptens dotter,
hon utlämnas åt folket från norr.

²⁵ Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Se, jag skall straffa Amon från
No, ^[b] liksom farao och Egypten med dess gudar och dess kungar, ja,
både farao och dem som förlitar sig på honom. ²⁶ Jag skall överlämna
dem till de män som står efter deras liv, till den babyloniske kungen
Nebukadressar och hans tjänare. Men därefter skall landet bli bebott
som i forna dagar, säger Herren.

²⁷ Så frukta inte,
du min tjänare Jakob,
och var inte förskräckt, du Israel,
ty se, jag skall rädda dig ur det avlägsna landet
och dina barn ur deras fångenskaps land.
Jakob skall vända tillbaka och leva i lugn och ro,
och ingen skall förskräcka honom.

²⁸ Frukta inte, du min tjänare Jakob, säger Herren,

ty jag är med dig.

Jag skall göra slut på alla de hednafolk
till vilka jag har drivit dig bort.

Men dig skall jag inte göra slut på,
dock skall jag straffa dig rättvist,
ty helt ostraffad kan jag inte lämna dig.

2 Timotheosbrevet 3

Människorna i de sista dagarna

3

Det skall du veta att i de sista dagarna^(a) skall det komma svåra tider.

² Människorna kommer att älska sig själva och vara penningkära, skrytsamma, stolta, hånfulla, olydiga mot sina föräldrar, otacksamma, gudlösa, ³ kärlekslösa, oförsonliga, skvalleraktiga, obehärskade, råa, fientliga mot det goda, ⁴ falska, egensinniga och högmodiga. De skall älska njutning i stället för Gud ⁵ och ha ett sken av gudsfruktan men förneka dess kraft. Håll dig borta från dem!

⁶ Bland dem finns sådana som smyger sig in i hemmen och snärjer svaga kvinnor, som är tyngda av synder och drivs av många slags begär ⁷ och som ständigt undervisas men aldrig kan komma till insikt om sanningen. ⁸ Liksom Jannes och Jambres^(b) satte sig upp emot Mose, står dessa män emot sanningen. Det är människor med ett fördärvat sinne. Deras tro håller inte provet. ⁹ Men de kommer inte längre att ha någon framgång. Deras galenskap skall bli uppenbar för alla, liksom fallet blev med Jannes och Jambres.

I apostelns efterföljd

¹⁰ Men du har följt mig i lära och liv, i föresats och tro, i tålamod, kärlek och uthållighet, ¹¹ under de förföljelser och lidanden som drabbade mig i Antiokia, Ikonium och Lystra. Vilka förföljelser har jag inte fått utstå, och ur alla har Herren räddat mig. ¹² Så kommer också alla som vill leva gudfruktigt i Kristus Yeshua att förföljas. ¹³ Men onda människor och

bedragare skall göra framsteg – till det sämre. De bedrar och blir själva bedragna.

¹⁴ Men håll fast vid det som du har lärt dig och blivit överbevisad om. Du vet av vilka du har lärt det, ¹⁵ och du känner från barndomen de heliga Skrifterna som kan göra dig vis, så att du blir frälst genom tron i Kristus Yeshua. ¹⁶ Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse och till fostran i rättfärdighet, ¹⁷ för att gudsmänniskan skall bli fullt färdig, väl rustad för varje god gärning.

28 oktober

St. Athanasius av Alexandria: "Apostlarna predikade den tradition, undervisning och tro som den katolska kyrkan haft från början och som kommer från Gud. Den bevarades av Fäderna och på den bygger kyrkan och den som avviker från denna är inte kristen och bör inte kallas det."

Jeremia 47

Profetia om filisteerna

47 Detta är Herrens ord som kom till profeten Jeremia om filisteerna, innan farao hade intagit Gaza:

² Så säger Herren:

Se, vatten stiger upp från norr
och blir till en flod som svämmar över.
Den översvämmar landet med allt som finns i det,
städerna och dem som bor där inne.
Människorna ropar,

och landets alla invånare jämrar sig.
³ När ljudet hörs av hovslagen från hans hingstar,
när hans vagnar dånar
och när hans hjul bullrar,
då ser sig fäderna inte om efter barnen.
De står maktlösa
⁴ inför den dag som kommer
då alla filisteer förintas,
då alla de utrotas som är kvar
för att försvara Tyrus och Sidon.
Ty Herren skall förinta filisteerna,
kvarlevan från Kaftors ö.^[a]
⁵ Gazas huvud skall rakas,
det är förbi med Askelon,
med kvarlevan i deras dal.
Hur länge skall du rista märken på dig?

⁶ O, du Herrens svärd,
när skall du äntligen få ro?
Drag dig in i din skida,
vila och var stilla.
⁷ Men hur skall det kunna få ro
då Herren har givit sin befallning?
Mot Askelon och mot kustlandet vid havet,
mot dem har han bestämt det.

Jeremia 48

Profetia om Moab

48 Om Moab. Så säger Herren Sebaot, Israels Gud:
Ve över Nebo, ty det har ödelagts!
Kirjatajim har kommit på skam och intagits,
fästet har kommit på skam och ligger krossat.
² Moab prisas inte längre.
I Hesbon smider man onda planer mot det:
"Kom, låt oss göra slut på det,
så att det inte mer är ett folk."
Också du, Madmen, skall tystas,

svärdet skall förfölja dig.

³ Klagorop hörs från Horonajim,
förödelse och stor förstörelse.

⁴ Moab är krossat,
högljutt klagar barnen där.

⁵ Uppför Halluhots höjd stiger man under gråt,
och på vägen ner till Horonajim
hörs ångestfulla klagorop över förstörelsen.

⁶ Fly, rädda era liv
och bli som en buske i öknen!

⁷ Eftersom du förtröstar på dina gärningar och dina skatter
skall också du intagas.

Och Kemosh^[a] skall gå i fångenskap
och hans präster och furstar med honom.

⁸ Ödeläggaren skall drabba varje stad,
och ingen stad skall komma undan.
Dalen skall bli fördärvad och slätten läggas öde,
så som Herren har sagt.

⁹ Ge Moab vingar,
ty flygande måste han fly.
Hans städer skall bli öde,
och ingen skall bo i dem.

¹⁰ Förbannad är den som försumligt utför Herrens verk,
förbannad vare den som
tvekar att bloda ner sitt svärd!

¹¹ I säkerhet har Moab levt från sin ungdom,
han har legat i ro som vin på sin bottensats.
Han har inte blivit tömd ur ett kärl i ett annat,
inte vandrat bort i fångenskap.
Därför har han kvar sin smak,
och hans luktsinne har inte förändrats.

¹² Se, därför skall dagar komma, säger Herren, då jag skall sända till
honom vintappare, som skall tappa honom och tömma hans fat och
krossa hans krukor. ¹³ Då skall Moab skämmas för Kemosh, liksom
Israels folk fick skämmas för Betel som det förtröstade på.

¹⁴ Hur kan ni säga:
"Vi är hjältar och tappra män i striden"?

¹⁵ Moab skall ödeläggas,

dess städer gå upp i rök
och dess utvalda unga män
stiga ner för att slaktas.
Så säger Konungen,
Herren Sebaot är hans namn.

¹⁶ Moabs undergång är nära,
hans olycka jagar fram med hast.

¹⁷ Ha medlidande med honom,
alla ni som bor omkring honom,
alla ni som känner hans namn.

Säg: "Hur sönderbruten är inte den starka spiran,
den härliga staven!"

¹⁸ Stig ner från din härlighet
och sätt dig på torra marken,
du dotter Dibons folk.

Ty den som ödelägger Moab drar upp mot dig
och förstör dina fästen.

¹⁹ Ställ dig vid vägen och se dig omkring,
du som bor i Aroer.

Fråga honom som flyr
och henne som kommit undan,
säg: "Vad har hänt?"

²⁰ Moab har kommit på skam,
det är krossat,
jämra er och ropa.

Berätta vid Arnon
att Moab är ödelagt.

²¹ Domen har kommit över slättlandet, över Holon, Jahas och Mofaat,
²² över Dibon, Nebo och Bet-Diblatajim, ²³ över Kirjatajim, Bet-Gamul
och Bet-Meon, ²⁴ över Keriot och Bosra och över alla andra städer i
Moabs land, vare sig de ligger långt borta eller nära.

²⁵ Avhugget är Moabs horn
och hans arm är sönderbruten,
säger Herren.

²⁶ Gör honom drucken, ty han har upphävt sig mot Herren. Moab skall
vältra sig i spyor och bli till åtlöje, också han. ²⁷ Eller var inte Israel till

åtlöje för dig? Ertappades han bland tjuvar, eftersom du skakar på huvudet så ofta du talar om honom?

²⁸ Överge städerna

och bygg bo i klippan,
ni Moabs invånare.

Gör som duvan
som bygger sitt näste i sidorna på gapande klyftor.

²⁹ Vi har hört om Moabs högmod,

hans gränslöst stora högfärd,
hans stolthet, högmod och överlägsenhet
och hans hjärtas förhävelse.

³⁰ Jag känner hans fräckhet, säger Herren,
hans tomma skryt och svekfulla handlingssätt.

³¹ Därför jämrar jag mig för Moabs skull
och klagar över hela Moab.

Över Kir-Heres män må man sucka

³² Mer än Jaeser gråter,
gråter jag över dig, du Sibmas vinstock.

Dina rankor gick över havet

och nådde till Jaesers hav.

Mitt i din sommar och din vinbärgning
har ödeläggaren slagit ner.

³³ Glädjen och jublet har tagits bort
från de bördiga fälten och från Moabs land.

På vinet i pressarna har jag gjort slut,
man trampar inte längre vin under glädjerop,
rop hörs men inte glädjerop.

³⁴ Från Hesbon hörs rop ända till Eleale,

ända till Jahas höjer man sin röst

och från Soar ända till Horonajim, till Eglat-Selisia,
ty också Nimrims vatten har blivit torr mark.

³⁵ Jag skall i Moab göra slut på dem

som bär fram offer på offerhöjden
och tänder rökelse åt sina gudar, säger Herren.

³⁶ Därför klagar mitt hjärta som en flöjt över Moab,
ja, mitt hjärta klagar som en flöjt över Kir-Heres män.

Det som är kvar av vad de förvärvat går förlorat.

³⁷ Alla huvuden är rakade och alla skägg avskurna.

På alla händer finns ristningar
och omkring höfterna bär de säcktyg.

³⁸ På alla Moabs tak och på dess torg
hörs endast dödsklagan,
ty jag har krossat Moab som ett värdelöst kärl,
säger Herren.

³⁹ Hur nerbruten är han inte,
hur jämrar de sig inte!
Hur vänder inte Moab ryggen till av blygsel!
Moab blir ett åtlöje och en skräck
för alla dem som bor omkring honom.

⁴⁰ Ty så säger Herren:
Se, som en örn svävar han fram,
han breder ut sina vingar över Moab.

⁴¹ Keriot intas,
fästena erövrar.
Hjärtat hos Moabs hjältar blir på den dagen
som hjärtat hos en kvinna i barnsnöd.

⁴² Moab skall förgöras
så att det inte mer är ett folk,
ty mot Herren har man förhävt sig.

⁴³ Skräck, fallgropar och fällor
väntar er, ni Moabs invånare,
säger Herren.

⁴⁴ Den som flyr från skräcken
störtar i fallgropen,
och den som kommer upp ur fallgropen
fastnar i fällan.
Ty jag skall låta ett hemsökelsens år
drabba Moab, säger Herren.

⁴⁵ I Hesbons skugga stannar de,
det är slut med flyktingarnas kraft.
Ty eld gick ut från Hesbon,
en låga från Sichon.
Den förtärde Moabs sida,
hjässan på stridslarmets söner.

⁴⁶ Ve dig Moab!
Förlorat är Kemosh folk.

Ty dina söner har tagits till fånga,
dina döttrar har förts bort i fångenskap.
⁴⁷ Men i kommande dagar skall jag göra slut på Moabs fångenskap,
säger Herren.

Så långt domen över Moab.

2 Timotheosbrevet 4

En sista förmaning

⁴ Jag uppmanar dig allvarligt vid Gud och Kristus Yeshua, som skall döma levande och döda, och inför hans uppenbarelse och hans rike:
² predika ordet, träd fram i tid och otid, bestraffa, tillrättavisa och förmana, med allt tålamod och all undervisning. ³ Ty det skall komma en tid då människor inte längre skall stå ut med den sunda läran, utan efter sina egna begär skall de samla åt sig mängder av lärare, allteftersom det kliar dem i öronen. ⁴ De vägrar att lyssna till sanningen och vänder sig till myter. ⁵ Men var du sund och förnuftig i allt, bär ditt lidande, utför en evangelists gärning och fullgör din tjänst.

Aposteln inför döden

⁶ Själv offras jag redan som ett drickoffer, och tiden för mitt uppbrott är inne. ⁷ Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron. ⁸ Nu ligger rättfärdighetens segerkrans i förvar åt mig. Den skall Herren, den rättfärdige domaren, ge åt mig på den dagen, och inte bara åt mig utan åt alla som älskar hans återkomst.

Personliga hälsningar

⁹ Gör allt du kan för att snart komma till mig. ¹⁰ Ty av kärlek till den här världen har Demas övergett mig och rest till Tessalonika. Krescens har rest till Galatien och Titus till Dalmatien. ¹¹ Lukas är den ende som är hos mig. Ta med dig Markus hit. Han är till hjälp i min tjänst. ¹² Tykikus har jag sänt till Efesus. ¹³ När du kommer, så ta med dig manteln som jag lämnade kvar hos Karpus i Troas, och böckerna, framför allt pergamentskrifterna.

¹⁴ Kopparsmeden Alexander har gjort mig mycket ont. Herren skall vedergälla honom efter hans gärningar. ¹⁵ Du måste också själv vara på din vakt för honom, ty han har häftigt satt sig upp mot vår förkunnelse. ¹⁶ När jag försvarade mig första gången kom ingen till min hjälp, utan alla övergav mig. Måtte inte detta tillräknas dem. ¹⁷ Men Herren hjälpte mig och gav mig kraft, för att jag skulle fullfölja förkunnelsen och alla folk få höra den. Så blev jag räddad ur lejonets gap.^[b] ¹⁸ Herren skall också rädda mig från alla onda anslag och frälsa mig till sitt himmelska rike. Honom tillhör äran i evigheternas evigheter, amen.

¹⁹ Hälsa till Priska, Akvila och Onesiforus familj. ²⁰ Erastus stannade kvar i Korint, men Trofimus lämnade jag i Miletus, eftersom han var sjuk. ²¹ Skynda dig hit före vintern. Eubulus hälsar till dig, liksom Pudens, Linus, Klaudia och alla bröderna. ²² Herren vare med din ande. Nåd vare med er.

29 oktober

St. Efraim Syriern: "Ta oket med Guds lag på dig, så att du sannerligen blir en fri människa."

Jeremia 49

Profetia om Ammon

49 Om ammoniterna. Så säger Herren:
Har Israel inga barn,
eller har han ingen arvinge?
Eller varför har deras kung^[a]
tagit Gad i besittning,
och varför bor hans folk i dess städer?

² Se, därför skall dagar komma, säger Herren,
då jag skall låta ett stridsrop höras
mot Rabba i ammoniternas land.
Det skall bli en öde grushög,
och dess lydstäder skall brännas upp i eld.
Israel skall då ta i besittning dem som tog hans arv,
säger Herren.

³ Jämra dig, du Hesbon, ty Ai är ödelagt,
ropa, ni Rabbas döttrar.
Kläd er i säcktyg,
klaga och gå omkring i gårdarna.
Ty deras kung^[b] måste vandra bort i fångenskap
och hans präster och furstar med honom.

⁴ Varför skryter du om dina dalar,
att din dal flödar över,
du trolösa dotter?
Du som litar på dina skatter och säger:
"Vem kan komma åt mig?"

⁵ Se, jag skall låta fruktan drabba dig,
säger Herren, Herren Sebaot,
från alla dem som bor runt omkring dig.
Och ni skall drivas bort,
var och en åt sitt håll,
och ingen skall samla ihop dem som flyr.

⁶ Men därefter skall jag göra slut på Ammons fångenskap,
säger Herren.

Profetia om Edom

⁷ Om Edom.
Så säger Herren Sebaot:
Finns det inte någon vishet mer i Teman?
Har de förståndiga inget råd att ge?
Är deras vishet borta?

⁸ Fly, vänd om, göm er djupt nere i dalarna,
ni Dedans invånare.

Ty över Esau skall jag låta olycka komma
när jag straffar honom.

⁹ Om vinbärgare kommer till dig
skall de inte lämna någon efterskörd kvar.

Om tjuvar kommer om natten
skall de fördärva så mycket de kan.

¹⁰ Ty det är jag som har klätt av Esau,
jag har avslöjat hans gömställen
och han skall inte kunna hålla sig dold.

Ödeläggelse har drabbat hans barn,
hans bröder och grannar.

Han finns inte mer.

¹¹ Lämna dina faderlösa,
jag skall hålla dem vid liv,
dina änkor kan förtrösta på mig.

¹² Ty så säger Herren: Se, de som inte hade blivit dömda att dricka ur bågaren, de tvingas att dricka. Skulle då du bli ostraffad? Nej, du skall inte bli ostraffad utan tvingas att dricka ur den. ¹³ Ty jag har svurit vid mig själv, säger Herren, att Bosra skall bli till häpnad och vanära. Det skall ödeläggas och bli till en förbannelse, och alla dess lydstäder skall bli ödemarker för all framtid.

¹⁴ Ett budskap har jag hört från Herren,
en budbärare har sänts ut bland hednafolken:

"Kom samman och drag emot det
och stå upp till strid."

¹⁵ Ty se, liten skall jag göra dig bland hednafolken,
föraktad bland människorna.

¹⁶ Den förfäran du väckte och ditt hjärtas högmod
har bedragit dig,

du som bor bland bergsklyftorna
och har ditt tillhåll uppe på höjden.

Om du än byggde ditt bo så högt som örnen
skulle jag ändå stöta dig ner därifrån,
säger Herren.

¹⁷ Edom skall bli till häpnad. Var och en som går där förbi skall häpna och vissla vid tanken på alla dess plågor. ¹⁸ Som när Sodom och Gomorra med sina grannstäder ödelades, säger Herren, så skall ingen bo där mer och ingen människa vistas där.

¹⁹ Se, likt ett lejon skall han dra upp upp från Jordanbygdens täta snår till frodiga betesmarker. Ja, på ett ögonblick skall jag jaga bort dem därifrån. Och den som är utvald skall jag sätta över dem. Ty vem är min

like och vem kan ställa mig till svars? Eller vem är den herde som kan stå mig emot? ²⁰ Hör därför vad Herren har beslutat om Edom och de tankar som han har tänkt om dem som bor i Teman:

Även de minsta i hjorden skall släpas bort,
och deras betesmark skall häpna över dem.

²¹ Vid dånet av deras fall bävar jorden.

Man skriar så att ljudet hörs ända till Röda havet.

²² Se, som en örn lyfter han,

han svävar fram och breder ut sina vingar över Bosra.

Hjärtat hos Edoms hjältar blir på den dagen
som hjärtat hos en kvinna i barnsnöd.

Profetia om Damaskus

²³ Om Damaskus.

Hamat och Arpad kommer på skam,
ty ett ont budskap har de hört.

De fylls av ångest,
likt ett upprört hav som inte kan bli stilla.

²⁴ Damaskus har tappat modet

och vänt sig om till flykt,
skräcken har fått grepp,

ångest och vanda lik en barnaföderskas har kommit.

²⁵ Hur övergiven är inte den berömda staden,
min glädjes stad?

²⁶ Därför måste de unga männen falla på gatorna,
och alla krigsmän förgöras på den dagen,
säger Herren Sebaot.

²⁷ Jag skall tända eld på Damaskus murar,
och den skall förtära Ben-Hadads palats.

Profetia om Kedar och Hasor

²⁸ Om Kedar och Hasors riken som besegrades av Nebukadressar,
kungen i Babel.

Så säger Herren:

Stå upp, drag upp mot Kedar
och fördärva Österlandets söner.

²⁹ Deras hyddor och hjordar skall rövas bort,
deras tält och allt deras bohag,

deras kameler skall föras bort ifrån dem,
och man skall ropa över dem:

Skräck från alla håll!

³⁰ Fly, vandra långt bort,

göm er djupt ner, ni Hasors invånare, säger Herren,
ty Nebukadressar, kungen i Babel,
har fattat beslut om er
och tänkt ut en plan mot er.

³¹ Stå upp, säger Herren, och drag ut
mot ett bekymmersfritt folk som bor i trygghet,
utan både portar och bommar.

De bor för sig själva.

³² Deras kameler skall bli ert byte,

och deras stora boskapshjordar skall bli ert rov.
Jag skall skingra dem åt alla väderstreck,
männen med det kantklippta håret.

Från alla håll skall jag låta ofärd drabba dem,
säger Herren.

³³ Hasor skall bli en boning för schakaler,
en ödemark för alltid.

Ingen skall bo där mer
och ingen människa vistas där.

Profetia om Elam

³⁴ Detta är Herrens ord som kom till profeten Jeremia om Elam i början
av Sidkias, Juda kungs, regering. Han sade:

³⁵ "Så säger Herren Sebaot:

Se, jag skall bryta sönder Elams båge,
deras främsta makt.

³⁶ Jag skall låta fyra vindar komma mot Elam
från himlens fyra hörn.

Jag skall skingra dem åt alla väderstreck,
och inget hednafolk skall finnas
dit de fördrivna från Elam inte skall komma.

³⁷ Jag skall göra elamiterna förfärade för sina fiender
och för dem som står efter deras liv.
Jag skall låta olycka komma över dem,
min brinnande vrede, säger Herren.

Jag skall sända svärdet efter dem,
till dess jag har gjort slut på dem.

³⁸ Jag skall sätta upp min tron i Elam
och utrota både kung och furstar där,
säger Herren.

³⁹ Men i kommande dagar skall jag göra slut på Elams fångenskap,
säger Herren."

Jeremia 50

Profetia om Babel

50 Detta är det ord som Herren talade om Babel, om kaldeernas land,
genom profeten Jeremia:

² Förkunna bland hednafolken,
ge det till känna, res upp ett baner,
kungör och dölj det inte.

Säg: Babel är intaget,
Bel har kommit på skam,
Merodak är krossad.

Dess avgudabilder har kommit på skam,
dess avgudar är krossade.

³ Ty ett folk drar upp mot det norrifrån.
Det skall göra dess land till en ödemark,
så att ingen kan bo i det.

Både människor och djur skall fly.

⁴ I de dagarna och på den tiden, säger Herren,
skall Israels barn komma tillsammans med Juda barn.
Under gråt skall de gå
och Herren, sin Gud, skall de söka.

⁵ De skall fråga efter Sion
och vända sig hitåt:

"Kom! Låt oss hålla fast vid Herren
i ett evigt förbund, som aldrig skall glömmas."

⁶ Mitt folk var förlorade får.

Deras herdar förde dem vilse
och lät dem irra omkring på bergen.

De strövade från berg till höjd
och glömde sin viloplats.

⁷ Alla som träffade på dem slukade dem,
och deras motståndare sade:

"Vi är utan skuld."

Det skedde därför att de hade syndat mot Herren,
rättfärdighetens boning,
mot Herren, deras fäders hopp.

⁸ Fly ut ur Babel,
drag bort från kaldeernas land,
och var som bockar framför hjorden.

⁹ Ty se, jag skall uppväcka från nordlandet
en mängd stora hednafolk
och föra dem upp mot Babel.

De skall rusta sig till strid mot det,
från det hållet skall det erövras.

Deras pilar skall vara som en framgångsrik hjältes,
som inte vänder tillbaka tomhänt.

¹⁰ Kaldeen skall plundras.
Plundrarna skall alla få nog, säger Herren.

¹¹ Ty ni gladde er och jublade,
när ni skövlade min arvedel.

Ni hoppade som kvigor på tröskplatsen
och frustade som hingstar.

¹² Er mor skall ändå fullständigt komma på skam,
ja, hon som har fött er skall få skämmas.
Se, sist av hednafolken skall hon bli en ödemark,
ett torrt land och en öken!

¹³ På grund av Herrens vrede måste det ligga obebott
och helt och hållet vara en ödemark.
Var och en som går förbi Babel skall häpna och vissla
vid tanken på alla dess plågor.

¹⁴ Rusta er till strid mot Babel från alla sidor,
ni som spänner båge.

Skjut på henne, spar inte på pilarna,
ty mot Herren har hon syndat.

¹⁵ Hög segerrop över henne från alla håll:
"Hon har tvingats ge upp."

Hennes stöd har fallit,
hennes murar är nerrivna!"

Detta är Herrens hämnd.
Hämnas då på henne.

Gör mot henne som hon har gjort.
¹⁶ Utrota ur Babel den som sår
och den som i skördens tid brukar lien.
Undan det härjande svärdet
skall var och en vända om till sitt folk
och var och en fly hem till sitt land.

¹⁷ Israel är ett vilsekommet får
som jagats av lejon.

Först slukade kungen i Assyrien det, och till slut har Nebukadressar,
kungen i Babel, gnagt dess ben. ¹⁸ Därför säger Herren Sebaot, Israels
Gud, så: Se, jag skall straffa kungen i Babel och hans land, liksom jag har
straffat kungen i Assyrien. ¹⁹ Jag skall föra Israel tillbaka till hans
betesmarker, och han skall få gå i bet på Karmel och i Basan. På Efraims
berg och i Gilead skall han få äta sig mätt.

²⁰ I de dagarna och på den tiden, säger Herren,
skall man söka efter Israels missgärning
och den skall inte mer vara till,
efter Juda synder och de skall inte mer finnas.
Ty jag skall förlåta dem som jag låter leva kvar.

²¹ Drag ut mot Meratajims land och mot invånarna i Pekod.^[a]
Förgör dem och ge dem till spillo, säger Herren,
och gör i allt som jag har befallt dig.

²² Det är stridslarm och stor förödelse i landet.

²³ Hur sönderbruten och krossad är den inte,
den hammare som slog hela jorden!
Hur har inte Babel kommit hednafolken att häpna!

²⁴ Jag lade ut en snara för dig, Babel,
och du blev fångad innan du visste om det.
Du ertappades och greps,
ty det var mot Herren du hade givit dig i strid.

²⁵ Herren öppnade sitt vapenförråd
och tog fram sin vredes vapen.
Ty ett verk hade Herren, Herren Sebaot,

att utföra i kaldeernas land.

²⁶ Ryck fram mot det från alla håll,
öppna dess förrådshus,
kasta i en hög vad där finns, som man gör med säd,
och ge det till spillo.

Låt ingenting bli kvar av det.

²⁷ Döda alla dess tjurar, för ner dem till slakt.
Ve dem, ty deras dag har kommit, tiden för deras straff!

²⁸ Lyssna till flyktingarna
som söker rädda sig ut ur Babels land,
för att i Sion förkunna Herrens, vår Guds, hämnd,
hämnden för hans tempel.

²⁹ Kalla samman bågskyttar mot Babel,
alla som kan spänna en båge.
Slå läger runt omkring det, låt ingen komma undan.
Vedergäll det för dess gärningar.

Gör mot det alldeles så som det har gjort.
Ty mot Herren har det handlat övermodigt,
mot Israels Helige.

³⁰ Därför skall dess unga män falla på gatorna,
alla dess stridsmän skall gå under på den dagen,
säger Herren.

³¹ Se, jag är emot dig, du övermodige,
säger Herren, Herren Sebaot,
ty din dag har kommit,
den tid då jag skall straffa dig.

³² Då skall den övermodige stappla och falla
och ingen skall resa upp honom.
Jag skall tända eld på hans städer
och elden skall förtära allt omkring honom.

³³ Så säger Herren Sebaot:
Förtryckta är Israels barn
och Juda barn med dem.
Alla de som har fört dem i fångenskap
håller dem fast
och vägrar att släppa dem.

³⁴ Men deras återlösare är stark,
Herren Sebaot är hans namn.

Han tar sig an deras sak,
och skaffar ro åt jorden
men oro åt Babels invånare.

³⁵ Svärd mot kaldeerna, säger Herren,
mot Babels invånare,
mot dess furstar och vise män!

³⁶ Svärd mot lögnprofeterna,
de skall stå där som dårar.

Svärd mot dess hjältar,
de skall bli förfärade.

³⁷ Svärd mot dess hästar och vagnar,
mot alla främmande folk därinne,
de skall bli som kvinnor.

Svärd mot dess skatter,
så att de rövas bort.

³⁸ Torka skall drabba dess vatten,
de skall torka ut.

Ty det är ett gudabildernas land,
med sina skrämmande avgudar uppför de sig som galna.

³⁹ Därför skall schakaler bo där
tillsammans med andra ökendjur.

Strutsar skall där ha sin boning.

Aldrig mer skall någon människa bo där,
från släkte till släkte skall det vara obebott.

⁴⁰ Liksom när Sodom och Gomorra med sina grannstäder
ödelades av Gud,

säger Herren,
så skall ingen bo där,
ingen människa mer vistas där.

⁴¹ Se, ett folk kommer norrifrån,
ett stort hednafolk,
många kungar reser sig
från jordens yttersta ände.

⁴² De har både och lans,
de är grymma och utan förbarmande.

Larmet från dem är som havets dån,
på hästar rider de fram,
rustade som kämpar till strid
mot dig, du dotter Babel.

⁴³ När kungen i Babel hör ryktet om dem
sjunker hans händer ner.

Ängslan griper honom,
ångest som hos en barnaföderska.

⁴⁴ Se, likt ett lejon skall han dra upp från Jordanbygdens täta snår till
frodiga betesmarker. Ja, på ett ögonblick skall jag jaga bort dem
därifrån. Och den som är utvald skall jag sätta över dem. Ty vem är min
like och vem kan ställa mig till svars? Eller vem är den herde som kan stå
mig emot? ⁴⁵ Hör därför vad Herren har beslutat om Babel, och de tankar
som han tänkt om kaldeernas land.

Även de minsta i hjorden skall släpas bort,
och deras betesmark skall häpna över dem.

⁴⁶ Vid ropet: "Babel är intaget!"

skall jorden bäva och ett skriande höras bland hednafolken.

Filemonbrevet

Hälsning

¹ Från Paulus, Kristi Jesu fånge, och från brodern Timoteus till vår
älskade vän och medarbetare Filemon ² och till vår syster Appfia, vår
medkämpe Arkippus och till församlingen i ditt hus. ³ Nåd vare med er
och frid från Gud, vår Fader, och Herren Yeshua Kristus.

Paulus tack till Gud för Filemon

⁴ Jag tackar alltid min Gud när jag nämner dig i mina böner, ⁵ eftersom
jag hör om din kärlek och din tro, din tro på Herren Yeshua och din
kärlek till alla heliga. ⁶ Min bön är att din gemenskap med oss i tron skall
visa sig verksam och ge en klar insikt om allt gott som vi äger
tillsammans i Kristus. ⁷ Din kärlek har varit till stor glädje och tröst för
mig, eftersom de heliga har blivit styrkta i sina hjärtan tack vare dig, min
broder.

Paulus vädjan för Onesimus

⁸ Även om jag därför med stor frimodighet i Kristus kunde befalla dig
vad du bör göra, ⁹ vädjar jag hellre för kärlekens skull – jag Paulus, en
gammal man och nu en Kristi Jesu fånge. ¹⁰ Jag vädjar till dig för mitt

barn, som jag har fött i min fångenskap, för Onesimus,^[a] ¹¹ som förr inte var till någon nytta för dig men nu är till nytta både för dig och mig. ¹² Honom skickar jag nu tillbaka till dig. Det är som att sända mitt eget hjärta. ¹³ Egentligen ville jag behålla honom hos mig, så att han kunde vara mig till hjälp i ditt ställe, när jag nu sitter i fängelse för evangeliets skull. ¹⁴ Men utan ditt samtycke har jag inte velat göra något, för att det goda som du gör inte skall ske av tvång utan av fri vilja. ¹⁵ Kanske blev han skild från dig en tid, för att du skulle få honom tillbaka för alltid, ¹⁶ inte längre som en slav utan som något mer: en älskad broder. Det är han i högsta grad för mig, hur mycket mer då inte för dig, både som människa och som broder i Herren.

¹⁷ Om du alltså anser mig vara din förtrogne vän, så ta emot honom som du skulle ta emot mig. ¹⁸ Har han gjort dig någon orätt eller är han skyldig dig något, så för upp det på min räkning – ¹⁹ jag, Paulus, skriver med egen hand: jag skall betala. Jag skulle också kunna säga: för upp det på din räkning, eftersom du är skyldig mig dig själv.^[b] ²⁰ Ja, broder, låt mig få 'nytta' av dig i Herren. Låt mitt hjärta få ro, i Kristus.

Slutönskan

²¹ Jag skriver till dig, övertygad om att du kommer att lyda mig. Jag vet att du skall göra ännu mer än jag ber om. ²² Ordna dessutom ett gästrum åt mig. Jag hoppas att ni genom era böner skall få mig tillbaka. ²³ Epafra, min medfånge i Kristus Yeshua, hälsar till dig, ²⁴ liksom Markus, Aristarkus, Demas och Lukas, mina medarbetare. ²⁵ Herren Jesu Kristi nåd vare med er ande.

30 oktober

St. Thomas More: "Vad kommer vrångheten från i människor som vanemässigt är fulla av vrede, om inte från en alltför hög uppskattning av sig själva. Det går rakt genom deras hjärta när någon inte uppskattar dem lika mycket som de själva gör. En uppblåst självuppfattning väger mer än hälften av denna vredes tyngd."

Jeremia 51–52

1 Så säger Herren: Se, jag skall uppväcka en ödeläggande ande
mot Babel och mot Leb-Kamajs

(Leb-Kamajs är ett kryptogram för Kaldeen, dvs Babylonien.
invånare.)

2 Jag skall sända skördemän mot Babel,
och de skall rensa bort dess invånare och ödelägga landet.
Från alla sidor skall de komma emot det på olyckans dag.

3 Skyttar skall spänna sina bågar
mot dem som där spänner båge
och mot dem som där bröstar sig i sitt pansar.

Skona inte de unga männen,
förgör hela dess här!

4 Slagna män skall då falla i kaldeernas land
och genomborrade män på deras gator.

5 Ty Israel och Juda är inte änkor
övergivna av sin Gud,
av Herren Sebaot,
fastän deras land är fullt av skuld mot Israels Helige.

6 Fly ut ur Babel!

Var och en må rädda sitt liv,
så att ni inte går under genom dess missgärning.

Ty detta är för Herren
en hämndens tid
då han vedergäller Babel vad det har gjort.

7 En gyllene bägare var Babel i Herrens hand,
den gjorde hela jorden drucken.

Av dess vin drack hednafolken,
därför blev de från vettet.

8 Men plötsligt har nu Babel fallit och krossats.
Jämra er över det!

Hämta balsam för dess plåga,
kanske kan det helas.

9 Vi har försökt att bota Babel,
men det har inte kunnat botas.

Låt oss lämna det och gå var och en till sitt land.
Ty dess straffdom räcker upp till himlen,
den når ända upp till skyarna.

10 Herren har låtit vår rättfärdighet gå fram.
Kom, låt oss berätta i Sion om Herrens, vår Guds, verk."

11 Vässa pilarna, fatta sköldarna!
Herren har uppväckt de mediska kungarnas ande,
hans avsikt är att lägga Babel i ruiner.
Det är Herrens hämnd, hämnden för hans tempel.

12 Res upp ett baner mot Babels murar!
Håll sträng bevakning,
ställ ut vakter,
lägg bakhåll!

Ty Herren har fattat sitt beslut,
och han utför vad han har talat mot Babels invånare.

13 Du som bor vid stora vatten
och är så rik på skatter,
ditt slut har nu kommit,
din girighets mått är fyllt.

14 Herren Sebaot har svurit vid sig själv:
Sannerligen, jag skall fylla dig med människor
så talrika som gräshoppor,
och de skall höja segerrop mot dig.

15 Han har skapat jorden genom sin kraft,
han har grundat världen genom sin vishet,
och genom sitt förstånd har han spänt ut himlen.

16 När han låter sin röst höras
då brusar himlens vatten,
då låter han regnskyar stiga upp från jordens ände.
Han gör blixtar åt regnet
och för vinden ut ur dess förvaringsrum.

17 Alla människor står då som dårar, utan förstånd.
Alla guldsmederna kommer på skam med sina avgudar,
ty deras gjutna gudabilder är bedrägeri,
ingen ande är i dem.

18 Förgänglighet är de, ett verk som väcker åtlöje.
När straffet kommer över dem förgås de.

19 Sådan är inte han som är Jakobs del.
Han är den som har format allt
och sin arvedels stam.

Herren Sebaot är hans namn.

20 Min hammare är du, mitt stridsvapen.
Med dig krossar jag hednafolk,

med dig fördärvar jag riken,
21 med dig krossar jag häst och ryttare,
med dig krossar jag vagn och kusk,
22 med dig krossar jag man och kvinna,
med dig krossar jag gammal och ung,
med dig krossar jag yngling och jungfru
23 med dig krossar jag herden och hans hjord,
med dig krossar jag bonden och hans oxar,
med dig krossar jag ståthållare och styresmän.

24 Men nu skall jag inför era ögon vedergälla Babel och alla Kaldeens invånare för allt det onda som de har gjort mot Sion, säger Herren. 25 Se, jag vänder mig mot dig, du fördärvets berg, säger Herren, du som fördärvar hela jorden, och jag skall sträcka ut min hand mot dig och störta dig ner från klipporna och göra dig till ett förbränt berg, 26 så att man inte från dig skall kunna ta vare sig hörnsten eller grundsten, utan du skall bli en ödemark för alltid, säger Herren.

27 Res upp ett baner på jorden,
blås i horn bland hednafolken,
förbered hednafolk till strid mot det,
båda upp riken mot det,
Ararats, Minnis och Askenas.
Välj ut en härförare mot det,
drag dit upp med hästar som liknar borstiga gräshoppor.

28 Förbered hednafolk till strid mot det:
Mediens kungar, dess ståthållare och alla dess landsfurstar
och hela det land som lyder under deras välde.

29 Då skälver jorden och bävar,
ty Herrens planer mot Babel fullbordas:
att göra Babels land till en ödemark, utan invånare.

30 Babels hjältar upphör att strida,
de sitter stilla i sina fästen.

Deras styrka har försvunnit,
de har blivit som kvinnor.

Man har tänt eld på Babels boningar,
och dess bommar är sönderbrutna.

31 Löpare möter löpare,
den ene budbäraren korsar den andres väg
för att meddela kungen i Babel
att hela hans stad har intagits,

32 att vadställena har erövrats,
att dammarna är uppbrända i eld
och stridsmännen står skräckslagna.

33 Ty så säger Herren Sebaot, Israels Gud:
Dottern Babel är som en tröskplats,
när man just har trampat till den.
Ännu en liten tid, och skördetiden är inne.

34 Han har slukat mig och tillintetgjort mig,
Nebukadressar, kungen i Babel.
Han har gjort mig till ett tomt kärl,
lik en drake har han svalat mig,
han har fyllt sin buk med mina läckerheter
och drivit bort mig.

35 "Må det våld som har drabbat mig och mitt kött
komma över Babel",
säger kvinnan som bor i Sion.
"Må mitt blod komma över Kaldeens invånare",
säger Jerusalem.

36 Därför säger Herren så:
Se, jag skall utföra din sak och utkräva din hämnd.
Jag skall låta Babels hav sina bort och dess brunn torka ut,
37 och Babel skall bli en stenhög,
ett tillhåll för schakaler,
till häpnad och förakt.
Ingen skall bo där.

38 Alla ryter de nu som lejon,
de morrar som lejonungar.

39 Men när de är som mest upptända
skall jag ordna ett gästabud för dem.
Jag skall göra dem druckna så att de jublar,
och så skall de somna in i en evig sömn
och aldrig mer vakna upp, säger Herren.

40 Jag skall föra dem ner till att slaktas som lamm,
som baggar och bockar.

41 Hur har inte Sesak blivit intaget,
det som var hela jordens berömmelse har erövrats!
Hur har inte Babel kommit hednafolken att häpna!

42 Havet steg upp över Babel,
de brusande böljorna täckte över det.

43 Så förvandlades dess städer till en ödemark,

ett torrt land och en öken,
ett land där ingen bor
och där ingen människa går fram.
44 Jag skall straffa Bel i Babel
och dra ut ur hans gap vad han har slukat.
Hednafolken skall inte mer strömma till honom,
också Babels murar skall falla.
45 Drag ut därifrån, mitt folk.
Var och en må rädda sitt liv
undan Herrens brinnande vrede.
46 Var inte försagda i era hjärtan
och frukta inte för de rykten som hörs i landet,
även om ett rykte kommer det ena året
och ett nytt rykte nästa år,
även om våld råder på jorden
och härskare står mot härskare.
47 Ty se, dagar skall komma
då jag skall straffa Babels avgudar
och då hela dess land skall stå med skam
och alla bli slagna därinne.
48 Då skall de jubla över Babel,
himmel och jord och allt som finns där,
ty norrifrån kommer härjarna över det.
säger Herren.
49 På grund av dem som i Israel har dräpts,
måste Babel falla,
så som dräpta över hela jorden
har fallit för Babels skull.
50 Ni som räddat er undan svärdet,
ge er av, stanna inte!
Kom ihåg Herren i fjärran land
och låt Jerusalem vara i era hjärtan!
51 Vi står här med skam, vi blir hånade.
Blygsel täcker vårt ansikte,
ty främlingar har trängt in i
de heliga platserna i Herrens hus.
52 Se, därför skall dagar komma, säger Herren,
då jag skall döma Babels avgudar
och i hela dess land skall slagna män jämra sig.
53 Även om Babel steg upp till himlen

och gjorde sin befästning hög och ointaglig,
så skulle ändå plundrare från mig nå dit,
säger Herren.

54 Klagorop hörs från Babel
och stor förödelse från kaldeernas land.

55 Ty Herren ödelägger Babel
och gör slut på det stora larmet därinne.
Deras vågor brusar som stora vatten,
dånet av dem ljuder högt.

56 Ty över Babel kommer en som ödelägger,
och hjältarna där tas till fånga,
deras bågar bryts sönder.
Herren är en vedergällningens Gud,
han lönar till fullo.

57 Jag skall göra dem druckna,
Babels furstar och visa,
dess ståthållare, styresmän och hjältar.
De skall somna in i en evig sömn
och aldrig mer vakna upp, säger Konungen.
Herren Sebaot är hans namn.

58 Så säger Herren Sebaot:
Babels breda murar skall i grund rivas ner,
och de höga portarna skall brännas upp i eld.
Så mödar sig folken för intet
och folkslagen arbetar sig trötta
för det som blir lågornas rov."

59 Detta är vad profeten Jeremia befälde Seraja, son till Neria, son till Mahaseja, då denne begav sig till Babel med Sidkia, Juda kung, i hans fjärde regeringsår. (År 593 f. Kr. Seraja var nämligen kvartermästare.
60 Jeremia tecknade upp i en och samma bok all den olycka som skulle komma över Babel, allt detta som nu är skrivet om Babel.

61 Jeremia sade till Seraja: "När du kommer till Babel, se då till att du läser upp allt detta. 62 Och du skall säga: Herre, du har själv talat om denna plats att du vill fördärva den så att ingen mer skall bo här, varken människa eller djur, ty den skall vara en ödemark för all framtid. 63 Och när du har läst upp hela boken, skall du binda en sten vid den och kasta den mitt i floden Eufrat 64 och säga: På samma sätt skall Babel sjunka ner och inte mer komma upp på grund av den olycka som jag skall låta komma över det. Och de skall gå under." Här slutar Jeremias ord.

Sidkia blir kung i Juda

1 Sidkia var tjugooett år när han blev kung och han regerade elva år (År 597–586 f. Kr.) i Jerusalem.⁹ Hans mor hette Hamital och hon var dotter till Jeremia från Libna.

2 Han gjorde det som var ont i Herrens ögon, så som Jojakim hade gjort.

3 Det var på grund av Herrens vrede som detta skedde med Jerusalem och Juda till dess han förkastade dem från sitt ansikte. Och Sidkia gjorde uppror mot kungen i Babel. 4 På tionde dagen i den tionde månaden av Sidkias nionde regeringsår kom den babyloniske kungen Nebukadressar med hela sin här till Jerusalem och belägrade staden. De byggde en belägringsmur runt omkring den. 5 Staden var belägrad ända till kung Sidkias elfte regeringsår.

6 Men på nionde dagen i den fjärde månaden var hungersnöden så stor i staden att folket i landet inte hade något att äta. 7 Staden stormades och allt krigsfolket flydde och drog ut ur staden under natten genom porten mellan de båda murarna, den port som ledde till den kungliga trädgården, medan kaldeerna låg runt omkring staden. De tog vägen mot Hedmarken.

8 Men kaldeernas här förföljde kungen och hann upp Sidkia på Jerikos hedmarker, sedan hela hans här hade övergivit honom och skingrats. 9 Kaldeerna grep kungen och förde honom till den babyloniske kungen i Ribla i Hamats land. Där uttalade denne sin dom över honom. 10 Och kungen i Babel lät avrätta Sidkias barn inför hans ögon. Dessutom lät han också avrätta alla Juda furstar i Ribla. 11 På Sidkia själv lät han sticka ut ögonen och lät fängsla honom med kopparkedjor. Kungen i Babel förde honom till Babel och lät honom sitta i fängelse ända till hans dödsdag.

Templet förstörs

12 På tionde dagen i den femte månaden av den babyloniske kungen Nebukadressars nittonde regeringsår kom den babyloniske kungens tjänare Nebusaradan, som var överste för drabanterna, till Jerusalem. 13 Han brände upp Herrens hus och det kungliga palatset. Alla hus i Jerusalem, alla de förnåmas hus, brände han upp i eld. 14 Alla murar runt omkring Jerusalem bröts ner av hela den här av kaldeer som översten för drabanterna hade med sig. 15 En del av de fattigaste bland folket och den del av folket som var kvar i staden och de överlöpare som

hade gått över till kungen i Babel, liksom den övriga hopen som fanns kvar, dem förde Nebusaradan, översten för drabanterna, bort i fångenskap. 16 Men av de fattigaste i landet lämnade Nebusaradan, översten för drabanterna, kvar några att sköta vingårdarna och åkrarna. 17 Kopparpelarna i Herrens hus, bäckenställen och kopparhavet i Herrens hus slog kaldeerna sönder och förde all kopparn till Babel. 18 Och askkärlen, skovlarna, knivarna och alla kopparkärl som hade använts vid gudstjänsten tog de med sig. 19 Likaså tog översten för drabanterna faten, fyrfaten, offerskålarna, askkärlen, ljusstakarna, de övriga skålarna och bågarna, allt som var av rent guld eller av rent silver. 20 Vad gäller de två pelarna, havet som var ett enda och de tolv kopparoxarna under bäckenställen som kung Salomo hade låtit göra till Herrens hus, så kunde kopparn i alla dessa föremål inte vägas. 21 Vad pelarna angår var den ena pelaren arton alnar hög och en tolv alnar lång tråd mätte omfånget. Den var fyra fingrar tjock och ihålig. 22 Ovanpå den var ett pelarhuvud av koppar, och detta pelarhuvud var fem alnar högt och ett flätverk och granatäpplen fanns på pelarhuvudet runt omkring, allt av koppar. Likadant var det på den andra pelaren också med granatäpplen. 23 Granatäpplena var nittiosex utåt, men tillsammans var granatäpplena på flätverket runt omkring ett hundra.

Juda rikes undergång

24 Översten för drabanterna tog översteprästen Seraja och Sefanja, prästen närmast under honom, likaså de tre som höll vakt vid dörren. 25 Och från staden tog han en hovman, den som var anförare för krigsfolket, och sju av kungens närmaste män som påträffades i staden. Likaså tog han överbefälhavarens skrivare, som brukade skriva ut folket i landet till krigstjänst, och 60 andra män av landets folk som påträffades i staden. 26 Dessa tog Nebusaradan, översten för drabanterna, och förde dem till den babyloniske kungen i Ribla. 27 Och kungen i Babel lät avrätta dem där, i Ribla i Hamats land. Så blev Juda bortfört från sitt land.

28 Antalet av dem som Nebukadressar förde bort var i det sjunde året# 832 personer från Jerusalem. 30 I Nebukadressars tjugotredje regeringsår# (År 581 f. Kr.) förde Nebusaradan, översten för drabanterna, bort 745 personer. Hela antalet utgjorde 4 600 personer. Kung Jojakins benådning

31 Men i det trettiosjunde året sedan Jojakin, Juda kung, hade blivit bortförd i fångenskap, i tolfte månaden på tjugofemte dagen i månaden, tog Evil-Merodak, kungen i Babel – samma år han blev kung – Jojakin, Juda kung, till nåder och förde honom ut ur fängelset. 32 Han talade vänligt med honom och gav honom främsta platsen bland de kungar som var hos honom i Babel. 33 Han fick lägga av sin fångdräkt och ständigt äta vid kungens bord så länge han levde. 34 Ett fast underhåll fick han från kungen i Babel, visst för varje dag, ända till sin dödsdag, så länge han levde.

Jakobsbrevet 1

Hälsning

1 Hälsningar från Jakob, Guds och Herren Jesu Kristi tjänare, till de tolv stammarna i församlingen.

Tro och prövning

2 Skatta er bara lyckliga, mina bröder, när ni utsätts för prövningar av olika slag. 3 Ni vet ju att om er tro består provet ger den uthållighet. 4 Men uthålligheten måste visa sig i fullkomliga gärningar, så att ni blir fullkomliga och hela, utan någon brist. 5 Om någon av er brister i vishet skall han be till Gud, som ger åt alla utan förbehåll eller förebråelser, och han skall få vad han ber om. 6 Men han skall be i tro, utan att tvivla. Den som tvivlar liknar en våg på havet som drivs och jagas av vinden. 7–8 En sådan människa, tveågsen och vacklande i allt hon gör, skall inte vänta sig något av Herren.

9 En ringa broder skall vara stolt över sin upphöjelse, 10 en rik över sin ringhet; han skall försvinna som blommorna i gräset. 11 Solen går upp med sin hetta och sveder gräset, så att blommorna faller av och skönheten förgår. Så skall den rike vissna bort mitt i all sin strävan. 12 Salig är den som håller ut då han provas; när han har bestått provet skall han få det eviga livets segerkrans, som Gud har lovat dem som älskar honom. 13 Ingen som blir prövad skall säga att det är Gud som frestar honom. Gud kan inte frestas av det onda, och själv frestar han ingen. 14 Blir någon frestad, är det alltid av sitt eget begär som han

lockas och snärjs. 15 Och när så begäret har blivit havande föder det synd, och när synden är fullväxt föder den död. 16Låt inte bedra er, mina kära bröder. 17 Allt det goda vi får, varje fullkomlig gåva, kommer från ovan, från himlaljusens fader, hos vilken ingen förändring sker och ingen växling mellan ljus och mörker. 18Enligt sitt beslut födde han oss till livet genom sanningens ord, för att vi skulle bli den första skörd han får från dem han har skapat. 19 Håll detta i minnet, mina kära bröder.

Ordets hörare och ordets görare

Varje människa skall vara snar att höra, sen att tala, sen till vrede, 20 ty en människas vrede åstadkommer inte det som är rättfärdigt inför Gud. 21 Lägg därför bort allt det orena och det myckna onda hos er, och ta ödmjukt vara på ordet som är nerlagt i er och som förmår rädda ert liv. 22 Bli ordets görare, inte bara dess hörare, annars tar ni miste. 23 Den som hör ordet men inte gör vad det säger, han liknar en man som i en spegel betraktar sitt eget ansikte: 24 han ser sig själv men går därifrån och har strax glömt hur han såg ut. 25 Men den som har blickat in i den fullkomliga lagen, frihetens lag, och håller sig till den och inte glömmer vad han hört utan verkligen gör något, han blir salig genom det han gör. 26 Den som menar sig vara from men inte kan tygla sin tunga utan lurar sig själv, hans fromhet är ingenting värd. 27 Men att söka upp faderlösa och änkor i deras nöd och hålla sig själv obesmittad av världen, det är en fromhet som är ren och fläckfri inför vår Gud och fader.

31 oktober

St. Cyprianus av Kartago: "Hur kan en människa säga att hon tror på Kristus om hon inte gör vad Han säger oss att vi ska göra?"

Klagovisorna 1-2

Första sången

1 Ack, övergiven ligger hon,
den förr så folkrika staden.
En änka liknar hon,
hon som var främst bland folken.
Drottningen bland länder
gör nu trältjänst.

2 Hon gråter bittert i natten,
kinden är våt av tårar.
Bland alla hennes vänner
finns ingen som ger henne tröst.
De som stod henne nära har svikit
och blivit hennes fiender.

3 Juda har drivits i landsflykt
efter nöd och vedermöda.
Nu bor hon bland främmande folk
och finner ingen ro.
Förföljarna hann upp henne,
och ingen flyktväg fanns.

4 Vägarna till Sion sörjer,
ty ingen kommer till högtiderna.
Hennes portar står övergivna,
hennes präster suckar,
de unga kvinnorna klagar.
Bitter är hennes sorg.

5 Hennes fiender har tagit makten,
hennes motståndare är trygga.
Herren har straffat henne
för hennes många synder.
Hennes barn fick gå i fångenskap,
de fördes bort av fienden.

6 Sion har förlorat
all sin prakt.
Hennes furstar liknade hjortar
som inte funnit bete.

Kraftlösa flydde de
undan förföljaren.

7 I sin nöd och hemlöshet
minns Jerusalem
de skatter hon ägt
sedan forna dagar.
När hennes folk föll i fiendehand
och ingen kom till hjälp,
såg motståndarna på
och skrattade åt hennes undergång.

8 Svårt har Jerusalem syndat,
därför väcker hon avsky.
De som ärat henne visar nu förakt
då de ser henne naken.
Hon suckar,
hon vänder sig bort.

9 Orenhet fläckar hennes släp.
Aldrig tänkte hon sig ett sådant slut.
Ofattbart djupt har hon sjunkit.
Ingen tröstar henne.
Herre, se mitt elände!
Se fiendens triumf!

10 Fienden sträckte ut handen
efter alla hennes skatter.
Hon fick se sin helgedom
beträdas av hedningar,
dem som du hade förbjudit
att komma in i din församling.

11 Hela hennes folk suckar
och söker efter mat.
Sina skatter byter de mot bröd
för att uppehålla livet.
Se, Herre, se
hur föraktad jag är!

12 Något sådant har ni aldrig sett,

ni som går vägen förbi:
när såg ni en plåga sådan som min,
den som lades på mig
då Herren lät mig lida
på sin glödande vredes dag.

13 Från höjden sände han eld
ända ner i mitt innersta.
Han gillrade en snara för mina fötter,
han stötte bort mig
och lämnade mig övergiven,
i ständig svaghet.

14 Han gjorde min synd till ett ok,
han lade det på mig,
det tynger min nacke.
Han har brutit min kraft.
Herren har utlämnat mig
åt övermakten.

15 Alla kämpar jag ägde
föraktades av Herren.
Han samlade ett uppbåd mot mig
för att krossa mina unga män.
Herren trampade Juda
som druvor i en vinpress.

16 Därför måste jag gråta,
tårar strömmar från mina ögon.
Fjärran är de som kunde trösta
och ge mig nytt mod.
Mina söner ligger slagna,
ty fienden var övermäktig.

17 Sion sträcker ut sina händer,
men ingen tröstar henne.
Mot Jakob uppbådade Herren
grannfolken som fiender.
För dem har Jerusalem blivit
något som väcker avsky.

18 Herren har gjort rätt,
ty jag trotsade hans bud.
Lyssna nu, alla folk,
och se min plåga!
Mina unga män och kvinnor
har förts bort i fångenskap.

19 Jag kallade på mina älskare,
men alla svek mig.
Mina präster och äldste
gick under i staden
då de sökte efter föda
för att uppehålla livet.

20 Herre, se, jag är i nöd!
Mitt inre är i uppror,
ånger fyller mitt hjärta:
jag har trotsat dig.
Ute har svärdet dräpt mina barn,
inomhus härskar döden.

21 Alla hör hur jag suckar,
men ingen tröstar mig.
Fienderna hör om min olycka
och gläds över att den är ditt verk.
Den dag du förkunnade lät du komma.
Men för dem skall det gå som för mig.

22 Rannsaka deras ogärningar
och gör med dem
som du har gjort med mig
för alla mina synders skull.
Jag suckar ständigt,
mitt hjärta är tungt.

Andra sången

1 Ack, i sin vrede har Herren höljt
det sköna Sion i mörka moln.
Från himlen ner till jorden
har han slungat Israels härlighet.

Han skonade inte sin fotapall
på sin vredes dag.

2 Skoningslöst skövlade Herren
Jakobs städer och byar,
raserade i sin vrede
alla fästen i Juda.
Han störtade och skändade
riket och dess furstar.

3 Han bröt i sin vredes hetta
Israels stolta makt,
drog bort sin skyddande hand
när fienden kom.
I Jakob brann han som en eld
vars lågor förtärde allt.

4 Som en fiende spände han bågen,
beredd till skott.
Som en ovän dödade han
alla vi sett på med glädje.
Han öste sin harm som eld
över sin boning i Sion.

5 Herren kom som en fiende,
han skövlade Israel,
skövlade alla dess palats
och förstörde dess fästen.
Juda fyllde han
med jämmer och ve.

6 Sin boning rev han som ett bräckligt skjul,
han förstörde sin helgedom.
Herren lät högtid och sabbat
falla i glömska i Sion.
I sin rasande vrede försköt han
konung och präst.

7 Herren förkastade sitt altare
och övergav sitt tempel.
Borgmurarna gav han

i fiendernas våld.
I Herrens hus ljöd deras rop
som ropen en högtidsdag.

8 Herren beslöt att förstöra
Sions murar.
Han mätte ut för rivning,
tvekade inte att skövla.
Vallar och murar måste sörja,
och nu har de störtat samman.

9 Stadens portar har sjunkit ner i marken,
bommarna har han krossat och bräckt.
Konung och furstar är i främmande land,
lagen förkunnas inte,
profeterna får inte längre
syner från Herren.

10 De äldste i Sion
sitter tigande på marken
med jord på huvudet
och klädda i säckväv.
Jerusalems unga kvinnor
sänker huvudet mot jorden.

11 Mina ögon är söndergråtna,
mitt inre i uppror.
Min livskraft har runnit bort,
ty mitt folk går under.
Barn och dibarn förgås
på stadens gator.

12 De tigger sina mödrar
om bröd och vin.
De segnar ner likt sårade
på gatorna i staden,
de ger upp andan
i sina mödrars famn.

13 Vad skall jag säga om dig,
vad skall jag likna dig vid, Jerusalem?

Vad skall jag jämföra dig med
för att trösta dig, Sion?
Din nöd är ändlös som havet
— vem kan bota dig?

14 De syner som dina profeter såg
var lögn och bländverk.
De visade dig inte din skuld,
så att ditt öde kunde vändas.
Falska och förledande
var deras profetord.

15 Alla som går vägen förbi
klappar håfullt i händerna.
De visslar åt dig, Jerusalem,
och skakar på huvudet:
»Är detta den stad som kallas
den fulländat sköna, all jordens fröjd?»

16 Alla dina fiender
gör grimaser åt dig,
de visslar och hångrinar,
de ropar: »Vi har nått vårt mål!
Detta är dagen vi väntat på,
vi har fått uppleva den.»

17 Herren har utfört sin plan,
han har förverkligat sitt ord,
vad han beslöt i forna dagar.
Han raserade skoningslöst,
lät din ovän triumfera
och gav din fiende makten.

18 Ropa högt till Herren,
klaga, dotter Sion!
Låt tårarna strömma som en flod
dag och natt,
unna dig ingen vila,
låt inte dina ögon få ro.

19 Stig upp om natten och ropa

vid början av varje vakt,
töm ut ditt hjärta som vatten,
öppna dig inför Herren.
Sträck dina händer mot honom
i bön för dina barns liv,
de som förgås av hunger
i varje gathörn.

20 Se, Herre, och betänk
vem du behandlar så!
Skall kvinnor äta sina barn,
dem som de fött till livet?
Skall präster och profeter dödas
i Herrens helgedom?

21 Barn och gamla ligger på marken,
ute på gatorna.
Mina unga män och kvinnor
har fallit för svärdet.
Du dräpte dem på din vredes dag,
du slaktade skoningslöst.

22 Du inbjöd som till fest
fasor från alla håll.
Ingen blev räddad, ingen undkom
på Herrens vredes dag.
Barnen jag fött och fostrat
har fienden dräpt.

Jakobsbrevet 2

Rika och fattiga

1 Mina bröder, gör inte skillnad på människor, ni som tror på vår
förhärligade herre Yeshua Kristus. 2 Tänk om det i er synagoga kommer
in en man med guldringar på fingrarna och vita kläder och samtidigt en
fattig man i smutsiga kläder. 3 Om ni då bara har ögon för den finklädde
och säger till honom: »Här är en bra plats för dig«, men till den fattige:

»Ställ dig där borta«, eller »Sätt dig på golvet vid mina fötter« — 4 gör ni då inte åtskillnad och fäller orätta domar?

5 Hör på, mina kära bröder: har inte Gud utvalt dem som är fattiga i världens ögon och skänkt dem trons skatter och arvsrätt till det rike han har lovat dem som älskar honom? 6 Ändå visar ni förakt för den fattige. Är det inte de rika som förtrycker er och släpar er till domstolarna? 7 Är det inte de som smädar det härliga namn som har uttalats över er? 8 Om ni uppfyller lagens kungsbud, det som enligt skriften lyder: Du skall älska din nästa som dig själv, då gör ni rätt. 9 Men om ni gör skillnad på människor begår ni synd, och lagen stämplar er som överträdare. 10 Den som håller hela lagen men överträder ett enda bud har brutit mot dem alla. 11 Ty han som har sagt: Du skall inte begå äktenskapsbrott har också sagt: Du skall inte dräpa. Om du inte bryter äktenskap, men dräper, är du en lagöverträdare. 12 Tala och handla så som den som skall dömas efter frihetens lag. 13 Domen blir obarmhärtig över den som inte har varit barmhärtig, men barmhärtigheten triumferar över domen.

Tro och gärningar

14 Mina bröder, vad hjälper det om någon säger sig ha tro men inte har gärningar? Inte kan väl tron rädda honom? 15 Om en broder eller syster är utan kläder och saknar mat för dagen, 16 vad hjälper det då om någon av er säger: »Gå i frid, håll er varma och ät er mätta«, men inte ger dem vad kroppen behöver? 17 Så är det också med tron: i sig själv, utan gärningar, är den död.

18 Nu kanske någon frågar: »Har du tro?« — Ja, och jag har gärningar. Visa mig din tro utan gärningar, så skall jag med mina gärningar visa dig min tro. 19 Du tror att Gud är en. Det gör du rätt i. Också de onda andarna tror det, och darrar. 20 Men inser du inte, tanklösa människa, att tro utan gärningar är utan verkan? 21 Blev inte vår fader Abraham rättfärdig genom gärningar när han lade sin son Isak som offer på altaret? 22 Du ser att hans tro samverkade med hans gärningar och att det var genom gärningarna som hans tro blev fullkomlig. 23 Så uppfylldes skriftens ord: Abraham trodde på Gud och därför räknades han som rättfärdig, och han kallades Guds vän. 24 Ni ser att människan blir rättfärdig genom gärningar och inte bara genom tro. 25 Var det inte så med skökan Rachab? Blev hon inte rättfärdig genom gärningar när

hon tog emot budbärarna i sitt hus och släppte ut dem en annan väg? 26
Liksom en kropp utan livsande är död, så är tron utan gärningar död.

(Fyllnadstext: Phasellus ut arcu ut nulla dignissim auctor. Etiam sed elit sed diam tempus
consectetur. Proin dignissim, velit a gravida elementum, metus tellus dictum mauris, quis
auctor est lectus in sapien. Fusce diam arcu, ultricies non, ullamcorper feugiat, semper quis,
tortor. Phasellus egestas feugiat augue. Vestibulum nec wisi. Vivamus lacus wisi, tincidunt
quis, vulputate sit amet, placerat vitae, massa.

Nullam tortor. Fusce malesuada. Quisque dolor mauris, malesuada quis, ultricies non,
interdum blandit, lectus. Etiam nulla lacus, nonummy a, blandit sed, pellentesque eget, arcu.
Phasellus id pede. Vivamus tortor nibh, tempus auctor, interdum a, faucibus ut, mi. Aliquam
tincidunt turpis eleifend orci. Mauris at odio vel metus ullamcorper blandit. Nullam tortor.